

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
บทที่ ๒ ฉบับที่ ๕๘ วันอังคารที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๘

๕ บท

สัมภาษณ์ เสนาธิการทหาร
พล.อ.เจริญ พงษ์พานิช

นวนิยาย
ยุทธการภูซาง
รัสเซียในลาว

నామినేషన్లు

నామినేషన్లు

1985
సీఎం

ป่ากรอบ

หนังสือพิมพ์ธุรกิจ 42 อักษร เอ็ม เอ เอฟ. ชั้น 3 ถนนสุขุมวิท กทม.5

สถานทูตจีนเปลี่ยนใจ จากหาที่ทางสร้างสถานทูตเป็นหลักเป็นหลัก... เปลี่ยนไปเป็นจะเช่าที่อยู่
แทน.... ค่าเช่าโรงแรมใหม่ เดือนละสองแสนบาท...ทำไมไม่หาที่ทางสร้างสถานทูต.....
...เป็นเรื่องชี้ว่าสถานการณ์ทางการเมืองเป็นอย่างไหรือไม คึกกันดู.....

..... เดินทางไปลาวครั้งที่แล้วของคณะจากรัฐบาลไทย... ไม่ได้ตกลงกันไว้ก่อนว่าจะพูดเรื่อง
อะไรกันบ้าง และอะไรที่พอจะตกลงกันได้ก็ไม่ได้พูดกันไว้ก่อน... ไปมันอย่างงั้นๆ...เพราะว่า
เขาเชิญมา... ทั้งๆที่รู้ว่าพรรคพวกอยู่ข้างหลังพยายามทำให้เรื่องมันพัง.... ผลสำเร็จที่ลาวอยู่
ที่... ปลอยนักโทษไทยในลาว... ที่เหลือไม่มีอะไร.....

..... ข่าวนี้สำหรับนักธุรกิจน้ำมันไทย แจ้งจ้างคนแปลเขาเอง... บริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่ของสห
รัฐาและในยุโรป กำลังแย่งกันกลับ ไปซุกน้ำมันคือในเวียดนาม..... ข่าวล่าสุดจากเวียดนามที่
เราได้เพียงฉบับเดียว ปรากฏว่า บริษัทกราฟออยล์... มีทางที่สุดที่จะโคกกลับไปบุกเบิกการซุก
น้ำมัน.....

..... เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม หนึ่งในหลายๆศรัทธาของนายพลวังเป่ากับครอบครัว เดินทาง
ออกจากไทยไปร่วมกับนายพลวังเป่าที่มอนคานา... สหรัฐฯ.....

ทาน /สถานทูตจีน / เดินทางไปลาว / บริษัทกราฟออยล์ /วังเป่า /

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วัฒนวรรัตน์

กองบรรณาธิการ
คิด ดิถรัตน์
รัศมี เผ่าเหลืองทอง
จำนงค์ ภควรรวดี
ยุวดี ธนาพิทยา
ปนัดดา เลิศลาอัมไพ
มนตรี จังสิริอารักษ์
ยิ่งยง พานิชผล
คำคุณ ศิทธิสรมาน
ณัฏรัชต์ เหมบัณฑิตย์

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

B. Goodfellow, Washington D.C.
Goran Gester
Jean Louis Arnaud, Saigon
Jean Thoraval, Hanoi
John Everingham, Vientiane
Marcel Barang, Singapore
Mike Morrow, S.E. Asia
Paul Wilson, Kuala Lumpur
T.D. Allman, New York
W. Burchett, Paris
Steffam Hildebrand, Stockholm

ฝ่ายศิลป์

ตระกูล พิระพันธ์
ประจวบ พิชัยพันธ์
ผู้จัดการ : มงคล วุฒิสงห์ชัย
ประชาสัมพันธ์ : จารึก จินตแก้ววัฒน์
ฝ่ายหาโฆษณา : อมรศรี ธีระบัญญัติศักดิ์
บรรณาธิการที่ปรึกษา : เชิดชู โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓
ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕
โทร. ๒๓๔๔๓๘๐ - ๕ ต่อ ๔๒
๒๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๕๐๘๘, ๒๓๓๖๗๒๘
๒๓๓๖๘๖๖ ต่อ ๒๗

ยุทธบริการ : จัดจำหน่าย

๑๕๒/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์
โทร. ๒๘๑๐๐๘๘
แยกสี นิมข้าง โทร. ๒๘๑๓๘๔๘
พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์
ถนนราชบพิธ โทร. ๒๒๒๕๑๖๖-๘
พ.ศ. ๒๕๑๘

จตุรัส ๒

ทรงพระเจริญ

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๘ วันอังคารที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

กฎหมาย

ขอความเป็นธรรม

พวกข้าฯชาวเวียดนาม อ.ธาตุพนมมีความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส ขอร้องเรียนมายังท่านเพื่อขอความช่วยเหลือดังต่อไปนี้

เมื่อวันที่ ๒๑-๒๕ กค. ๒๕๖๕ จู่ๆก็ได้มีการบุกพังบ้าน ทำลาย ซิงทรัพย์ของชาวเวียดนามตามอำเภอใจติดต่อกันเป็นเวลา ๕ วัน โดยชาวเวียดนามไม่รู้สึกตัวเลยว่าได้ทำความผิดอะไร แต่ก็ไม่ต่อสู้โต้ตอบ ไม่ว่าจะถูกคุกคามในรูปแบบใด โดยเฉพาะวันที่ ๒๕ ตอนเช้ามีการแจกใบปลิวใส่ร้ายป้ายสีให้แก่ชาวเวียดนามจากกลุ่มคนที่เรียกตัวเองว่า "รักษาดิน" และมีการเรียกชุมนุมเพื่อปลุกระดมมวลชนที่บริเวณหน้าวัดพระธาตุพนมมีการใช้ด่าปรักบดเบือนความจริงเพื่อก่อให้เกิดการแตกแยก เข้าใจผิดและเกลียดชังกันระหว่างชาวไทยและเวียดนาม ให้ขับไล่ชาวเวียดนามออกจากประเทศไทย เริ่มชุมนุมตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. ในขณะที่ปลุกระดมก็มีกลุ่มวัยรุ่นแยกย้ายกันบุกพังบ้านเรือนชาวเวียดนามอย่างออกอาจในตอนกลางวันแตกๆ ตกๆ เมื่อที่ชุมนุมสลายตัวก็แยกย้ายกันไปทำลายบ้านเรือน ฉกชิงทรัพย์สินมีค่าทุกครัวเรือน เช่น เสื้อผ้า นาฬิกา ตู้เย็น โทรทัศน์ เงินสด เทป จักรยาน มอเตอร์ไซค์ รวมทั้งหมู เป็ด ไก่ ก็ไม่ละเว้น จนถึง ๒๓.๐๐ น. จึงได้สงบลง

การทำลายครั้งนี้เสียหายประมาณล้านกว่าบาท มี ๒๐ กว่าครัวเรือน เพราะครัวเรือนถูกทำลาย ของมีค่า

- ๑ ข่าวกรอง
- ๓ จกหมาย ขอความเป็นธรรม
- ๖ จตุรัส เมื่อไรชีวิตจะดีขึ้น
- ๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์
- ๙ เพื่อนว่า ข้าเดี๋ยวไม่เจียมตัวขโมยสามล้อถีบหนี/โสเภณีสาวคว่ำป็นจสามล้อ
- ๑๐ บ้านเรา ยุทธการกุซาง: ไม่ใช่ "การสร้างสถานการณ์" แต่เป็น "เรื่องจริง"/หลวงพ่อท้วม: ๑๓-๒๘ สิงหาคม . . พระยาหนุมาน จะมาปราบกบฏ/ญวนอันตราย: ใครกันแน่ที่ อ.ต.ร./ศึกจองเวรบนเวหาตอนแม่ทัพพารุกฆาตเจ้ากรุงราชรถ/ธรรมศาสตร์ : แรกกคจากใคร
- ๒๔ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์
- ๒๕ มองเอเชีย การสับเปลี่ยนศูนย์กลางการเมืองในเอเชียอาคเนย์
- ๒๖ บ้านเขา รัสเซียในลาว/คุณพิชัยฝากความหวังไว้ที่กรุงเทพฯ
- ๓๑ สัมภาษณ์ พลเอกเจริญ พงษ์พานิช
- ๓๕ รายงานพิเศษ ไทยกับอินโดจีน : นโยบายความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป
- ๔๑ ลมชายทุ่ง เรื่องของหล้า แก่นกระโทก
- ๔๓ จารกรรม องค์การสืบความลับของอังกฤษ
- ๔๖ จิตวิทยา ข่าวลืออันตราย
- ๔๘ ผู้ชาย เป๊ยก โปสเตอร์: อีกแบบของการกำกับตัวเอง
- ๕๐ แฟชั่น การแต่งมาแล้ว
- ๕๑ เพลง จากโจฮิลด์ ถึงกระท่อมแบน
- ๕๓ คุยเฟื่องเรื่องหนัง "เสาร์ ๕" นั้แหละหนังไทย
- ๕๖ เส้นขนานจตุรัส รายงานลับจากเคจีบี. ถึงซีไอเอ.

ถูกช่วงชิง และมีความหวาดกลัว
 มากจึงได้อพยพขนย้ายสิ่งของที่
 เหลือขนไปขอความคุ้มครองจากเจ้า
 หนาททสสถานตำรวจ นอกจากนี้ยังมี
 การขู่และขู่ล่อจะมีการขวางระเบิด
 เผาบ้าน ข่มขืนกระทำชำเรา ลอบ
 สังหาร และจะกระทำเช่นนี้ตลอดไป
 ทำให้พวกข้าฯ หวาดกลัวเป็นอันมาก
 ไม่เป็นอันกินอันนอนไม่กล้าทำมาค้า
 ขาย ชีวิตของชาวเวียดนามเหมือน
 แขนงอยู่บนเส้นด้าย

ฉะนั้นพวกข้าฯ จึงร้องเรียนมา
 ข้างท่านเพื่อมนุษยธรรม ได้โปรดมี
 มาตรการที่มีประสิทธิภาพช่วยเหลือ
 พวกข้าฯ ดังต่อไปนี้

๑. ช่วยระงับการกระทำอันน่า
 กลัวและสยดสยองเหล่านี้โดยเด็ดขาด

๒. ช่วยชดใช้ค่าเสียหายที่ถูก
 กระทำแต่ฝ่ายเดียว

พวกข้าฯ รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง
 เมื่อทราบข่าวว่า ผู้แทนทั้งสองประ
 เทศ ไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยม
 เวียดนามจะพบปะเจรจาเป็นสัมพันธ
 มิตรต่อกัน

ฉะนั้นในขณะระลอกของผลของ
 การเจรจา ขอให้ท่านได้โปรดกรุณา
 ให้ความช่วยเหลือคุ้มครองให้ชาว
 เวียดนามพ้นจากภัยร้ายที่กำลังคุก
 ความชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในขณะนี้
 ด้วย

นกรพนม

Nguyen Thi Lien
 Nguyen Thi Lien
 Nguyen Thi Lien
 Nguyen Thi Da
 Pham Thi Bien
 Thieu Nguyen
 Dieu Nguyen
 Phung Long
 Ng. V. Chuyen
 Liang Thi Hong
 Thanh Binh
 Nguyen Thi Kim
 Nguyen Van Loan
 Le Van Dao
 Dao Thi Thinh
 Tinh Van Sang
 Si Bai Ty
 Si Thi Hoa
 Si Thi Loan
 Si Van Giang
 Nguyen Van Binh
 Nguyen Van Lam
 Nguyen Thi Phung
 Nguyen Thi Hien
 Nguyen Van Thanh
 Nguyen Thi Hoa
 Nguyen Van Sheng
 Hoang Thi Kim
 Nguyen Van Lam
 Nguyen Thi Phuong
 Phan Hai

จดหมาย

ยื่นโดย
 ศิษย์บาง
 ประชาชน

ทุกวันอังคาร
 และศุกร์

จากมันสำปะหลัง พืชไร่ของไทย

จากผลของการค้นคว้า วิจัย ถึง
ความปลอดภัยของผู้บริโภค
ตลอดจนแหล่งวัตถุดิบสำคัญ
เราจึงพิจารณานำเอา มันสำปะ
หลัง พืชไร่ของไทยมาเป็นวัตถุดิบ
มูลฐานในการผลิตผงชูรส
นอกเหนือจากวัตถุดิบอื่นๆ
ซึ่งกว่า 90% เป็นวัตถุดิบภายใน

ประเทศ
อายิโนะโมะโต๊ะ เครื่องชูรสอา
หาร ในรูปของเกล็ดผลึกสีขาว
ที่ช่วยเสริมและเน้นรสชาติของ
อาหาร โดยที่ไม่ทำให้คุณค่าของ
อาหารตามธรรมชาตินั้นเสียไป
อายิโนะโมะโต๊ะ ปลอดภัย
ให้รสแท้แก่อาหาร

味の素 บริษัท อายิโนะโมะโต๊ะ (ประเทศไทย) จำกัด

ยืนอยู่ได้

ยังปลุกยิ่งตำหนิ-ทมิฬ ประชาชาติ

เพราะประชาชนไม่ให้อิสระแรกก็กัก

ประชาชาติ

ทุกพรรคคอมมิวนิสต์

จากโต๊ะประชุมอันชวน

จึงผงาดสงบ

พบกับประชาชนทศกวั

จากทุนค่าระเบียบ ความปลอดภัย

REGENCY

ทันโลก ทันเหตุการณ์

อ่าน

ประชาชาติ

ชีวิต คือ ชิน ๒๒๑

“ชีวิตคนจะดีขึ้นแน่ ถ้าเลือกพรรค
ประชาธิปไตย” คำขวัญใจประชาชน
ชาวไทยจากพรรคประชาธิปัตย์ประ
โยคน มีส่วนช่วยไม่มากนักยอ ให้
พรรคคนได้รับเลือกตั้งอย่างท่วมท้น
จนสามารถตั้งตัวเป็นแกนสำคัญใน
การจัดตั้งรัฐบาลอยู่ในปัจจุบัน

สามเดือนเต็มรัฐบาลชุดนี้เข้า
บริหารประเทศ แม้จะเป็นเวลาที่ไม
นานนัก แต่อย่างน้อยก็เป็นเวลานาน
พอที่จะทำให้เห็นแววของแนวทาง
การบริหารบ้านเมืองของรัฐบาลชุดนี้
ได้ว่า จะเป็นไปในทางที่ทำให้ชีวิต
ดีขึ้นได้จริงๆ หรือไม่ และหากจะมี
ชีวิตที่ดีขึ้นบางนบนเป็นชีวิตของใคร
กลุ่มไหน

เมื่อร่างงบประมาณแผ่นดินสำ
หรับปี ๒๕๒๐ ได้รับการเปิดเผยออก
สู่สาธารณชน ประชาชนเจ้าของชีวิต
กลุ่มที่กว้างใหญ่ที่สุดก็มองเห็นได้
แล้วว่า ความหวังความฝันของตัว
ได้สลายไปพร้อมๆ กับเสียงที่จางไป
ของคำหวานหูจาก สส. ท้ายหน้าไป
ทันทีที่ได้ตำแหน่งอีกแล้ว ปรากฏ
การฉ้อโกงเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าใน
ชีวิตสำคัญๆ ของประชาชนส่วนใหญ่
ในประเทศ

เมื่อไรชีวิตจะดีขึ้น

ในโครงสร้างของงบประมาณ
ฉบับที่เพิ่งผ่านการรับหลักการใน
วาระที่ ๑ จากสภาผู้แทนราษฎรไปเมื่อ
อาทิตย์ที่แล้วนั้น เห็นกันได้ชัดเจน
ว่า อัตราส่วนของงบประมาณที่จัด
สรรเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วน
ใหญ่ยังต่ำกว่างบประมาณที่ตระ
เตรียมเพื่อประโยชน์ผลได้ของคน
กลุ่มน้อย และเฉพาะกลุ่มย่อยอย่าง
เปรียบเทียบกันไม่ได้ เป็นต้นว่า งบ
ประมาณสำหรับการศึกษาที่คิด
ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดต่อประชาชนกลุ่ม
ใหญ่ที่สุดของประเทศ ได้รับเพียง
๕๔๒ ล้านบาท โครงการจัดสร้าง
ชลประทานขนาดเล็ก ก็ได้รับงบ
ประมาณก้อนเล็กๆ เพียง ๒๐๐ ล้าน

บาทเท่านั้น ทั้งๆ ที่โครงการชลประ
ทานเป็นงานที่มีความสำคัญต่อเกษตร
กรอย่างยิ่งยวด

แม้ว่า งบประมาณสำหรับการ
ศึกษาจะสูงเป็นอันดับหนึ่งในโครง
สร้างงบประมาณฉบับนี้ก็ตาม แต่
เมื่อพิจารณาลงไปรายละเอียด ก็
ยังคงเป็นโครงสร้างการศึกษาที่รวม
ศูนย์เขาสุเมอง ความเห็นที่ฟังไ
เราะของนักบริหารการศึกษาที่กล่าว
ว่า จะกระจายการศึกษาออกสู่ชนบท
ให้มากขึ้น ก็ยังคงเป็นความเห็น
สำหรับให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนต่อไป

ฉะนั้น คำโต้ตอบของรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง นายเสวตร
เปี่ยมพงษ์สานต์ เจ้าของร่างงบประ
มาณฉบับนี้ตอบ สส. ผู้ซักถามใน
ที่ประชุมสภาเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม
ที่ว่า “ชีวิตคนจะดีขึ้นแน่ๆ ถ้างบประ
มาณฉบับนี้ผ่านสภา” จึงไม่มีนา
หนักให้เชื่อถือได้แต่อย่างใด และ
ตราบที่โครงสร้างของงบประมาณยัง
อยู่ในรูปที่รัฐบาลไทย ไม่ว่าจะต่าง
ชุดต่างพรรคต่างก็วางออกมาอย่าง
ใกล้เคียงกันนั้นอยู่ ตราบนั้น ชีวิตของ
ประชาชนกลุ่มข้างมาก ก็ยังไม่มี
โอกาสที่จะดีขึ้นอย่างแท้จริง

งบประมาณผ่านสบาย

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา สภาผู้แทนราษฎรได้ร่วมกันพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ๒๕๒๐ ซึ่งมียอดรายจ่ายทั้งสิ้น ๖๘,๑๕๐ ล้านบาท ผลปรากฏว่าที่ประชุมอนุมัติให้งบประมาณผ่านสภาไปด้วยคะแนน ๒๒๐ ต่อ ๕๔

ตลอดเวลาการประชุม พรรคการเมืองฝ่ายค้านโดยเฉพาะพรรคกิจสังคม ได้ยื่นข้อโต้แย้งต่อพระราชบัญญัติในข้อสำคัญ การพิจารณาผ่านไปถึงเวลา ๒๓.๓๐ น. สมาชิกได้เสนอให้ปิดการอภิปรายและลงมติรับหลักการ พรบ. งบประมาณฉบับนี้

ทวิษณ์รวมการบินให้ได้

สำนักงานเลขานุการกองทัพอากาศ ได้ออกแถลงการณ์เกี่ยวกับพนักงานการบินไทย และบริษัทเดินอากาศไทยที่หยุดงานว่า ไม่เกี่ยวกับส่วนการบังคับการบิน และงานในหน้าที่รับผิดชอบของกองทัพอากาศ และเจ้าหน้าที่กรมการบินพลเรือนแต่อย่างใด ส่วนทางด้านพนักงานที่หยุดงานนั้นแถลงว่า สาเหตุที่หยุดงานเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ

ทางด้านนายทวิษ กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแถลงหลังจากพนักงานการบินไทยกลับเข้าทำงานตามปกติแล้วว่า จุดประสงค์ของรัฐบาลนั้นต้องการให้สายการบินไทยรวมกันเป็นสายเดียว แต่เมื่อเสนอแล้วมีปฏิกิริยาตอบโต้ที่ไม่รู้จะทำอย่างไร ซึ่งนายทวิษจะวางแผนใหม่ให้รวมกันต่อไป

ถนอมกลับไทย

เมื่อปลายสัปดาห์ที่ผ่านมา มีรายงานข่าวว่าจอมพลถนอม กิตติขจร อดีตนายกรัฐมนตรี ได้ติดต่อขอกลับเข้ามาบวชในประเทศไทย เพื่อทดแทนบุญคุณมารดา โดยติดต่อผ่านบุตรสาวนางงนุช จิระพงศ์ ภรรยา พลโทเออม จิระพงศ์ เจ้ากรมการรักษาดินแดน เพื่อแจ้งความประสงค์ให้รัฐบาลทราบอีกต่อหนึ่ง

หลังเกิดข่าวนี้ขึ้น ปรากฏว่ามีเสียงคัดค้านจากหลายฝ่ายด้วยกัน ที่ไม่เห็นด้วยกับการกลับเข้ามาของอดีตนักการเมืองและการทหารผุ้ว่าจะเป็น การสร้างปัญหาความยุ่งยากให้แก่บ้านเมือง "ผมไม่เชื่อว่าจะเป็นการบวชด้วยความสุจริตใจ แต่เป็นการบวชเพื่อการเมืองมากกว่า" นายแก้ว นรปิติ ผู้แทนจังหวัดขอนแก่นให้ทัศนะ

ในขณะเดียวกัน รายงานข่าวของสำนักข่าวต่างประเทศรายงานข่าวจากสิงคโปร์ว่า ข่าวการกลับประเทศไทยของจอมพลถนอมนั้น เป็นเพียงข่าวลือ ด้วยการอ้างแหล่งข่าวจากรัฐบาลสิงคโปร์และสถานทูตไทยยืนยันว่าจอมพลถนอมจะยังไม่เดินทางกลับไทย

ประชาธิปไตยหยุดงาน

สืบเนื่องจากผู้บริหารของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ซึ่งมีนายณรงค์ กฤตทัต เป็นผู้อำนวยการ นายปิยะ มาลากุล เป็นบรรณาธิการบริหาร ได้ร่วมกันยื่นข้อขอขวาทให้พนักงานคัดค้านออกจากงาน โดยให้เหตุผลว่าไม่ต้องการนักหนังสือพิมพ์ทำงานตามอุดมการณ์

หลังจากที่ฝ่ายบริหารได้ประกาศให้พนักงานทุกคนในสังกัดออกจากงาน ก็ปรากฏข่าวมีการเคลื่อนไหวอย่างเงียบๆภายในจากหลายแผนกด้วยกัน

เพื่อคัดค้านคำสั่งของฝ่ายบริหาร ด้วยเห็นว่าคำสั่งที่ไม่เป็นธรรม สมควรที่ฝ่ายบริหารจะรับคนงานที่หกคนกลับเข้าทำงาน แต่ฝ่ายบริหารไม่ยินยอม พนักงานของบริษัทหลายแผนก จึงพร้อมใจกันนัดหยุดงานในวันเสาร์ที่ผ่านมา เพื่อเป็นข้อต่อรองกับฝ่ายบริหาร

นักข่าวทุกคนที่ถูกให้ออกนั้น มี นายไพบลีย์ สุขสุเมธ นางสาวสุกัญญา พัฒนไพบลีย์ นายสมพงษ์ สระแก้ว นายปราโมทย์ พิพัฒน์าศัย นางธรรนุช มนุชธรรมธรร นางสาวรัตนารัตินสุวรรณชาติ

เตรียมกว่า อมก.

ปลายสัปดาห์ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน เริ่มมีเมฆหมอกแห่งความไม่เรียบร้อยเกิดขึ้น เนื่องจากมีนักศึกษาประมาณ ๘๐๐ คน จากจำนวนกว่า ๕ พันคน ได้ยื่นหนังสือให้สถานีสืบดำเนินการออกเสียงลงมติไม่ไว้วางใจองค์การนักศึกษาในวันที่ ๔ ที่ผ่านมา แต่ทางสถานีสืบเห็นสมควรให้เปิดอภิปรายในวันที่ ๑๘ สิงหาคม เพราะเวลา ก่อนหน้าติดการสอบกลางภาคของนักศึกษา แต่ทางผู้บริหารมหาวิทยาลัย ได้พยายามให้มีการอภิปรายโดยเร็วที่สุด

ขณะที่ความขัดแย้งระหว่างสถานีสืบกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยยังไม่ยุติ สัปดาห์ที่ผ่านมา นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็หยุดเรียนไปสองวัน โดยสถานีสืบได้ออกแถลงการณ์ประท้วงว่าทางมหาวิทยาลัยก้าวล่วงงานของสภานักศึกษาระบุว่า ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจลาออกของสถานีสืบที่จะประท้วงคำสั่งของนายระพี สาคริก อธิการบดี ที่ถูกโจมตีว่าเป็นเผด็จการ

ตำรวจเชื่อได้ตัวกระทั่งแดง

สืบเนื่องจากพรรคพลังใหม่ ซึ่งตั้งอยู่ที่ซอยโชค ถนนสุขุมวิท ถูกกลุ่มวัยรุ่นบุกประเบิดกลางดึก เมื่อประมาณ ๕ เดือนก่อน และเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถสืบจับผู้ประเบิดดังกล่าวได้ เป็นสมาชิกหน่วยปฏิบัติการกระทั่งแดง

สำหรับนายเฉลิมชัย มัจฉากลับ ผู้ต้องหาคนนอกคนหนึ่ง ซึ่งยังหลบหนีการจับกุม ไม่เข้ามามอบตัวตามที่ข่าวนั้น ร้องผู้บัญชาการตำรวจนคร

บาล พลตำรวจตรี จักรัส จันทรขจร กล่าวไว้ว่า นายเฉลิมชัยพยายามหลบหนีตำรวจอยู่ตลอดเวลา และไม่เคยติดต่อขอเข้ามามอบตัวแต่อย่างใด แต่เชื่อว่าตำรวจคงจับได้

บอลล์นักเรียนไทยได้แชมป์

ทีมฟุตบอลนักเรียนไทยประเภทอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ซึ่งได้เดินทางไปแข่งชิงแชมป์เอเชียครั้งที่ ๗ ที่ประเทศสิงคโปร์ ได้รับชัยชนะอย่างงดงามครองแชมป์อีกครั้งหนึ่ง โดยสามารถพิชิตคู่ปรับเก่าทีมพม่า ซึ่งเคยชนะทีมไทยในการแข่งขันรอบแรก ๓ ประตูต่อ ๑

การลงสนามครั้งที่สองของทีมนักเรียนไทยครั้งนี้ มีตำแหน่งชนะเลิศเป็นเดิมพัน เมื่อเริ่มการแข่งขันจึงโหมการบุกอย่างหนัก ไม่ยอมปล่อยให้ทีมพม่าได้มีโอกาสยิงประตูไปแต่อย่างใด และสามารถยิงประตูประเดิมให้แก่ทีมในครั้งแรกนำไปก่อน ๑ ต่อ ๐ และยังได้อีกสองประตูในครึ่งหลัง โดยทีมพม่าแก้ประตูคืนได้เพียงประตูเดียว

สำหรับดาราเท้าทองที่ยิงประตูให้ทีมนักเรียนไทยจนชนะเลิศครั้งนี้ เป็นผู้เล่นจากพิชัย คงศรี สองประตู และพระพงษ์ โภษากุล หนึ่งประตู

เพื่อนา

ขาเดียวไม่เจียมตัว ขโมยสามล้อถน

สตอก. เมือง ๐๖.๔๕ น. ๒๘ กค. ตำรวจสายตรวจจากศูนย์รวมข่าวสุนาร์ ทำการจับกุม นายเจ้ จันทรัง อาย ๓๘ ปี ไม่ม้ออาชีพแน่นอน ในข้อหาลักทรัพย์ โดยลักรถสามล้อ โดยสารของนายสมหมาย ประจวบสุข หมายเลขทะเบียน นม. ๐๓๖๐๑ ซึ่งนายสมหมายได้จอดไว้หน้าตลาดเทศบาล ๑ แล้วลงไปกินข้าวต้มประมาณ ๑๕ นาที หลังจากกินข้าวต้มเสร็จแล้วกลับมาที่จอดรถสามล้อไว้ปรากฏว่าสามล้อคันดังกล่าวได้หายไป จึงรีบนำความแจ้งต่อขามรักษาการณที่ต๋ยามสวนสุนนาร์

เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งไว้แล้ววิทย์บอกให้รถสายตรวจออกตรวจดูตามถนน ในบริเวณใกล้เคียงที่เกิดเหตุ พบว่านายเจ้ จันทรัง ซึ่งเป็นคนขาพิการ โดยขาข้างขวาลึบตลอดจนถึงโคนขา กำลังใช้ขาข้างซ้ายถีบรถสามล้อไปตามถนนชมพู มีไม้ค้ำขาวางอยู่บนเบาะสำหรับโดยสาร

ด้วยความสงสัย เจ้าหน้าที่สายตรวจจึงกล่าวขังขอตรวจค้น และนำตัวมาที่ขอมขามสวนสุนนาร์ เพื่อให้ นายสมหมาย ประจวบสุข ดูรถสามล้อที่นายเจ้เอามาข นายสมหมายยืนยันว่าเป็นรถของตนเอง เจ้าหน้าที่ได้ทำการคืนรถสามล้อให้กับนายสมหมายไป ส่วนนายเจ้ จันทรัง ถูกส่งตัวให้ รตท. ถูกข่มขู่ สจ๊วรา นายร้อยเวร เอาตัวไว้ดำเนินคดีต่อไป

โรราช ราชวัน

๑-๒ สิงหาคม ๒๕๑๔

โสเภณีสาว ๗๕ ๕ ความจนสามล่อ

เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. นายสมจิต พินิจกลาง อายุ ๒๓ ปี อาชีพ ขบขสามล่อรับจ้าง ได้นำสามล่อคู่ ช่พออกจากบ้าน มาลงโรงแรมไทย โภกภัณฑ์ ถนนอภัยวงศ์ ได้มี นส. หน่นิยมว่าจ้างให้ไปส่งทางหมู่บ้าน หัวทะเล โดยข่มขู่แม่ว่า ขอบให้กลับ ให้เร็วที่สุด เพราะจะหน่นแฟนที่มา พักด้วยกันบนโรงแรมดังกล่าว แล้ว จะให้เงินนายสมจิต ๒๐๐ บาท

ขณะทนายสมจิตขึ้นรถสุดกำลัง ขา มาทางถนนหน้าเรือนจำจังหวัด นส. หน่นิยมก็บอกให้รถหยุด เพื่อ จะลงไปผลัดเสื้อผ้าชุดใหม่ จากกางเกงเบ็นกระโปรงชุดลายสฟาท หลัง บ้านพักเจ้าหน้าที่เรือนจำ จากกลงใส่ เสื้อผ้าที่หอบมาด้วยและดึงเอาบนพกด สั้นขนาด ๒๒ ออกมาอวดว่า ดูให้ ดทพของจริงนะ

จากนั้นกั้ขึ้นรถต่อไประหว่าง ทางก็คิดว่าได้หลับนอนกับแฟนบน โรงแรม พอแฟนเขาหองนา ทงเงิน ไว้ทกระเป่าสามหม่นบาท แต่ตนไม่ ต้องการเงิน ขโมยมาเฉพาะบน.๒๒ กระบอกน

ขณะทนายสมจิตฟังเพลิน รถ ได้วิ่งมาเกือบจะถึงทางแยกขวาเข้า หมู่บ้านหัวทะเล นส. หน่นิยมบอก ให้รถหยุด และชักขึ้นออกมาจ้อ เตรียมม้งถ่านายสมจิตขดข่น แล้ว ก็จัดการลวงกระเป่าหลังหยิบเอาเงิน ๕๐๐ บาท และนาฬิกาไซโก้ ๑ เรือน ราคาประมาณ ๑๐๐ บาท และวิ่งหนี ไปต่อหน้าต่อตา

นสพ. เฌียงเหนือ

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๑๗

ยุทธการภูซาง : ไม่ใช่ “การสร้างสถานการณ” แต่เป็น “เรื่องจริง”

“... ตามที่กองทัพภาคที่ ๒ ได้ สืบทราบว่ ผกค. ได้ตั้งฐานที่มั่นอยู่ ในบริเวณภูซางใหญ่ ซึ่งเป็นรอยต่อ เขตจังหวัดอุดรธานี หนองคาย และ เลย ซึ่งฐานัน ผกค. ได้ใช้เป็นกอง บัญชาการใหญ่ระดับงาน คณะกรรม การจังหวัดของ พทท. และใช้เป็น ที่ ซ่องสุมกำลังตลอดจนเป็นสถานที่ผก หักอบรมทางทหารและการเมือง ... กองทัพภาคที่ ๒ ได้ส่งกองกำลังผสม เรียกว่า พตท. ๑๗๑๘ เข้าปฏิบัติการ ค้นหาและกวาดล้างฐานที่มั่นดังกล่าว โดยได้ออกปฏิบัติการที่สำคัญใน ๒๒ มค. ๒๕ มค. และ ๑ กพ. ๑๕ ปรากฏ ว่า กองกำลังได้รับอันตรายจากกับ ระเบิดและการลอบยิงของ ผกค. เป็น ระยะๆ จนในที่สุดได้ปะทะกับ ผกค. เมื่อ ๑ กพ. ๑๕ อย่างรุนแรง ผกค. ได้ถอนกำลังหลบหนีไป ทั้งยุทธโ ปรกรณ์และเอกสารเผยแพร่ลัทธิคอม มิวนิสต์ไว้เป็นจำนวนมาก...”

ข้อความข้างต้น พอ.สมทบ เกต โกวითย์ หัวหน้ากองปฏิบัติการจิตวิท

ยา (ปจว.) กองอำนวยการรักษาความ มั่นคงภายใน (กอ.รมน.) เขียนตอบ จตุรัสเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อได้รับ คำถามถึงผลการปะทะระหว่างเจ้า หน้าททหารตำรวจไทยกับกองกำลัง ดิดอาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์แห่ง ประเทศไทย (พทท.) ซึ่งมักเรียกกัน ว่าผกค.การร้ายคอมมิวนิสต์หรือผกค. ทับริเวณภูซางใหญ่ ซึ่งเป็นรอยต่อ สามจังหวัดอยู่ติดกับเทือกเขาภพาน ตัวเมืองที่ใกล้ที่สุดคือ กิ่งอำเภอ สุวรรณคทา จังหวัดเลย การสู้รบบริเวณแถบนี้รู้จักกันในนามว่ายุทธการ ภูซาง

ยุทธการภูซาง เริ่มตั้งแต่ต้นปี ๒๕๑๕ และรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จนกระ ทังเดือนเมษายนที่ผ่านมา จากปาก คำของชาวบ้านในเขตใกล้เคียงยืนยัน กับจตุรัสว่า มีการปะทะกันอย่างหนัก แต่กลับไม่เป็นที่เอ่ยถึงในกรุงเทพฯ มากเท่ากับยุทธการเขาค้อ ซึ่งเกิด ขึ้นภายหลัง คงมีแต่ข่าวสรุปจาก หน่วยประชาสัมพันธ์ กองปจว. ออก

ฐานภูเขาบางส่วนซึ่ง กอ.รมน. บอกว่าขุดได้

มาทกสัปดาห์เท่านั้น ข้าวดังกล่าว
อ้างว่าฝ่ายทหารขีดฐานปฏิบัติการของ
ผกค. ได้ พร้อมทั้งอาวุธและเสบียง
อาหารจำนวนมาก

ในหนังสือ *สมุดปกขาว* เล่มล่าสุดของ กอ.รมน. ซึ่งยังไม่เปิดเผยออกมาได้รายงานเกี่ยวกับ "ยุทธการภูเขา" ไว้เป็นเรื่องสำคัญ มีการตีพิมพ์ภาพถ่ายบริเวณที่อ้างว่าเป็นของ ผกค. ภูเขา พร้อมทั้งอาวุธและเสบียงอาหาร ไปถึง ๔ หน้าเต็มๆ (จอร์สันำภาพมาเปิดเผยเป็นบางส่วนในเล่มนี้) นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. หลายคนยังมีท่าหนักใจเมื่อถูกถามถึงเรื่อง "ยุทธการภูเขา" เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของหน่วยงานดังกล่าวยอมรับว่า "ภูเขา" เป็นจุดที่ฝ่ายปราบปรามหนักใจที่สุดในภาคอีสาน และหากจะเปรียบเทียบกับกันแล้วอาจจะหนักกว่าหรืออย่างน้อยก็ไม่น้อยไปกว่า "ยุทธการเขาค้อ" เลย

น่าแปลกใจว่าทำไมปฏิบัติการสำคัญอย่าง "ยุทธการภูเขา" จึงไม่ปรากฏเป็นข่าวบนหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันเลย ไม่มีดารา นักแสดง นักร้อง ไปกล่อมขวัญทหารที่ภูเขาเหมือนที่เขาค้อ หรือที่ห้วยโก๋นแน่นอนว่าไม่ใช่เพราะเจ้าหน้าที่ปิดข่าว เพราะข่าวแจกจากหน่วย ปชส. ปจว. ทจตรส ได้รับ นับแต่เดือนมกราคมถึงปัจจุบัน ก็มีถึงการปะทะที่ภูเขาหลายครั้ง แต่การที่ข่าวอยู่ปะปนกับข่าวการปะทะที่อื่นประกอบกับเป็นข่าวแจกทกสัปดาห์จนดูเป็นปกติไม่มีอะไรตื่นเต้น จึงทำให้ไม่เป็นที่สนใจบนหน้าหนังสือพิมพ์ และหากจะสังเกตข่าวการปะทะกับ ผกค. ที่เป็นข่าวใหญ่ทุกครั้งมักไม่ได้มาจากการแถลงข่าวตามปกติของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ แต่

อาวุธ (ภาพจาก กอ.รมน.)

จะเป็นการแถลงจากปากของนายทหารชั้นผู้ใหญ่ระดับผู้บังคับบัญชาหรือไม่ก็รัฐมนตรีทงสน จึงเห็นได้ว่า การเลือกข่าวใดให้ใหญ่โตและเอิกเกริกนั้น เป็นเรื่องของการหวังผลทางโฆษณามากกว่าการเสนอข่าวตามหลักการประชาสัมพันธ์ตามปกติ

“เป็นไปได้ครับ ที่ว่ากุซางเป็นกองบัญชาการระดับงานคณะกรรมการของ พลท. ” เป็นคำกล่าวของ พอ. ชาญ พงศ์สิฎานนท์ อดีตหัวหน้าฝ่ายข่าว กอ.รมน. ผู้ที่สามารถให้ข่าวเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ พลท. เนื่องจากประสบการณ์ ๕ ปีในตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องสัมผัสกับการปะทะอยู่ตลอดเวลา พอ. ชาญ ได้ชี้แจงกับจตุรัสว่า การปฏิบัติงานของกองกำลังติดอาวุธของ พลท. ขณะนี้ยังอยู่ในขั้นสงครามจรยุทธ์ กองกำลัง พลท. เหล่านี้จึงแยกกันอยู่เป็นกลุ่มก้อนเล็กๆ ไม่เกิน ๓๐ คน ถ้าไปทำงานใหญ่ที่ไหนจึงค่อยรวมกำลังกัน เมื่อเสร็จภารกิจแล้วก็แยกย้ายกันตามเดิม เมื่อหลักการของ พลท. เป็นเช่นนี้ จึงไม่มีที่ใดที่ใดเชื่อว่า เป็นกองบัญชาการใหญ่ที่รวมของคณะกรรมการกลาง พลท. เพราะกรรมการแต่ละคนแยกกันอยู่ แบ่งภารกิจรับผิดชอบออกเป็นเขตๆ จะพบกันก็เพียงบิลละครั้งเท่านั้นเพื่อกำหนดนโยบายหลัก หรือที่เรียกว่า “เข็มมุ่ง” ในจตุรัส ๑๒

แต่ละปี ส่วนนโยบายย่อยหรือการปฏิบัติการแต่ละครั้งนั้น หน่วยย่อยเป็นคนดำเนินการเองตาม “เข็มมุ่ง” ทิศคณะกรรมการกลางกำหนด

“ฝ่ายรัฐบาลไม่เข้าใจสภาพขบวนการปฏิวัติภายใต้การนำของ พลท. เลย สมมติเอาว่าเขาก็คือเหมือนเรา เขาคงคิดเหมือนเรา เขาคงทำเหมือนเรา มันผิด มันคนละแบบกัน เราปฏิบัติตามทฤษฎีสถักรวมรูปแบบเขาปฏิบัติตามทฤษฎีสถักรวมประชาชน ทำงานตามเข็มมุ่ง แล้วกำหนดยุทธวิธีเอาเองตามเงื่อนไขของแต่ละท้องถิ่น ไม่ใช่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาเหมือนเรา”

พอ. ชาญ เว้นระยะชนิดหนึ่งก่อนกล่าวกับ จตุรัส ต่อไปว่า

“โอเรื่องขีดฐานปฏิบัติการของ ผกค. ได้ ก็จริงครับ แต่มันไม่ใช่

เสบียง (ภาพจาก กอ.รมน.)

เรื่องใหญ่โตอะไรนักหนา ฐานของเขามันเป็นแบบชั่วคราวทำวันเดี๋ยวละก็ ใช้นอนชั่วคราวเพื่อรอการเคลื่อนย้ายต่อไป ตามหลักสงครามจรยุทธ์ซึ่งไม่มทมน เมื่อเจ้าหน้าที่เรายึดของเขาได้แล้ว ก็ต้องทิ้ง จะเผ่าตลอดบ่ได้อ่างไร เขากลับมาใช้ได้อีก”

เพื่อความกระจ่างในเรื่องนี้ จตุรัสได้เดินทางไปยังบริเวณที่ใกล้ที่สุดกับเขตปฏิบัติการ “ยุทธการกุซาง” จึงทราบว่า การปะทะระหว่างทหารกับกองกำลังติดอาวุธของ พลท. ครั้งหนึ่งก็และนานที่สุดคือตอนเดือนเมษายนที่ผ่านมา กำลังทหารที่ใช้เป็นหน่วยปราบปรามครั้งนั้น คือ กำลัง ๑ กองพันแห่งกองพันทหารราบที่ ๒๒

ความเสียหายของเจ้าหน้าที่จากการปะทะกับกองกำลังของ พลท. ตามรายงานของหน่วย ปชส. กอง ปจว. กอ.รมน. ระหว่างเดือน มกราคม-กรกฎาคม ๒๕๑๕

เดือน	เสียชีวิต	บาดเจ็บ
มกราคม	๔	๑๗
กุมภาพันธ์	๕	๓๗
มีนาคม	๑๑	๘๑
เมษายน	๑๓	๒๑
พฤษภาคม	๑๕	๒๗
มิถุนายน	๒๔	๒๘
กรกฎาคม	๕	๒๓
รวม	๘๕	๒๓๔

ยา (ภาพจาก กอ.รมน.)

พาหนะ (ภาพจาก กอ.รมน.)

หวัดอุดรธานี ภายใต้การบังคับบัญชาของ พต. ทวีสิทธิ์ หนูนิมิตร พรุ่งพร้อมไปด้วยทโธปกรณ์มากเป็นพิเศษ ทั้งเฮลิคอปเตอร์ รถเอ็มซี.

และรถสายพาน

ชาวบ้านกิ่งอำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดเลย ผู้ปฏิเสธจะเปิดเผยชื่ออย่างเด็ดขาด ได้เล่าให้ จตุรัส ฟังว่า ด้วยกำลังที่ใหญ่กว่าทุกครั้งที่พต. ทวีสิทธิ์ มุ่งบังคับบัญชาจากกองกำลังปราบปรามเฉพาะกิจครั้งนี้ ประกาศต่อชาวบ้านบริเวณใกล้เคียงอย่างมั่นใจว่าจะกวาดล้าง ผกก. ทุกข้างให้ราบภายใน ๒๕ ชั่วโมง แต่เมื่อเคลื่อนกำลังเข้าไปยังพื้นที่ซึ่งเป็นที่ตั้งเขาเต็มไปด้วยป่าทึบมีทางเข้าทางเดียว ฝ่ายทหารก็ไม่สามารถทำตามที่ประกาศไว้ได้ ยิ่งกว่านั้นเมื่อรบกันไปได้เพียง ๖ วัน ฝ่ายทหารก็ประสบกับความสูญเสียอย่างหนักทั้งด้านกำลังพลและยุทธโปกรณ์

“ตลอดการรบ ฮ. ตกถึง ๓ ลำ รถเอ็มซี. และสายพานอีกกว่า ๑๐ คัน และยังมีส่วนทหารขีรยเอกซึ่งใช้ดมกลิ่นกับระเบิด เขี่ยกับระเบิดตายอีก ๑ ตัว ส่วนชีวิตทหารนั้นผมกะว่าเสียหายประมาณ ๘ กองร้อย สังเกตดูได้ว่าช่วงเวลานั้นที่โรงพยาบาลจังหวัดเลยเตียงไม่ว่างเลย”

เมื่อจตุรัส ถามชาวบ้านผู้นี้ว่า ฝ่ายทหารยึดฐานที่มั่นของ ผกก. ได้จริงหรือเปล่า เขาก็ตอบว่า

“ยึดได้จริงๆ ครับ แต่ที่ยึดได้ เพราะพวกป่าเขาออกทัพออกไปเอง เป็นฐานที่ไม่อะไรมากนัก มีเครื่องมือทำครัวหุงข้าว เศษกระป๋องเปล่าๆ เท่านั้นเอง”

นอกจากนั้นชาวบ้านอีกหลายคน ได้กล่าวกับจตุรัสว่า ฝ่ายทหารขวัญเสียมากเพราะที่เขาไปรบก็ไปตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา เมื่อเขาไปก็มองไม่เห็นฝ่ายตรงข้าม มีแต่ลูกโลกโจมตีเสียหายอยู่บ่อยๆ จนทหารชั้นผู้น้อยเกิดความกดดันทางจิตใจมาก

“มีอยู่คราวหนึ่ง ทหารชุดแรกขึ้นไปก็ลูกโลกโจมตี อยู่ดีๆ แก้วข้างระเบิดลงมาข้างล่างฐาน ถูกพวกเดียวกันตายไปบ้าง...” ชาวบ้านอีกคนหนึ่งเล่าถึงพฤติกรรมที่แสดงอารมณ์กดดันทางจิตใจของทหารชั้นผู้น้อยให้จตุรัสฟัง

เมื่อจตุรัส สอบถามขอคำยืนยันและความเห็นเรื่อง “ยุทธการภูซาง” ไปยังเจ้าหน้าที่ กอ. รมน. หลายท่านต่างปฏิเสธที่จะให้ความเห็นโดยอ้างว่าเป็นการผิดวินัยทหาร การจะให้ความเห็นใดๆ จำเป็นต้องขออนุมัติจากผู้บังคับบัญชาเสียก่อน ซึ่งจตุรัสได้รับจาก กอ. รมน. ก็คือ “ข่าวแจก” ประจำสัปดาห์ย้อนหลัง ไปถึงเดือนมกราคม ๒๕๑๕ ซึ่งกล่าวถึงแต่ความสำเร็จของ “ยุทธการภูซาง” ซึ่งเป็นสงครามกันข้ามกับท้าวบ้านกิ่งอำเภอสุวรรณคูหากว่าทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ระดับสูงของหน่วยงานดังกล่าวได้ยอมรับกับจตุรัสว่า “เรื่อง

ฮ. ถูกยิงตกนั้นเป็นธรรมดาครับ เคยมีมาแล้ว แต่เครื่องบินที่ถูกยิงตกเป็นลำแรกจนเป็นข่าวใหญ่ ก็คือที่เขาค้อครับ”

อดีตหัวหน้าฝ่ายข่าว กอ. รมน. ได้วิจารณ์คำบอกเล่าของชาวบ้านแถบนั้นต่อยุทธการภูซางว่า

“การสู้รบกันในป่าเขา ไม่ใช่สู้กันที่สนามหลวง ที่สองฝ่ายอาจสูญเสียได้เท่าๆ กัน การสู้รบกันในป่าเขา ไม่ว่าจะครั้งไหนๆ ฝ่ายเราต้องเสียหายมากกว่าเขาแน่ เพราะเราบุกเขาไปในภูมิประเทศที่เขาตั้งรับและชำนาญมากกว่า ฝ่ายกระทำการล่าเหยื่อมากกว่าฝ่ายถูกกระทำแน่นอน”

พอ. หาญ กล่าวต่อไปอีกว่า “จะพูดว่าเราชนะก็ได้ เพราะเรายึดฐานเขาได้ เขาถอยหนีไป แต่หากดูตามทฤษฎีสงครามประชาชนที่ พตท. ใช้แล้ว ช่วงนั้นเขาอยู่ในขั้นจรรยาต้องถอยหนีอยู่เรื่อย ๆ หากจังหวะและเงื่อนไขประชาชนเข้าตีเป็นระยะๆ พูดตามทฤษฎี ก็ต้องพูดว่าเขาชนะ”

จนกระทั่งเวลานั้น เลเวลการปะทะครั้งใหญ่ที่ “ยุทธการภูซาง” มาแล้วหลายเดือน โอกาสที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลจะยกกำลังเข้าปราบครั้งใหญ่แบบเดือนเมษายนที่ผ่านมาคงจะต้องระงับไว้ชั่วคราว เนื่องจากเป็นฤดูฝน ขากแก่การเดินทางและสู้รบในภูมิประเทศที่เสียเปรียบ ดังที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเคยเปิดเผยกับจตุรัส

รายงานความเสียหายของเจ้าหน้าที่ทหาร-ตำรวจ เฉพาะภาคอีสาน จากสถานีวิทยุเสียงประชาชนแห่งประเทศไทย รับฟังได้ที่ย้อกกง

ตาย	๕๐๓	บาดเจ็บ	๕๘๐	เป็นเชลย	๑๘
เครื่องบิน	๑๓	รถ	๒๓	ปืน	๖๘

ฉบับที่ ๓๒ ว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามมักจะเดินทางออกไปปราบปรามกวาดล้างกองกำลังของ พคท. มากที่สุดในฤดูแล้ง เพราะเดินทางสะดวก “แผนการปราบโจรผู้ก่อการร้ายฤดูแล้ง” ถูกกำหนดขึ้นมาโดยกระทรวงมหาดไทยทุกปี กินเงินงบประมาณนับสิบล้านบาท ช่วงเดือนมกราคม-เมษายน จึงเป็นช่วงเวลาที่หน่วยงาน กอ.รมน. จะพิจารณาว่าเขตใดที่มีสถานการณ์รุนแรง เพื่อกำหนดงบประมาณในการปราบปราม ซึ่งเป็นงบประมาณลับไว้ใน พรบ. งบประมาณปีถัดไป ดังนั้นจึงเป็นแน่นอนว่าช่วงฤดูแล้งปีใดมีการปะทะ

หนักที่สุดไหน จุดนั้นก็จะได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นในปีถัดไป

การปะทะที่เรียกว่า “ยุทธการภูซาง” ไม่ใช่การสร้างสถานการณ์เหตุการณ์ครั้งนั้นเกิดขึ้นจริง ชีวิตและเลือดเนื้อของคนไทยต้องสูญส่นลงไปบนปรุพื้นอย่างไม่อาจปฏิเสธได้ ไม่ว่าชีวิตของเขาเหล่านั้นจะถูกขนานนามว่า “ผู้ก่อการร้าย” หรือ “ทหารตำรวจชั้นผู้น้อย” ก็ตาม และไม่ว่าจำนวนจะสูงดังปากคำของชาวบ้านหรือคำดังรายงานของฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็ตาม ประชาชนผู้สนใจความจริงทั้งหลายควรจะต้องเผ้าติดตามข่าวกันอย่างใกล้ชิดต่อไป

หลวงพ่อท้วม : ๑๓-๒๘ สิงหาคม...
พระยาอนุมานจะมาปราบกบฏยุค

“เรื่องดวงเมือง มันเป็นความลับทางราชการ เปิดเผยไม่ได้ เขาไม่ให้เปิดเผย”

พระครูใบฎีกาพยากรณ์หรือหลวงพ่อท้วม แห่งวัดแสนสุขวิสุทธิธรรม กล่าวกับ จตุรัส ด้วยน้ำเสียงขึงขัง เมื่อถูกถามว่าบ้านเมืองไทยขามนมดวงชะตาอย่างไร หลวงพ่อท้วม

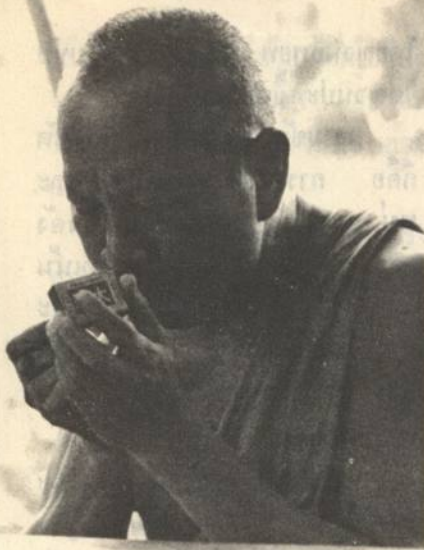
เป็นพระโหรทมิชชอเสียงโด่งดังไปทั่วสารทิศในทำนองที่ว่าดูแม่นเหมือนตาเห็น นอกจากประชาชนธรรมดาที่หวังรวยจากที่ต่างๆจะเป็นแขกประจำตัวของหลวงพ่อท้วมทุกเสาร์-อาทิตย์แล้ว บรรดาบุคคลในวงราชการทหาร ตำรวจ และคณะรัฐบาลก็เลื่อมใสในตัวหลวงพ่อท้วมเช่นเดียวกัน

หลังโรงแรมบางแสนของอ.ส.ท. เข้าไปตามทางแยกอีกประมาณ ๑กิโลเมตร ก็จะถึงบริเวณวัดแสนสุข ซึ่งหลวงพ่อท้วมเป็นผู้บุกเบิกเข้ามาสร้างตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ภายในบริเวณวัดมีพระภิกษุอยู่เพียง ๔ รูป

“บันทึกไปเสียรูปหนึ่ง ไปเป็นทหารรบอยู่ที่เขาค้อ เมื่อนานมาหาเลี้ยงไปตี-หาร้อยบาท...ไหนเขาค้อนะหรือ ช่วยชี้ ไม่งั้นมันก็จับพระไปไดนาช”

หลวงพ่อท้วมกล่าวอย่างอารมณ์ดี ขณะเดินพา จตุรัส ชมบริเวณวัด ซึ่งมีพระประธานขนาดใหญ่สูง ๔ องค์ องค์หนึ่งสร้างถวาย โดยนายสัญญาธรรมศักดิ์ ประธานองคมนตรีและอดีตนายกรัฐมนตรี เสาตรงสูงเด่นเป็นสง่า สร้างถวายโดยพล.ร.อ. สงัด ชลออยู่ ผู้บัญชาการทหารสูงสุดคนปัจจุบัน และเมื่อหลวงพ่อบัดสมุคบันที่กดวงชะตาของบุคคลที่มาให้ท่านผูกดวง ก็จะปรากฏชื่อทั้ง มรว. เสนีย์ ปราโมช คุณหญิงอุศนา ปราโมช พล.ต.ประมาณ อติเรกสาร พล.ท. ไพฑูรย์ อิงคตานุวัฒน์ และนายทหารระดับกองกำลังอีกมากมาย รวมตลอดไปถึงนักธุรกิจระดับมหาเศรษฐีอย่างโชคชัย บุคกุล และนางนุช ตันส์จจา

ที่ข้างฝาปฏิอันไม้โอโง่นักของหลวงพ่อท้วม มีกระดานดำแขวนอยู่ วงกลมและเส้นพร้อมทั้งตัวเลขเขียนด้วยชอล์กปะปนกันอยู่อย่างยุ่งยากเกินกว่าที่คนธรรมดาจะเข้าใจ หลวง

พระครูโฆฎกาพยาภรณ์

พ่อท้วมอธิบายว่า นันคือดวงชะตาบ้านเมือง ซึ่งต้องคอยเอาใจใส่อยู่ทุกวัน

“บ้านเมืองที่จะโปรดเวลานั้นเหมือนเรื่องรามเกียรติ์ ตอนแรกก็มีทรีพี ทรีพา ทรีราช... เอ๊ย ไม่ใช่... หลังจากนั้นก็เกิดหนุมานขึ้นมา รับอาสาพระราม ตอนนั้นพระรามกำลังวันวาย หนุมานหรือเจ้าพระยาสิงห์พริทจะมา ตอนนั้นก็ได้แก่ ยะ ต้ว ยะ นะ โม พุท ธา ยะ นะ เจ้าพระยาสิงห์พริท เจ้าพระยาสิงห์เสือก สิงห์พริทนะ ทหารพรานนะ”

“ยะสวัสดี ไช้ไหมครับ” จตุรัสถาม

“อืม... อย่าเอ็ดไป เดียวเขารักกันหมด บ้านเมืองเรานั้นจะเหมือนสมัยกรุงศรีอยุธยาอยู่แล้ว ต้องหากันปราบกบฏ”

นอกจากจะดูดวงชะตาเมืองไทยแล้ว หลวงพ่อท้วมแห่งวัดแสนสุข บางแสน ยังสามารถดูเหตุการณ์ได้ทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน หลวงพ่อท้วมกล่าวอย่างมั่นใจเหมือนกับตาเห็นว่า

“ลูกเหมานะตายแล้ว ได้ความว่าพ้องการลงที่มังกร ท่านจอมพลเจียงไคเช็ค สวรรคต คราวนั้นไอสัง

ทตรงกันข้าม อังการลงกรกฎ นั้นมันก็ต้องจอมพลจู่ แล้วก็ลูกเหมา กลับบ้านชี่ มันจึงจะลก... ตายแบบจอมพล ส. ใจละ ในหลวงจะทรงเลียบเมือง จะไปยกธงดำได้ยังไง ก็ต้องเก็บห้องเย็นไว้ก่อนชี่ ออย่าเพิ่งให้ตาย... พลเมืองตั้งแปดร้อยล้าน มันก็ต้องประชมกันก่อนชี่... ถึงกรรมโลกครั้งที่สามนะแตกเพราะบั้งปองแน่ เจียงชิ่งจะรบกับ เต็ง เสี่ยวฝิง เจียงชิ่งเมียดลงเหมาเนช่าย เต็งนะชวา”

หลวงพ่อท้วมไม่ได้บอกว่า การรบกันในเมืองจีนใครจะเป็นฝ่ายชนะ แต่อย่างน้อยข่าวที่แพร่สะพัดไปทั่วเมืองไทย เมื่อช่วง ๒๐ กค. ที่ผ่านมามาว่า เหม่าเจ้อ ตง ผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์จีนเสียชีวิต ซึ่งเมื่อสัปดาห์ที่แล้วก็ไปพบต้นตออยู่ที่สถานวิทยุทหารแห่งหนึ่ง อาจจะแอบเอามาจากการ์ดดวงดาวของหลวงพ่อท้วม ใครเอ็กแห่งวัดแสนสุข บางแสนก็เป็นได้

เกือบสองชั่วโมงของการสนทนากับหลวงพ่อท้วม ใครเอ็กแห่งบางแสนได้แสดงความหวังโยสถานการณ์ของบ้านเมืองไทยขณะนี้อย่างจริงจัง โดยระบุว่าพวกฝ่ายซ้ายหรือคอมมิวนิสต์มีแผนจะยึดประเทศไทยให้ได้ภายในบั้น และช่วงระยะเวลาจะหว่างวันที่ ๑๑-๒๘ สค. นี คอมมิวนิสต์จะ “เผาบ้านเผาเมือง” ดังนั้นเพื่อความอยู่รอดของบ้านเมืองจึงจำเป็นต้องตัดไฟเสียแต่ต้นลม คือกำจัดกาวกลางบुकคททคิดร้ายต่อชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ เสียก่อนในช่วงเวลาดังกล่าว

“คนที่จะมาปราบนะหรือ ก็ต้องพระยาหนุมานชึ่งจะลก แล้วก็พวกพลลิง ก็พวกเสือกพรานนะ” หลวงพ่อท้วมตอบจตุรัสอย่างอารมณ์ดี หลังจากเว้นระยะจุดบุหรืสูบพันคว้นชว

ครูก็กล่าวถึงแผนการปราบกบฏยุคก่อนต่อไปว่า

“๑๑-๒๘ สค. เราต้องรบเงียบกวาดมันเสียก่อน ให้มันหายไปเฉยๆ หนึ่งสัปดาห์ไม่ลง เสร็จแล้วก็มีการเลือกตงนายกๆ มีสภา แบบสนามม้า ใครเหม็นๆ ก็เชิญออกจากสภา.. คุณก็กฤตชนยังมีบุญอยู่นะ”

คำพูดของหลวงพ่อท้วมอาจจะเป็นเรื่องที่เหลวเชอ แต่หากดูรายชือของนายทหารชั้นผู้ใหญ่และรัฐมนตรีหลายคน ที่ไปหาหลวงพ่อท้วมแล้ว เรื่องดังกล่าวอาจจะเป็นความจริงขึ้นมาได้

หนังสือพิมพ์ อธิปไตย ฉบับประจำวันที่ ๒๑-๒๘ กค. ๕๘ พาดหัวขนาดใหญ่ว่า “วางแผนยุบสภาผู้แทน ตั้งสภาปฏิรูปสวมรอย” เนื้อข่าวกล่าวว่า แหล่งข่าวทหาร (ของ อธิปไตย) รายงานว่า ขณะนี้บุคคลกลุ่มหนึ่งประกอบด้วยนายทหารนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ นักวิชาการ พ่อค้า และนักธุรกิจชื่อดัง กำลังวางโครงการตั้ง “สภาปฏิรูปแห่งชาติ” ขึ้นมาเพื่อใช้บริหารประเทศแทนรัฐบาล “อตุรพรรค” เนื่องจากรัฐมนตรีใน

วิฑูรย์ ยะสวัสดี

พรรคประชาธิปไตยส่วนหนึ่งไม่ยอมให้มีการโกงกิน ขัดขวางผลประโยชน์ของนักการเมืองใหญ่ๆ และข้าราชการระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาเหตุสำคัญที่กลุ่มบุคคลดังกล่าวต้องการตั้ง "สภาปฏิรูปแห่งชาติ" ก็คือความหวาดกลัวภัยร้ายจากลัทธิคอมมิวนิสต์

เกี่ยวกับการสรรหาตัวบุคคลที่จะเป็นสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อธิปไตย รายงานว่า ทางด้านทหารมีการมอบหมายให้ พล.ท. วิชิต ยะสวัสดิ์ ฝ่ายกำลังพล กองทัพบก เป็นผู้คัดเลือก ส่วนฝ่ายพลเรือน พ่อค้า นักธุรกิจนั้นมอบให้ กลุ่มคิสิต ๕๕ รับหน้าที่บุคคลที่มีบทบาทสำคัญได้แก่ นายเกษม จาติกวณิช ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิต

รายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ตรงกับที่หลวงพ่อดำแห่งวัดแสนสุข บางแสน กล่าวเป็นส่วนใหญ่ ทงๆที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกันแม้แต่น้อย นำสังเกตว่าบุคคลที่อยู่ในแผนการที่รายงานนั้น ล้วนเคยไปให้หลวงพ่อดำดูดวงทั้งสิ้น

ภายใต้สถานการณ์ผันผวนทางการเมืองปัจจุบัน เสถียรภาพของรัฐบาลจตุรพรรคก็ไม่มั่นคงนัก กระแสการโจมตีกลุ่มบุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับตนว่าเป็นคอมมิวนิสต์กษนสูง ดังที่อธิปไตย รายงานอาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ และสำหรับผู้มีโอกาสทั้งหลายที่ยังยึดมั่นอยู่กับไสยศาสตร์ "หลวงพ่อดำ" ที่ไม่เคยมีบทบาททางการเมืองแต่อย่างใด อาจเป็นเสน่ห์การใหญ่ของการคืนสู่อำนาจของเผด็จการ ก็เป็นได้

โดยญวนอพยพ และการรวมกลุ่มขับไล่ญวนปะทุขึ้นมาเป็นดอกเห็ด ความขัดแย้งอันหนงที่เห็นได้ชัดก็คือ การออกข่าวของรัฐบาลและหน่วยงานรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ความสับสนเช่นเองที่เห็นให้เห็นว่า ปัจจุบันความขัดแย้งและความโลเลระหว่างคนในรัฐบาลเอง และระหว่างรัฐบาลกับกลไกรัฐยังแผ่ขยายวงกว้างขนทุกที่

หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช ให้สัมภาษณ์ว่า กรณีที่ชาวญวนอพยพพยายามก่อวินาศกรรมและจับกลุ่มเคลื่อนไหวในเมืองไทยนั้น ได้รับข่าวมาจากตำรวจ แต่การณ์กลับปรากฏว่า ว่าที่พลตำรวจตรี สันติบาลชนะภูมิ ผู้บังคับการตำรวจสันติบาลงงงกับคำพูดที่ว่าข่าวมาจากตำรวจนั้นเนื่องจากหน่วยงานสันติบาลเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงต่อข่าวเช่นนี้ แต่สันติบาลไม่เคยเสนอเรื่องเช่นนี้ต่อรัฐบาลแม้แต่น้อย

พันตำรวจเอก เกษม แสงมิตร รองผู้บังคับการตำรวจสันติบาล และผู้กำกับการตำรวจสันติบาลกอง ๑ ซึ่งรับผิดชอบงานด้านนี้ก็ยังไม่กล้ายืนยันเหมือนกับคนในคณะรัฐบาลที่ตะโกนป่าวๆว่าญวนอพยพเตรียมก่อวินาศกรรมในเมืองไทย "เราติดตามความเคลื่อนไหวของทุกๆชาติที่มีจุดประสงค์จะทำลายความมั่นคงของประเทศ แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าญวนอพยพจะก่อวินาศกรรมจริงหรือไม่"

คำพูดเช่นนี้เห็นได้ชัดว่า การโพทะนาลังความเคลื่อนไหวที่เป็นภัยของญวนอพยพต่อประเทศไทยนั้น น่าจะเป็นคำพูดเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองของบุคคลในคณะรัฐบาลโดยตรง เพราะตามธรรมดาแล้ว ถ้ารัฐมนตรีช่วยมหาดไทย นายสมบุญศิริวัชร สามารถระบุว่าญวนต้องการก่อวินาศกรรมในเมืองไทย โดย

ญวนอันตราย : ใครกันแน่ที่ อ.ต.ร.

ในช่วงที่จะมีการฟื้นฟูสัมพันธภาพระหว่างไทย-ลาว ไทย-เวียดนาม ตั้งแต่ นายฟานเหียน รัฐมนตรี

ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เวียดนามเดินทางมาไทย ปรากฏว่ากระแสน้ำเกี่ยวกับการก่อวินาศกรรม

พิชช กับ ฟานเหียน

ได้รับหลักฐานจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานยอมรับได้ชัดเจนชัดค่ากว่าที่จะตอบอ้อมอ้อมยืเช่น

สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า ความจริงบีบบังคับให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถกล้อยตามผลประโยชน์ทางการเมืองของนักการเมืองได้อย่างเต็มที่ ความจริงที่ปรากฏแสดงออกมาว่า ญวน ๑๘ คนที่เจ้าหน้าที่สถานีตำรวจนครบาลบางพลัดจับมานั้น เป็นชาวอีสานธรรมดาสามัญ เป็นชาวญวนที่เกิดในไทยก็มี ที่ร้ายแรงที่สุดก็เบ็นเพียงชาวญวนอพยพที่หนีจากศูนย์ควบคุมมาหาอาชีพทำกินเท่านั้นเอง ผลปรากฏว่าตำรวจทำได้เพียงเปรียบเทียบปรับคนละ ๕๐ บาทแล้วปล่อยตัวไป

นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่เข้าร่วมประชุมหารือเรื่องญวนอพยพโดยเฉพาะเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคมที่ห้องประชุมกรมตำรวจ หลายคนไม่สามารถยืนยันได้เลยว่าญวนอพยพพยายามรวมกลุ่มเพื่อก่อสถานการณ์วุ่นวายในเมืองไทยจริง พลตำรวจ

ศรีสุข มหิทธิเทพ

เอกศรีสุข มหิทธิเทพ อธิบดีกรมตำรวจ พลตำรวจโทชมพล โลหะชาละ รองอธิบดีฝ่ายรักษาความปลอดภัย พลตำรวจตรีนิยม กาญจนวัฒน์ ผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมือง ว่าที่พลตำรวจตรีสันต์ ณะภูมิ หรือ พลตำรวจตรีวีเชษฐ์ แสงแก้ว ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ล้วนแต่หนักใจเมื่อนักหนังสือพิมพ์พยายามคาดคะเนว่า พฤติการณ์ของญวนอพยพในเมืองไทยต้องการก่อความวุ่นวายในเมืองไทยหรือไม่

เฉพาะอย่างยิ่งถึงกับมีรัฐมนตรียืนยันว่า ญวนอพยพฝั่งอาวรออยู่ตามจุดต่างๆ ในประเทศเพื่อต้องการนำอาวรอเหล่านี้มาก่อความวุ่นวาย พลตำรวจเอกศรีสุข ตอบอย่างระมัดระวังว่า “ก็หนังสือพิมพ์ไปพูดกับรัฐมนตรี รัฐมนตรีมาพูดกับตำรวจ แล้วตำรวจก็ต้องพูดกับหนังสือพิมพ์อีก มันก็เป็นอย่างนั้นแหละ”

นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่แต่ละคนนั่งเอง เพราะข้อมูลที่ได้รับมาแทบจะไม่มีส่วนคล้อยตามกับคำพูดของคนในคณะรัฐบาลแม้แต่คนเดียว คำพูดที่เอาใจรัฐมนตรีบางคนก็คือ “พฤติกรรมของญวนเหล่านี้ เราสืบอยู่ทุกระยะ และกำลังติดตามความเคลื่อนไหว ทั้งภูธร ตรีเวณชาบแดน ทางหลวง และสันติบาล” แต่คำพูดเกี่ยวกับอาวรอและแผนก่อความสงบไม่เคยปรากฏ โดยเฉพาะนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หลายคนถึงกับหัวเราะเรื่องดังกล่าว ประชันมาว่า “ทำไมเรื่องนี่ถึงกลายเป็นข่าวใหญ่ได้ ไม่เห็นมันจะมีอะไรเลย”

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ตำรวจจะลำบากใจในข่าวญวนก่อความวุ่นวายซึ่งรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ระดับสูงเป็นผู้สร้างให้แล้ว ก็ยังต้องหนักใจกับกลุ่มประท้วงญวนซึ่งเกิดขึ้นตามจังหวัดต่างๆ เช่น นครพนม และมีท่าทีว่าจะลุกลามต่อไปยังจังหวัดอุดร

สมัคร สุนทรเวช

ธานี สกลนคร อุบลราชธานี และหนองคาย

นอกจากจะเป็นความหนักใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้ใหญ่แล้ว นายทหารระดับเสนาธิการทหารบกเรื่องดังกล่าวก็ยังมีท่าทีในลักษณะกลืนไม่เข้าและคายไม่ออก รวมทั้งความไม่เข้าใจในการกระทำของรัฐบาล ที่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมชาวญวนในประเทศ ขณะที่กำลังจะมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่อกัน ซึ่งเป็นท่าทีที่ไม่เป็นมิตรสำหรับประเทศที่กำลังจะมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน

“ผมไม่เข้าใจเลยจริงๆว่า รัฐบาลชุดนี้จะเอาอย่างไรแน่ โดยอย่างญวนซึ่งเขาปล่อยชาวประมงและเรือไทยทันทีแต่เรากลับออกจับกุมคนญวน” นายทหารผู้นี้กล่าวกับ จตุรัส พรอมทอง สายหน้า

ขณะที่ข่าวญวนอพยพจะก่อวินาศกรรมเริ่มปรากฏขึ้นนั้น นายสมัคร สุนทรเวช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็มาปรากฏตัวที่ห้องอธิบดีกรมตำรวจ ทักทายไว้กับนักข่าวในทำนองที่คล้ายกับจะแสดงตัวว่าไม่นานนักนายสมัคร สุนทรเวชจะเข้ามามีส่วนคุมกรมตำรวจ และโจมตี

นายพิชัย รัตตกุลเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศอย่างรุนแรง วิจารณ์การเป็นพันธมิตรกับประเทศเวตนามว่า "ถ้าไม่มีพรรครัฐบาลก็ฟังแล้ว ประชาธิปไตยฟังไปนานแล้ว ก็เพราะฝ่ายขวาเขาเลือกรัฐบาลเข้ามา แล้วรัฐบาลไม่ทำตามมติของเขาแล้วมันจะถูกที่ไหน คุณพิชัยขึ้นเหมือนกัน จะไปเป็นมิตรกับพวกญวน พวกลาว ไม่สนใจพันธมิตรดั้งเดิมของเราคืออเมริกา ผมเองนแหละที่ผลักดันให้

คุณพิชัยกลับไปทบทวนนโยบายต่างประเทศเสียใหม่" นายสมักรกล่าว

ความสับสนในพฤติกรรมของคนบางคนในคณะรัฐบาล ที่ขัดแย้งกับนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อสภา ย่อมเป็นความไม่เข้าใจที่รัฐบาลปฏิเสธไม่ได้ว่าจะไม่เกิดขึ้นกับประชาชน และข้าราชการผู้รับนโยบายจากรัฐ อันจะนำมาซึ่งผลเสียอย่างใหญ่หลวงต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ

ศึกจอบเวรบนเวหา ตอนแม่ทัพฟ้ารุกฆาตเจ้ากรุงราชรถ

ศึกรามเกียรติ์ระหว่าง "เจ้าจ๊াব" กับ "นกนางนวล" ประทุขึ้นอีกครั้งเมื่อกกลางอาทิตย์ที่แล้ว การปะทะครั้งนี้ เจ้านกนางนวลแอร์สยามไม่ได้ออกโรงเป็นคู่กรณีโดยตรง มี "ทัพหน้า" เป็นสองฝั่งใหญ่แห่งกระทรวงคมนาคมมารบศึกแทน จนตกมาหลังเดาะไปทั้งเจ้ากระทรวงและเสนาธิการใจกล้า

ชนวนปะทะของศึกจอบเวรบนเวหาในคราวนี้ สืบเนื่องมาจาก แผนกลยุทธ์ของเสนาธิการแห่งกระทรวงคมนาคม ดร. กัญจน์ นาคามัด เดินเต็มผิศจังหวะจะโคนไปสองสามก้าวเป็นช่องให้เจ้าเวหาแห่งทัพฟ้าพัดเอาอาการสาหัส

ดร. กัญจน์ อดีตอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ผู้เคยมีข่าวออกฉาวอยู่ครั้งหนึ่งว่า ใช้อำนาจนำหญิงสาวที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวอันลึกซึ้งกับตน เขารับตำแหน่งสูงในกรมที่ตนเป็นใหญ่อยู่อย่างไม่ชอบด้วยเหตุผล เพิ่งได้รับแต่งตั้งให้เขารับตำแหน่งปลัดกระทรวงคมนาคม เบียดเอาปลัดคนก่อน ดร. สิริลักษณ์ จัน

ทรางศุดกเกาออกไปก็เมื่อใด "คนที่มั่วประวัติคล้ายคลึงกัน" อย่างนายวิช กลั่นประทุม เข้ามามาเป็นรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงราชรถ เส้นสนกถในกรุงกระนั้น จตุรัสรายงานไว้แล้วในเล่มที่ ๔๘

"เขาเป็นคนสามารถมาก สามารถที่จะทำเรื่องได้ทุกอย่าง และทุกเรื่องก็จบลงตรงที่เขาได้นั่งอยู่ตรงหัวโต๊ะทุกที" นักธุรกิจชาวต่างชาติคนหนึ่งทรงจุกกัญจน์ นาคามัด เป็นอย่าง

ศิริลักษณ์ จันทรางศุ

ดี กล่าวถึงเขากับจตุรัส ทันทีที่พาดหัวของหนังสือพิมพ์รายวันทุกฉบับ ขนเรือการปิดสนามบินดอนเมือง เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม

กลยุทธ์ที่เดินผิศจังหวะของปลัดกระทรวงผู้มีความสามารถสูงนี้ มีอยู่ว่า เขารุกเร็วเกินไปในแผนงานที่จะเข้าควบคุมบริษัทการบินไทย รัฐวิสาหกิจใหญ่ที่สุดในสังกัดของกระทรวงคมนาคม ซึ่งจะเป็นเพราะ เขาประเมินกำลังของเจ้าของเดิมต่ำไป ด้วยความผลลตามอย่างแท้จริง หรือด้วยแรงเร้งเร้าจากอะไรบางอย่างเบื้องหลัง หรืออาจจะทั้งสองประการรวมกัน อีกไม่นานนัก ก็คงจะได้อีก เมื่อได้ดูผลงานของเขาต่อไปอีก ตั้กระยะหนึ่งว่าจะจัดการกับปัญหาอีกหลาย ๆ กรณีที่กรุงอยู่ในกระทรวงนี้ไปได้ด้วยดีแค่ไหน

สำหรับปัญหาของศึกเจ้าเวหาในคราวนี้ มีจุดเริ่มต้นมาจาก การที่ จู๋ ๆ ผู้บริหารระดับสูงในบริษัทเดิน

รายชื่อคณะกรรมการบริหาร
บริษัทเดินอากาศไทย

๐๐๐

ชุดปัจจุบัน

พล.อ.อ. กมล เดชะตุงคะ	ประธานกรรมการ
พล.อ.อ. เขื่อน เขมะสิงขิ	กรรมการ
พล.อ.อ. เพ็ญยง กานต์รัตน์	"
พล.อ.อ. คำรณ ลิละศิริ	"
พล.อ.ต. สุรยุทธ นิवासบุตร	"
พล.อ.ต. ไกรวัจน์ ถาวรธาร	"
ม.ล. เริงชาญ กำภู	"
นายเชาว์ ทองมา	"
นายสมศักดิ์ จันทนะศิริ	"
นายภควุช สมบัติศิริ	"
พล.อ.ต. ทวีป บุนนาค	กรรมการผู้จัดการ

อากาศไทย ก็ได้รับคำสั่งจากเจ้าสังกัดคือรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม นายทวิช กลิ่นประทุม ให้ทำการเปลี่ยนตัวคณะกรรมการบริษัทอย่างใหม่ บรมขลุ่ยเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม คำสั่งนั้นได้ส่งให้คณะกรรมการชุดเดิม จัดการโอนหุ้นที่ถืออยู่คนละ ๑ หุ้น ให้แก่คณะกรรมการชุดใหม่ เพื่อให้คณะกรรมการชุดใหม่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะเป็นคณะกรรมการบริหารของบริษัท

การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารในครั้งนั้น เจ้ากระทรวงสั่งการลงมาโดยมิได้หารือกับคณะกรรมการชุดเดิมก่อน ซึ่งถือเป็นภาระหลีกเลี่ยงรับผิดชอบของคณะกรรมการชุดเดิมอย่างรุนแรง และผู้ทมิชอบเป็นประธานกรรมการบริษัทคนใหม่ก็คือตัว ดร. กัญจน์ นาคามดี ผู้เป็นปลัดกระทรวงคมนาคมเอง คณะกรรมการชุดเดิมที่นำโดยแม่ทัพฟ้า พล.อ.อ. กมล เดชะตุงคะ ผู้มีرسیของ “ผู้บัญชาการทหารสูงสุด” คนต่อไปนายพราวอยู่

ไหนเลยจะยอมได้

“การเปลี่ยนกรรมการบริหารบริษัท ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมของผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัทก่อน จึงอยู่ โดยทางปฏิบัติแล้ว เจ้ากระทรวงมีอำนาจอย่างเต็มที่ ในฐานะที่เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ที่สุดของบริษัทที่จะตั้งใครเข้ามาเป็นกรรมการของบริษัทก็ได้ แต่ก็ควรกระทำให้ถูกขั้นตอน ให้ผ่านลำดับขั้นต่างๆ ตามกฎระเบียบบริษัท เพื่อให้เห็นว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ชอบทำนองคลองธรรม ไม่ใช่การเปลี่ยนโดยอำนาจบาตรใหญ่ และกรรมการที่จะแต่งตั้งเข้ามาใหม่ ก็มักคัดค้านของใจหลายคน ไม่ทราบว่าเป็นคำเกรงใจหรือกลัวว่านายชศที่เป็นเพื่อนสนิท คุณทวิชมีความเหมาะสมอย่างไรกับธุรกิจการบิน และบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ที่จะบริหารงานการบินได้แค่ไหน” แหล่งข่าว จตรัส ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงในบริษัทเดินอากาศไทยชี้แจง

ถ้าฟังการสั่งเปลี่ยนตัวคณะกรรมการบริหาร ดอออกจะไม่ใช่เหตุผลที่สวยงามนักที่รัฐวิสาหกิจจะทำการประท้วงกระทรวงเจ้าสังกัดได้ ถ้าไม่มีเหตุการณ์ฉกฉกรรณหนึ่งเกิดขึ้นตามมาอย่างกระชั้นชิดให้เหล่าขุนพล

เจ้าเวหาควยเป็นโอกาสสร้างอวาทันสมัยใช้ “พลังมวลชน” ในบริษัทมาท้าแกกต่อสู้ได้อย่างดงาม นั่นคือ นโยบาย ๕ ประการ ของกระทรวงคมนาคมต่อการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งระหว่างสายการบินแอร์สยามกับการบินไทย ที่ปลัด ๆ ผู้สามารถประกาศออกมาเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม

นายวัระชัย วรรณกมล กรรมการผู้จัดการของแอร์สยามให้ความเห็นในทันทีที่ปลัดกระทรวงคมนาคมแถลงออกมาว่า “เราพอใจนโยบายครวณของรัฐบาลมาก เป็นครั้งแรกที่รัฐบาลได้แสดงนโยบายในทางบวกแก่เรา ตลอดหลาย ๆ ปีที่เราต้องเสียเปรียบตลอดมา” (บางกอกโพสต์ ๒๘ กรกฎาคม)

“เป็นนโยบายที่เข้าข้างแอร์สยามอย่างน่าเกลียด บิดคนจนเราทนต่อไปไม่ได้” เป็นข้อกล่าวหาจากบริษัทรัฐวิสาหกิจทั้งสองคือ บริษัทเดินอากาศไทย และบริษัทการบินไทย ที่อยู่ใ้ในเครือเดียวกันและข้อกล่าวหานี้ได้กล่อเอาเป็นเหตุผลนำหน้าการต่อสู้ครั้งนี้ โดยโยงไปให้เห็นถึงภัยจากผู้วางนโยบายทั้งสองเพือดอโอกาสแก่เผด็จการด้วย ผลักปรากฏออกมาว่า คำสั่งเปลี่ยนแปลงตัวคณะกรรมการบริหารของบริษัทเดินอากาศไทยต้องระงับไป ส่วนนโยบายแก้ความขัดแย้งระหว่างแอร์สยามกับการบินไทย ก็จะได้รับพิจารณาใหม่จากรัฐบาล ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่า รัฐบาลก็คงต้องตั้งคณะกรรมการที่นำจะมาจากบุคคลนอกกระทรวงคมนาคม เข้ามามองหาทางแก้ปัญหาคือ ซึ่งจะเห็นชัดที่เท่าไรไม่รู้บนเส้นทางความขัดแย้งสายนี้

ฝ่าย ดร. กัญจน์นั้น ยังไม่เด็ดที่จะเล่นงานคณะกรรมการบริหารชุดปัจจุบันของทั้งสองบริษัทอยู่ใน

รายชื่อคณะกรรมการบริหาร
บริษัทเดินอากาศไทย

๐๐๐

ชุดที่ปลัดกระทรวงคมนาคมเสนอรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมให้แต่งตั้ง และได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคมนาคม

ดร. กัญจน์ นาคามดี	ประธานกรรมการ
* พล.อ.อ. เออน เขมะสังข์	กรรมการ
* นายกฤษ สมบัติศรี	”
* นายศรีภูมิ สุขเนตร	”
* พล.อ.ท. สุรยุทธ นีวาบุตร	”
* พล.อ.ต. ไกรวัลย์ ฉารวบุตร	”
* นายสมศักดิ์ จันทนะศิริ	”
* นายมานิตย์ ศรีสาคร	”
* นายชศ เคนไพศาล	”
* นายสมบัติ อภัยสาธิต	”
* พล.อ.ต. ทวีป บุนนาค	กรรมการผู้จัดการ

* มาจากคณะกรรมการชุดเดิม

กัญจน์ นาคามดี

เรื่องการสั่งซื้อเครื่องบินใหม่ ดช. ๑๐-๓๐ จำนวน ๒ ลำ ที่จะนำมาใช้แทน ๒ ลำ บัจจุบันรุ่นเดียวกันที่เข้ามาจากบริษัทที่.๑๐ แห่งฝรั่งเศส ซึ่งจะหมดอายุการเข้าในเดือนเมษายน และมีดูยาน บัหน้า โดยทางปลัดกระทรวงได้ตั้งข้อกล่าวหาเกี่ยวกับบริษัทการบินไทยว่า สั่งข้อมาในราคาที่แพงกว่าที่ควรจะเป็น ถึงล้าละประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท หรือ ๕ ล้านเหรียญ

“ราคาที่เราตกลงมาได้ ล้าละประมาณ ๓๐ ล้านเหรียญ และรวมอะไหล่อีกประมาณล้าละ ๕ ล้านเหรียญ นั่นเป็นราคาคดีลเวอร คือราคาของวันส่งมอบเครื่องบิน ซึ่งราคาเครื่องบินนั้นจะแพงขึ้นทุกอย่างตามอัตราเฟ้อของเงิน เมื่อผมไปดูในงานเอ็กซ์โป ปี ๒๕๑๕ ที่นิวยอร์ก ตอนนั้น ดช. ๑๐ ราคาประมาณล้าละ ๒๓ ล้านเหรียญเท่านั้นเอง แต่มันมันตั้ง ๕ ปีหลังจากนั้นแล้ว” ดร. สิริลักษณ์ จันทรางศุ อดีตปลัดกระทรวงคมนาคมผู้รับทราบเรื่องราวการสั่งซื้อเครื่องบินของบริษัทการบินไทยโดยละเอียด กล่าวกับ จตุรัส

อดีตปลัดกระทรวง เบ็ดเตล็ดต่อไปว่า การพิจารณาซื้อเครื่องบินของบริษัทการบินไทย ได้ดำเนินการอย่างละเอียดรอบคอบ ได้พิจารณาเปรียบเทียบระหว่างเครื่องบินรุ่นดช. ๑๐ ของบริษัทแม็คโดนัลด์ ดักลาส กับโบอิง เจ็ท ๑๔๑ ของบริษัทโบอิงแล้วในที่สุดได้ตัดสินใจซื้อ ดช. ๑๐ เพราะราคาถูกกว่ามาก และขนาดกำลังเหมาะแก่การใช้งานใน ๕ ปีข้างหน้าของเส้นทางการบิน ที่การบินไทยบินอยู่ในปัจจุบัน

“เมื่อตกลงทำสัญญากัน บริษัทดักลาส เขายังจะเพิ่มปริมาณรับน้ำหนักให้สูงขึ้นกว่าเดิมด้วย จากที่เคยรับได้ ๕๕๒,๐๐๐ ปอนด์ จะรับได้เป็น ๕๗๐,๐๐๐ ปอนด์ และกินน้ำ

มันน้อยกว่าเดิม ๓%” ดร. สิริลักษณ์กล่าว

ส่วนทางคณะกรรมการตรวจสอบที่กระทรวงคมนาคมตั้งขึ้น โดยมีนายไพศาล สุขุมพานิช ผู้ตรวจราชการกระทรวงอันดับหนึ่งเป็นประธานอยู่นั้น ก็กำลังอยู่ในระหว่างสรุปการสอบ ซึ่งนายไพศาลไม่ยอมขแรงแนวโน้มผลการสอบแก่จตุรัสแต่อย่างไร กล่าวแต่เพียงว่า “ท่านปลัดฯ คงแถลงให้พวกคุณทราบได้ในอาทิตย์หน้า”

อีกข้อกล่าวหาหนึ่งที่ ดร. กัญจน์ จะเล่นงานบริษัทการบินไทยก็คือการที่การบินไทยได้ทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท เอสเอเอส. ผู้ร่วมหุ้นในปัจจุบันที่จะสิ้นสุด สิทธิความเป็นผู้ร่วมหุ้นในวันที่ ๓๑ มีนาคมศกหน้า ตามมติกรม. นายกัญจน์กล่าวว่า สัญญาซื้อขายเหล่านี้จะมีผลผูกมัดการบินไทยให้อยู่กับเอสเอเอส.ต่อไป ซึ่งเป็นการขัดนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้การบินไทยเป็นอิสระ

“สัญญาที่เรากับเอสเอเอส. จะมี

วิช กลั่นประทุม

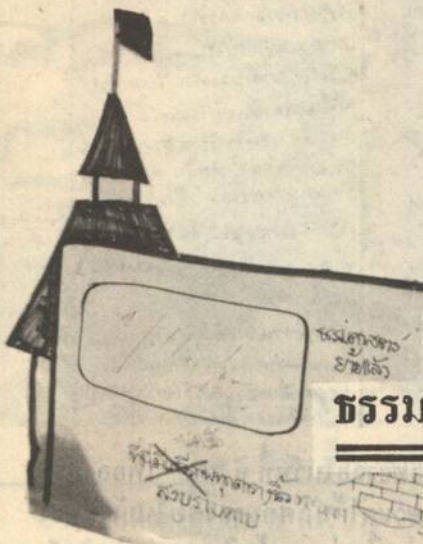

กมล เดชะตุงคะ

กันต่อไป เป็นสัญญาความร่วมมือระหว่างสายการบินต่อสายการบิน มิใช่ผู้ร่วมหุ้นต่อผู้ร่วมหุ้นกัน เป็นสัญญาที่ต่างได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่ายเช่นการที่เราช่วยขายตัวเครื่องบินให้เขาในเอเชีย และเขาก็ช่วยเราขายในยุโรป ทำให้เราไม่ต้องเสียบไปตั้งสำนักงานขายตัวเครื่องบินในยุโรป และเช่นการที่เขาช่วยให้เราเข้าร่วมกลุ่มการบิน เคเอสเอสเออาร์. เพื่อความสะดวกในการดูแลรักษา ซ่อมแซมเครื่องบิน” เป็นคำขแรงจากนาย สิริลักษณ์

อย่างไรก็ตาม ทงการซื้อเครื่องบิน ดช. ๑๐ และสัญญาซื้อขายที่ทำกับบริษัท เอสเอเอส. นั้นกล้วนแต่เป็นสัญญาซับซ้อนซ่อนเงื่อนอยู่หลายชั้น จนยากแก่การตรวจสอบจับผิดให้มั่นคงอย่างข้ง เสนาธิการใจกล้าอย่าง นายกัญจน์ ผู้ถูกจ้วงแทงเข้าอย่างจ้งทหนงแล้ว จะสามารถสวนดาบกลับไปได้อย่างสวยงามแค่ไหน เป็นเรื่องที่คนหลายฝ่ายเฝ้ามองอยู่ เพลงศึกระหว่างเจ้าเวหากับเจ้ากระทรวง เพลงต่อไป คงจะแสดงได้ชัดขึ้นว่าระหว่างรัฐวิสาหกิจที่มีอิทธิพลสูง

เพราะมีผลประโยชน์มหาศาลอยู่ใน
ครอบครอง กับกระทรวงเจ้าสังกัด

บางคนตั้งฉายาให้เป็น "มาเฟีย" ถัด
จากมหาตมา โครจะแนกกว่าใคร
และนางนวลที่ไม่รักสันโดษเท่าใจนา
ธานอย่างแอร์สยามจะเซ็ดเหงื่อให้นา
สองขุนพลผู้อาจเป็นร่มโพธิ์ให้ตน
อย่างขมขื่นเพียงใด ก็เป็นเรื่องที่
จะต้องคอยดูกันต่อไป (อ่านเพิ่มเติม
ความขัดแย้งเริ่มแรกของสองสายการ
บินนี้ ใน จตุรัส เล่ม ๑๘-๑๙)

ธรรมศาสตร์ : แรกกดจากใคร

เป็นที่เพิ่งเล็งและเป้าหมายแห่งการ
ทำลายล้างของบรรดานักการเมืองที่
นิยมระบบเผด็จการทั้งหลาย ด้วยกล
วิธีนานาประการ นับตั้งแต่การตัด
สร้อยช่อ 'และการเมือง' ในตอนท้าย
ออกจากช่อมหาวิทยาลัย ส่งนักการ
เมืองพวกพ้องของตนมาเป็นอธิการ
บดี มาจนถึงยุคที่กระแสดูการต่อสู้
ทางการเมืองระหว่างฝ่ายที่ถูกรเรียกว่า
ซ้าย กับฝ่ายที่เรียกตัวเองว่า ขวา จน
สูงในบัจจุบัน ธรรมศาสตร์ก็ยังคง

... บัดนี้หน้าจะถึงเวลาเวลาอัน
สมควรแล้วที่คนส่วนใหญ่ทั้งภายใน
และภายนอกมหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์จะพึงเผชิญและวินิจฉัยปัญหา
ความยุ่งยากทั้งหลายอย่างถ่องแท้ต่อ
ไป มิใช่จะปล่อยให้เป็นเรื่องระ
เฉพาะของฝ่ายบริหารหรือของกลุ่ม
อิทธิพลบ่อนทำลายอย่างที่เป็นอย่างทุก
วันนี้ ...

ข้อความข้างต้นอยู่ในตอนท้าย
ของจดหมายลาออกจากตำแหน่งรอง
อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ของ นายเสน่ห์ จามริก นางนงเยาว์
ชัยเสรี และ นายชาญวิทย์ เกษตรศิริ
ยื่นต่อนายกสภามหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ ดร. ประกอบ หุตะสิงห์
เมื่อวันที่ ๑๕.๐๐ น. ของวันที่ ๓ สก.
น

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นับ
เป็นที่รวมของนักศึกษาที่เคลื่อนไหว
ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
มากที่สุด ในจำนวนสถาบันการศึกษา
ขนาดมศึกษาเกือบ ๒๐ แห่งของประ
เทศไทย นักศึกษาธรรมศาสตร์ได้ถูก
ข่มขู่มาต่อสู้อำนาจอำนาจธรรมทุกยุค
ทุกสมัย เป็นบ่อเกิดของนักการเมือง
ระดับนำมาดต่อมาก ธรรมศาสตร์จึง

ประกอบ หุตะสิงห์

เว้นว่าอยู่ภายในกระแสนแห่งความ
ขัดแย้งกันอย่างแยกไม่ออก

ด้วยการประโคมข่าวข้างเดียว
ของคนบางกลุ่ม ธรรมศาสตร์ถูกมอง
ว่าเป็นฐานกำลังของฝ่ายซ้าย นักศึก
ษาทุกคนถูกตรา "คอมมิวนิสต์"
แม้แต่ ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อธิการ
บดีก็ถูกกล่าวหาว่าเป็นหัวหน้าใหญ่
ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
รองอธิการบดีและผู้บริหารมหา
วิทยาลัยระดับสูงก็ถูกมองในฐานะที่
ไม่แตกต่างไปจาก ดร. ป๋วยนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อจ. เสน่ห์ จาม
ริก มีหนังสือพิมพ์หลายฉบับกล่าวว่าเป็น
"มือขวา" ของ ดร. ป๋วย กล่าว
โดยสรุปแล้วมหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ในวันนี้ ไม่ว่านักศึกษาหรือ
อาจารย์ ต่างประสบปัญหาเดียวกัน
คือการมองด้วยสายตาที่สวมแว่นสี
แดงจากคนกลุ่มหนึ่ง

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่าง
นักศึกษากับผู้บริหาร จนผู้บริหาร
ต้อง ลาออกจากตำแหน่งของมหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ในครั้งนั้น ไม่ใช่
ครั้งแรก แต่ครั้งนั้นเป็นครั้งสำคัญ
ที่มีบทบาทกระทบกระเทือนต่อการ
เคลื่อนไหวของขบวนการนักศึกษา
ประชาชน "ฝ่ายซ้าย" ที่กำลังถูก
กระแสน "รักชาติ" โหมกระหน่ำ
โจมตีอยู่ทุกวันนี้ นอกจากนั้นความ
ขัดแย้งครั้งหนึ่งยังชวนให้ติดตามถึงสา
เหตุอันแท้จริงที่อยู่เบื้องหลัง เพราะ
หากพิจารณาแล้ว จะเห็นว่า ความ
คิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา
ธรรมศาสตร์ส่วนใหญ่กับคณะผู้บริ
หารชุดนั้นก็มิได้แตกต่างกันมากถึง
ขนาดที่ต้องเป็นปฏิปักษ์กัน ยงระยะ
อยู่ในระยะที่ขบวนการนักศึกษา
ต้องการความสนับสนุนร่วมมือจาก
บุคคลทุกฝ่ายอยู่ด้วยแล้ว ยังไม่น่า
ที่จะเกิดเหตุการณ์ฉุนชอน

เหตุการณ์ครั้งนั้นเริ่มต้นหลังจาก
ระลอกคลื่น โจมตีมหาวิทยาลัยธรรม

ดร.ปวย อิงกาภรณ์

ยอมกระทำตาม เพราะ ดร.ปวยเป็น
คนมเหตผล เคารพในการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตย ยึดถือความ
เห็นของคนส่วนใหญ่ ฝ่ายนักศึกษา
เชื่อว่า หากไม่มีอิทธิพลจากภายนอก
บังคับอย่างแรงแล้ว อธิการบดีของ
เขาจะไม่ด่วนตัดสินใจลาออกตาม
รองอธิการบดีทางสออย่างแน่นอน

ช่วงเวลาสองวัน นับแต่การลา
ออกของรองอธิการบดี ภายในบริ
เวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลาย
สภาพเป็นสนามรบทางปัญญา สง

ครามแถลงการณ์และโปสเตอร์ย่อยๆ
ได้ระเบิดขึ้นแล้ว ทั่วทั้งเขตคอกรง
นแถลงการณ์และโปสเตอร์ของ "ฝ่าย
รักชาติ" ออกมาเป็นระลอกๆ อย่าง
ไม่ขาดสาย คงประหนึ่งว่าการเตรียม
การอย่างเป็นทางการมาก่อน นับตั้งแต่
"พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย" ที่ฝ่ายแพการเลือกตั้ง
ภายในอย่างสมัครใจ กลุ่มไตรรงค์
ดำเนินการโดย อจ.ราตรี ชนวารชรัผู้
เคยนำกระเช้าดอกไม้ไปมอบให้สพ.
ดาวสยาม จนถึงขบวนการนักศึกษา
ต่อต้านการกระทำอันเป็นคอมมิว
นิสต์ ซึ่งเป็นกลุ่มของนายศุภชัย
สามภษตรี นักศึกษาคณะรัฐศาสตร
บ ๒ เทปนต์ซู โรงเรียนสาธิตนัก
ศึกษาแห่งประเทศไทย เมื่อครั้ง ๔-
๒๐ กค. และออกอากาศทางสถานี
โทรทัศน์ช่อง ๕ มาแล้ว

ความขัดแย้งระหว่างผู้บริหาร
และนักศึกษาในธรรมศาสตร์จะลง
เอยในรูปใด เห็นจะขึ้นอยู่กับ ดร.ปวย
อิงกาภรณ์ ซึ่งตามหมายกำหนดการ
จะเดินทางกลับประเทศไทยตอนกลาง
เดือนนี้ หาก ดร.ปวย ตัดสินใจลา
ออกอีกคนหนึ่ง หลายๆ คนที่อยาก
ทำลายธรรมศาสตร์ก็คงต้องหัวเราะ

ชอบอกชอบใจเป็นแน่ ทั้งๆ ที่ตนไม่
ได้ออกแรงทำอะไรเลย

น่าสังเกตว่า ก่อนที่ อจ. เสน่ห์
จามริก รองอธิการบดีรักษาการแทน
อธิการบดี จะออกกฎทั้ง ๖ ฉบับ ดัง
กล่าว ได้ประชุมร่วมกับศิษย์เก่า
และสภามหาวิทยาลัย โดยมี นาย
ประกอบ หุตะสิงห์ องคมนตรี เป็น
นายกฯ และแหล่งข่าวของจตุรัสราย
งานว่า นายประกอบ มีบทบาท
อย่างสูงในการผลักดันกฎดังกล่าว
ออกมา

นับนับเป็นบแรกทีนักศึกษาฝ่าย
ก้าวหน้าหรือถูกเรียกว่า "ซ้าย"
ชนะการเลือกตั้งจนครองอำนาจใน
องค์การนักศึกษาครบทุกมหาวิทยาลัย
และบนอกเหนือจากนั้นก็เกิดความ
ขัดแย้งในมหาวิทยาลัยมากที่สุด นับ
ตั้งแต่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ธรรม
ศาสตร์ และอริการบดี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ธรรม
ศาสตร์ ๒ คณะลาออก
จากองค์การนักศึกษา และบดนม
ก่อหวอดคนทรมฝังเจ้าพระยา ทำพระ
จันทร์ ถ้าเป็นเหตุบังเอิญ ก็นับเป็น
ความบังเอิญที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

ย้อนกลับไปอ่าน ใบลาออกของ
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์ออกสักครั้งหนึ่ง เป็นข้อความ
ที่กำกวม และตีความหมายได้หลาย
อย่าง หากจะตีความเหมือนหนึ่ง
สอพิมพ์ดาวสยามว่า เป็นเพราะ
ถูกนักศึกษาบังคับ ก็ยอมกระทำได้
แต่เมื่อพิจารณาพร้อมกับคำให้สัมภาษณ์
ของอาจารย์ นางเยาว์ ชัยเสรี
หนึ่งในสอของสอลาออกต่อหนังสือ
พิมพ์ประชาชาติรายวันว่า "เรื่องลา
ไม่ใช่เพราะความขัดแย้งกับนักศึกษ
" แล้ว หากจะมีใครตีความ
ข้อความข้างต้นที่ อจ. เสน่ห์ จามริก
เป็นผู้เขียนว่า อจ. เสน่ห์ ตั้งใจจะ
บอกว่า "ที่ลาอย่างนี้เพราะความจำใจ
ไม่ใช่กับนักศึกษาหรือกับทุกคนผม แต่
คนอื่น..." ก็ยอมได้

บ้านเขาในอบสปีด

ฝรั่งเศสจะเขมรขอให้เลิก สถานทูต

รัฐบาลฝรั่งเศส มีนโยบายการต่างประเทศที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงมากนัก คือเอาทั้งฝ่ายแพ้ฝ่ายชนะ เอาทั้งขวาทางซ้าย นับจากเขมรตกเป็นของรัฐบาลใหม่เป็นต้นมา รัฐบาลฝรั่งเศสได้รับชาวเขมรที่หนีออกนอกประเทศไปอยู่ฝรั่งเศสหลายพันคน แต่ในขณะเดียวกันก็ยินยอมให้ทางรัฐบาลใหม่ตั้งสถานทูตของตนในปารีสได้ อันที่จริงก่อนหน้านี้พนมเปญจะล้ม ก็ได้มีคณะผู้แทนเขมรแดงทำหน้าที่เป็นตัวแทนเขมรแดงอย่างไม่เป็นทางการอยู่ในปารีส การที่รัฐบาลฝรั่งเศสขงสนับสนุนรัฐบาลลอนดอนยอมทำเช่นนั้นก็เพราะต้องการซื้อประกันชีวิตทางการทูต เพราะเขมรแดงมีทางชนะ

บัดนี้มีรายงานข่าวจากปารีสแจ้งว่า ทางกระทรวงการต่างประเทศฝรั่งเศสได้ทำหน้าที่เป็นทางการให้สถานทูตเขมรปิดตัวเอง แต่ยังสามารถอยู่ต่อในฝรั่งเศสได้ในฐานะประชาชนธรรมดา ไม่มีสถานภาพทางการทูต ด้วยเหตุผลที่ว่าฝรั่งเศสกับเขมรยังไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน เชื่อกันว่าการที่ฝรั่งเศสให้มีการตั้งสถานทูตเขมรอยู่ ทั่ว ๆ ที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกันนั้น ก็เพื่อหวังว่าทางฝรั่งเศสจะได้สิทธิพิเศษไปตั้งสถานทูตในพนมเปญเร็วกว่าประเทศอื่นๆ

อินโดนีเซียจะยึดบริษัทน้ำมันอเมริกัน

รายงานข่าวจากจาการ์แจ้งว่า นายพลชฮาร์โตประธานาธิบดีอินโดนีเซียสั่งให้ผู้จัดการใหญ่บริษัทน้ำมันของรัฐเปอร์ตามัน่า ยึดบริษัทน้ำมัน

สองบริษัท ถ้าบริษัทสองแห่งนี้ไม่ยอมทำสัญญาการร่วมรายได้จากการผลิตน้ำมันกับรัฐบาลอินโดนีเซีย บริษัทอเมริกันที่กล่าวถึงจะโดนยึดจนขอเปโตรโมเออร์เทรนกับอัสมาธา

บริษัทน้ำมันอเมริกันอีกสองแห่งชื่อยูเนี่ยนออยล์ และอาโกยอมรับหลักการของทางฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซีย บริษัทของอเมริกัน ญี่ปุ่น และฝรั่งเศสอีกสามบริษัทยอมรับหลักการแต่ยังไม่ยอมรับในรายละเอียด ทางผู้จัดการใหญ่เปอร์ตามัน่าบอกว่าจะต้องตอบรับรายละเอียดภายในปลายเดือนที่แล้ว ถ้าไม่อย่างนั้นยึดแน่

สัญญาใหม่ที่ทางรัฐบาลอินโดนีเซียต้องการให้บริษัทน้ำมันต่างประเทศยอมรับนั้น มีหลักการอยู่ว่า ผลิตได้เท่าไรบริษัทเก็บไว้ขายเองได้ฟรีๆ ๑๒ ถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตทั้งหมด ที่เหลือต้องเสียภาษีถึงละ ๒.๐๕ ดอลลาร์ต่อถัง

คนรถทานากะ สิ้นลมกะทันหัน

ถ้าเป็นคนรถอดีตนายกรัฐมนตรืไทยตายกะทันหันก็คงจะไม่ใช่เป็นข่าวแต่อย่างใด แต่นั่นคนรถของอดีตนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งเพิ่งถูกจับข้อหาคอร์รัปชันหยกๆ ขวัญเฉยเฉยขึ้นมา รายงานข่าวจากโตเกียวรายงานเมื่อวันที่ ๒ เดือนนี้ว่า คนรถส่วนตัวของอดีตนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นตายลง และทางการพบศพของเขาวันนั้นเอง ทางตำรวจญี่ปุ่นเชื่อว่านายมาซาโนริ คาซายาร่า อายุ ๔๒ ปี อาจจะฆ่าตัวตายเอง ตำรวจพบศพของเขาในรถจอดอยู่ข้างกุเขาใกล้หมู่บ้านโทกิเกาว่า ประมาณ ๖๐ กิโลเมตรทาง

เหนือของกรุงโตเกียว นายคาซาฮาร่า
เป็นนครรถของท่านาคะมาได้ ๑๐ ปี
ทางตำรวจเชื่อว่า นครรถของนายทา
นาคะ ใช้วิธีปลอมแก้สต่อไอเสียเข้า
ไปในรถ

ญี่ปุ่นเปิดความสัมพันธ์กับ เขมร

ญี่ปุ่นนั้นมีการทรวงการต่างประเทศที่ไม่ได้ใช้งานมานาน เพราะมา
มัวทำตามสิ่งทวอชิงตันบอก บัดนี้
ญี่ปุ่นเริ่มหาทางออกของตนมากขึ้น
โดยเฉพาะเกี่ยวกับฐานะทางการทูต
และการเศรษฐกิจของตนในอนาคต
แม้แต่ก่อน ไซ่ง่อนจะแตกญี่ปุ่นก็ได้
เปิดความสัมพันธ์ของตนกับฮานอย
นานแล้ว ความสัมพันธ์กับลาวก็ไม่
เคยตัดขาดถึงแม้จะมีการเปลี่ยนรัฐ
บาลก็ตาม อันที่จริงเมื่อเปลี่ยนรัฐ
บาลใหม่ๆ ญี่ปุ่นส่งทีมเข้าลาวเสนอ
ความช่วยเหลือทันที เหลืออยู่แต่
เขมรซึ่งทางญี่ปุ่นหวังหาทางเปิดความ

สัมพันธ์อย่างเฉียบๆ อยู่
จนเมื่อวันที่ ๒ เดือนนี้ข่าวจาก
โตเกียวแจ้งว่า การวางเปิดความสัมพันธ์
ระหว่างญี่ปุ่นกับเขมรที่กรุงบัก
กิ้งประสบความสำเร็จ ทางกระทรวง

การต่างประเทศญี่ปุ่นออกประกาศว่า
ได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์ระ
หว่างญี่ปุ่นกับเขมรเรียบร้อยแล้ว การ
ลงนามปรับความสัมพันธ์ระหว่างอุป
ทูตเขมรและเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นให้
อยู่ในระดับปรกติมีขึ้นที่กรุงบักกิ้ง

อย่างไรก็ตามเชื่อกันว่า การ
แลกเปลี่ยนเอกอัครราชทูตระหว่าง
สองประเทศในระยะนี้คงยังเป็นไป
ไม่ได้ จนถึงต้นเดือนสิงหาคมนี้
ประเทศที่มีความสัมพันธ์ทางการทูต
กับเขมร ๓๔ ประเทศ แต่มีเพียง ๗
ประเทศที่สถานทูตตั้งอยู่ในเขมร
ประเทศเจ็ดประเทศ คือ จีน เกาหลี
เหนือ เวียดนาม คิวบา อัลบาเนีย
ยูโกสลาเวียและลาว

การสับเปลี่ยนกลยุทธ์ การเมืองในเอเชียอาคเนย์

ในระยะสงครามเวียดนาม พวก
ที่ต่อต้านสงครามมีความเห็นว่า ถ้า
ปล่อยเวียดนามเฉยๆ โดยที่สหรัฐฯ
ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว ไซ่ง่อนก็จะเป็น
เพียงอดีตของเอเชียอาคเนย์ นั่นคือ
ถึงจะเป็นคอมมิวนิสต์ก็เป็นคอม
มิวนิสต์ที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ปัจจุบัน
ถึงแม้ว่าลี้โฮจะตายไปแล้ว ดูเหมือน
ว่าผู้นำทรบช่วงอำนาจจากเขาก็ยังถอ
นโยบายนั้นอยู่ พวกเขาได้ทำการ
รวมประเทศอย่างแข็งขัน เสริมสร้าง
สังคมนิยมในประเทศเปิดความ
สัมพันธ์ทางการทูตกับเพื่อนบ้านของ
ตน ทั้งฟิลิปปินส์และไทย ในขณะที่
เดียวกันก็พยายามไม่เข้าใกล้ชิดกับ
มหาอำนาจประเทศใดประเทศหนึ่ง
แต่การที่จะเปรียบเทียบทางประวัติ
ศาสตร์ระหว่างยูโกสลาเวียกับเวียดนาม
ว่าเหมือนกันทั้งหมดนั้นเห็นจะ
ไม่ได้

เวียดนามกับเขมร มีความขัด
แย้งมานานแล้ว และความขัดแย้ง
นั้นเกิดขึ้นในขณะนั้น นักวิจัยชาว
อเมริกันให้ความเห็นว่า เวียดนามจะ

คุกคามประเทศอื่น ไม่โดยวิธีใดก็วิธี
หนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นในแนวทางทาง
การทูตก็ได้ และที่สำคัญที่สุดก็เกิด
จากความจริงที่ว่า เวียดนามมีดิน
แดนติดกับประเทศมหาอำนาจประ
เทศหนึ่ง นั่นคือจีน ในขณะที่โก
สลาเวียไม่ได้ยึดติดกับโซเวียตรัสเซีย
ไม่ว่าเวียดนามจะชอบหรือไม่ก็ตาม
เวียดนามจะต้องพยายามสร้างดุลย์
ระหว่างจีน กับรัสเซีย

ประเทศเวียดนามเป็นพลังทาง
การเมืองและทางทหารที่สำคัญที่สุด
แห่งหนึ่งในเอเชีย ในความเห็น
ของนักวิจัยวอชิงตัน เวียดนามมี
กองทหารของตนในลาว แต่มีความ
สัมพันธ์กับเขมรแดงอย่างเย็นชา
อย่างน้อยก็เห็นได้จากความจริงที่ว่า
เมอบทแลวได้มีการสู้รบกับเลินฮอย
ทชายแดนระหว่างประเทศทั้งสอง
ความเห็นของฮานอยนั้นเห็นว่าอา
เซียนเป็นเพียงส่วนหนึ่งหรือเป็นเพียง
ภาพหลอนของกลุ่มประเทศที่มาใน
รูปแบบใหม่แทนองค์การซีโต้

การเปลี่ยนแปลงนโยบายของ
ฮานอยเมื่อเร็วๆ นี้ ในความเห็นของ
นักวิจัยในวอชิงตัน เป็นเพียงการ
เปลี่ยนท่าทีชั่วคราวของฮานอยเท่า
นั้น

อย่างไรก็ตามเมื่อเร็วๆ นี้ รัฐ
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่าง
ประเทศเวียดนามได้ไปเยือนประเทศ
ฟิลิปปินส์ และได้เชิญรัฐบาลไทย
ให้ไปฮานอยเพื่อทำการเจรจาปรับ
ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ
ปฏิกิริยาของท่าทีเช่นนี้ของเจ้าหน้าที่
ชั้นสูงในวอชิงตัน ก็คือไม่ค่อยจะ
เชื่อนัก

“เป็นการยากที่จะเชื่อว่าในอนาค
ตอันไกลนั้น ฮานอยจะไม่ขยับขยาย
กลาเมอ”

“เวียดนามเข้มแข็งเกินไปและ
มีพลังมาก”

“เวียดนามเหนือจะต้องใช้เวลา
รวมเวียดนามใต้และแก้ปัญหาต่าง ๆ
แต่ันักไม่ได้หมายความว่าภายใน
ระยะเวลาประมาณสามปี จะไม่หัน
ความสนใจของตนไปสู่ต่างประเทศ”

ในจำนวนประเทศมหาอำนาจ
ที่มีอิทธิพลอยู่ในเอเชียอาคเนย์ สห
รัฐามอิทธิพลน้อยลง เหลืออยู่แต่จีน
กับรัสเซีย รัสเซียจะถือไพ่เหนือจีน
แต่ในขณะเดียวกัน เวียดนามก็จะ
ไม่เข้ารีตรัสเซียจนเกินไป เพราะ
นั่นจะทำให้จีนโกรธแอมาก ๆ ข่า
วลือว่าเวียดนามจะให้รัสเซียใช้อาว
ุธนั้นนคงจะ ไม่เป็นความจริงแต่
อย่างไร จีนกับเวียดนามทะเลาะกัน
เรื่องใครเป็นเจ้าของเกาะในทะเลจีน
เกาะสองเกาะเล็กๆ ดังกล่าวเชอกัน
ว่าอาจจะมันมันอยู่

อย่างไรก็ตาม สำหรับในประ
เทศไทยดูเหมือนว่าจีนจะมีภัยคกว่า
รัสเซีย ซึ่งจีนเพิ่งเบ็ดความสัมพันธ์
ทางการทูตเมื่อปีที่แล้ว นอกจากไทย
ก็ยังมีเขมรที่มีความสัมพันธ์อันดีกับ
จีน อินโดนีเซียนั้นยังสงสัยในนโยบาย
ของจีนอยู่ ในความเห็นของนัก
วิจัยในวอชิงตัน ประเทศในเอเชีย
อาคเนย์กำลังปรับคัลย์ทางการเมือง
ของแต่ละประเทศต่อสถานการณ์
ปัจจุบันดังกล่าว

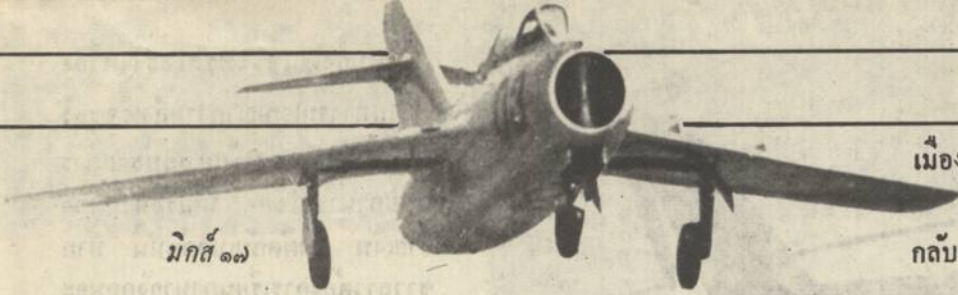
นิวยอร์กไทม์

ริชาร์ด ฮาโลแลนด์

รัสเซียในลาว

เมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลข รัส
เซีย ๓,๐๐๐ คนในลาวที่แหล่งข่าวบาง
คนในไทยอ้างหรือตัวเลขรัสเซีย
๑,๕๐๐ คนในลาวที่มักอ้างว่าเป็นตัว
เลขที่รัฐมนตรีต่างประเทศลาวได้เปิดเผย
นั้น ปรากฏว่าตัวเลขที่อุปทูต
รัสเซียในลาวให้กับผู้สื่อข่าวของคริสต์
พร้อมกับรายละเอียดของหน้าที่และ
ตำแหน่งทั้งหมดเป็นตัวเลขเพียง
๒๐๘ คน ตัวเลขนี้ทางรัสเซียอ้างว่า
เป็นตัวเลขที่รวมทั้งผู้ใหญ่และเด็ก
ด้วย อีกทั้งเกือบทุกคนในลาวเชื่อว่า
รัสเซียนั้นสามารถทำอย่างที่สหรัฐฯ
เคยทำ ในการที่จะรักษาตัวเลขเจ้า
หน้าที่ประจำลาวให้ต่ำเอาไว้ นั่นคือ
ส่งเจ้าหน้าที่ของตนมาทำงานในลาว
ตอนเช้าแล้วส่งกลับไปอยู่ฝั่งไทยใน
ตอนกลางคืน โดยวิธีนี้กรมประมวล
ข่าวกลางสามารถสาบานได้อย่าง
ตรงไปตรงมาว่า เจ้าหน้าที่ของกรม
มีจำนวนเท่านี้เท่านั้น ทล่องแจ้ง
เพราะว่าเจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งของกรม
กลับไปนอนที่อุดรฯ

ทางฝ่ายรัสเซียนั้นเจ้าหน้าที่ของ
ตนที่ไม่ได้อยู่ในรายการที่เพิ่งกล่าวถึง
นั้นนับเช่นกัน คือเจ้าหน้าที่สายการ
บินแอร์โรฟลอต ซึ่งประกอบด้วยนัก
บิน เจ้าหน้าที่หญิงบนเครื่องบิน เจ้า
หน้าที่เทคนิค เวียงจันทน์เป็นจุดพัก
ผ่อนของลูกเรือสายการบินนั้น ทบิน
ผ่านเวียงจันทน์ไปสู่ฮานอย เวลา
เครื่องมาถึงที่เวียงจันทน์ ลูกเรือจะ
ลงพักที่นั่น เพื่อกำหนดพักผ่อน เทียว และ
ที่สำคัญที่สุดก็คือเพื่อหาซื้อของ ลูก
เรือออกจำนวนหนึ่งที่พักอยู่ที่โรงแรม

มิกส์ ๑๑๗

ลานข้าง ก็เข้าประจำการนำเครื่อง บินดังกล่าวบินต่อไปยังฮานอย ใน เวียงจันทน์เอง คนที่อยู่บนอย่าง มากก็จะเดากันว่ารัสเซียอยู่อย่าง มากก็แค่ ๒๐๐ คน

ว่าไปแล้วมีชาวฝรั่งเศสอยู่ใน เวียงจันทน์มากกว่ารัสเซียเสียอีก เมื่อกลางเดือนกรกฎาคมเอง ครู ชาวฝรั่งเศส ๕๕๐ คน กลับไปเที่ยว บ้าน ประมาณเกือบร้อยจะกลับมาทำ งานใหม่ ปัจจุบันนี้เวียงจันทน์มีชาว ฝรั่งเศสมากพอ ๆ กับรัสเซีย ที่แน่ ๆ ก็คือลาวมีรัสเซียน้อยกว่าตามที่หนังสือพิมพ์บางฉบับชอบอ้างแน่ ๆ และ ที่แน่ ๆ หนึ่งไปอีกก็คือ คนผิวขาวทั้งหมดในลาวนั้นมีจำนวนทั้งหมดน้อยกว่าตอนที่สหรัฐฯ ยังกองเจ้าหน้าที่อยู่ในลาวครั้งสุดท้าย ๑,๐๐๐ คน เมื่อ ปี ๒๕๑๘ หากว่าสถานทูตใดในเวียงจันทน์ จะเป็นสถานทูตแรกที่จะส่ง เกิดจำนวนเจ้าหน้าที่ของรัสเซียที่จะ เพิ่มมากขึ้น เจ้าหน้าที่สถานทูตสห

รัฐฯ ประจำเวียงจันทน์คนหนึ่งกล่าวว่า “ไม่มีเหตุผลและที่แน่ที่สุดไม่มี หลักฐานว่า รายชื่อเจ้าหน้าที่รัสเซีย ในลาวที่ทางรัสเซียให้เรานั้นไม่จริง”

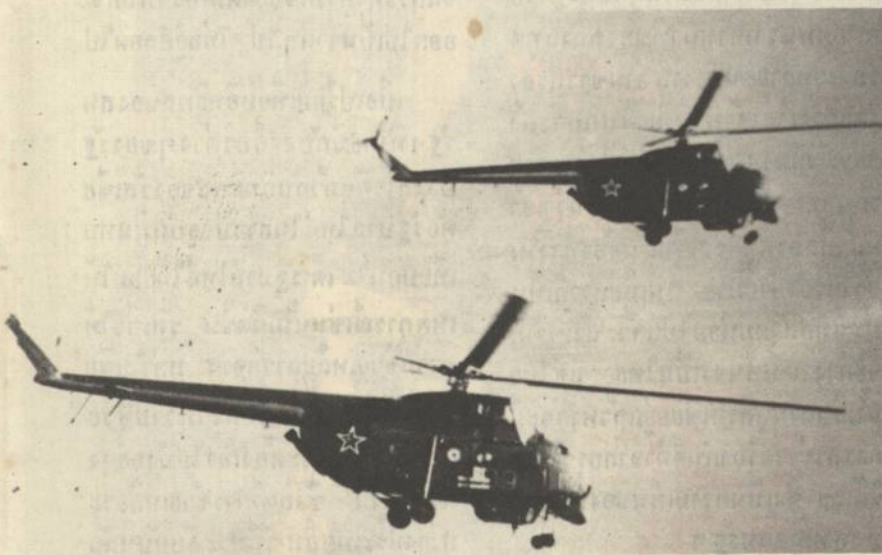
ข่าวที่ว่ารัสเซียเติมเมืองลาวนั้น เห็นจะไม่จริงแน่ ทางสถานทูตรัสเซียเอง อ้างว่ามีเจ้าหน้าที่และผู้อำนวยการชาวรัสเซียประจำอยู่สองแห่งในลาวคือ ที่เวียงจันทน์และเชียงคังซึ่ง อยู่ในทุ่งไหหิน (เชียงคังจะเป็นเมือง หลวงใหม่ของลาว) เพื่อจะตรวจค้ำ อ่างของสถานทูตรัสเซีย ผู้สื่อข่าว ของ จอร์จ ได้เดินทางไปยังเมืองทาง ใต้และพบว่าในเมืองสุวรรณเขต ทำ แยกและปากเขื่อนไม่มีเจ้าหน้าที่รัสเซียแม้แต่คนเดียวประจำอยู่ นักบิน รัสเซียประจำเครื่องบินขนส่งและ เครื่องบินโดยสารให้กับลาวนั้น จะ กลับมานอนที่เวียงจันทน์กันเกือบทุกคน บางครั้งบางคราวมีช่างานาญชาว คิวบาหรือรัสเซีย จะไปทำงานตาม

เอม.อ. ๔

เมืองต่างๆ ทางใต้ เพื่อการปฏิบัติ งานเฉพาะกิจ เมื่อเสร็จก็จะ กลับมาอยู่เวียงจันทน์

ส่วนทางตอนเหนือของลาว จาก ปากคำของผู้ซึ่งได้ไปเห็นมา ปรากฏว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ชาวรัสเซียปฏิบัติงานอยู่แต่อย่างใด โดยเฉพาะที่หลวง พระบาง ตอนเหนือของลาวนั้น เป็น ดินแดนที่ทางรัฐบาลจีนกำลังให้ความ ช่วยเหลือรัฐบาลลาวในการสร้างทาง ดินแดนส่วนนี้ไม่มีชาวรัสเซีย เชื่อ กันว่าเป็นนโยบายของรัฐบาลลาวเอง ที่จะแยกจีนกับรัสเซียออกจากกัน *เวียงไซ* เป็นแหล่งที่มีชาวหนาทที่สุด ว่างมีรัสเซียทำงานอยู่มากที่สุด คน ที่เคยไปเวียงไซมารายงานว่า เทาที่ เห็นมีเจ้าหน้าที่ของชาวรัสเซีย ๓-๔ คนทำงานอยู่ที่นี่ เป็นที่เชื่อกัน ว่าเวียงไซซึ่งเคยเป็นเมืองหลวงของ ฝ่ายขบวนการปะเทดลาว ในระยะ การสู้รบกันนั้น บัดนี้แทบจะไม่มีการอะไรเหลืออยู่อย่างมาก บางที่จะ มีเครื่องบินลงที่นั่นเป็นครั้งคราว ซึ่งก็เป็นเจ้าหน้าที่ชาวรัสเซียที่ช่วยฝึก นักบินลาว นอกจากนักบินชาวรัสเซียที่ฝึกนักบินลาวในปัจจุบัน แล้ว ยังมีนักบินชาวรัสเซียที่ขับเครื่องบิน สายการบินลาวภายในประเทศ และ เชื่อกันว่าจะกลับไปเมื่อนักบินลาว สามารถทำการบินเองได้ เครื่องบิน ที่ใช้บินนั้นมีส่วนหนึ่งที่เป็นเครื่องบินรัสเซีย ที่นาสนใจก็คือเครื่องบิน รัสเซียกลุ่มหนึ่งหลังจากที่ฝึกนัก บินลาวจนสำเร็จไปรุ่นแรกแล้ว ครู ฝึกบินกลุ่มนั้นก็กลับไปบ้านทันที ทำให้ตัวเลขจำนวนเจ้าหน้าที่และผู้ชานาญของรัสเซียในลาวก็ลดลงไปด้วย นับจากเดือนมิถุนายน

นอกจากการฝึกบินให้กับนักบิน ลาวแล้ว ทางรัฐบาลรัสเซียยังให้

เอ็ม.อ. ๖

เครื่องบินจำนวนหนึ่งกับทางการลาวทั้งหมดเป็นเครื่องบินเก่า เครื่องบินลำใหญ่ๆ บางลำประจำอยู่ในเวียงจันทน์เพื่อบินนำสินค้าทางรัสเซียให้ความช่วยเหลือจากเวียดนามเข้าลาว เครื่องบินลำเล็กอีกจำนวนหนึ่งมีหน้าที่บินขนส่งคนและสินค้าตามเมืองต่างๆ ของลาว ทางการรัสเซียเปิดเผยว่า เครื่องบินที่ไหลวทั้งหมดมีจำนวน ๑๕ ลำ (๑๒ ลำเท่านั้นที่ยังบินได้) บางลำเก่าใบโรตัง แบบของเครื่องบินรวมทงเฮลิคอปเตอร์มีแบบ เอ. เอ็น ๒, เอ. เอ็น. ๑๒ และ เอ. เอ็น. ๒๖ เครื่องบินเจ็ทเล็กแบบ แจ็ค ๔๐ สำหรับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของพรรคและรัฐบาลลาว เครื่องบินเฮลิคอปเตอร์ เอ็ม.อ. ๔ เอ็ม.อ. ๖ ซึ่งเจ้าหน้าที่รัสเซียเองก็ยอมรับว่าเก่าใบโรตัง เครื่องบินบางเครื่องเก่าเสียจนเจ้าหน้าที่ระดับสูงของพรรคไม่ยอมขึ้น

ข่าวลือที่ว่ารัสเซียให้เครื่องบินมิกส์ ๑๗ หรือ มิกส์ ๒๑ นนคเหมือนว่ายังเป็นข่าวลือต่อไป เจ้าหน้าที่ของรัสเซียในลาวกล่าวว่า ในระบะนั้นมันไม่ใช่เรื่องที่จะให้เครื่องบินมิกส์ต่อลาว แต่ในอนาคตเครื่องบินดังกล่าวจะเหมาะสำหรับการป้องกันน่านฟ้าลาว เจ้าหน้าที่ลาวคนหนึ่ง

กล่าวว่ารัฐบาลสนใจที่จะสร้างสนามบินที่ทุ่งไหหิน ซึ่งเมื่อการสร้างเมืองหลวงใหม่เสร็จเรียบร้อยแล้ว ฐานบินดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อความมั่นคงของลาว ซึ่งปัจจุบันลาวไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง อุตสาหกรรมในเวียงจันทน์ให้ความเห็นว่าทางรัฐบาลรัสเซียไม่มีแผนที่จะสร้างฐานบินหรือใช้เครื่องบินดังกล่าวกับความเห็นเช่นนี้ยังคงเป็นแต่เพียงความฝัน

นอกจากผู้ชำนาญและครูฝึกบินและนักบินเจ้าหน้าที่ของรัสเซียส่วนใหญ่ทำงานในแผนกเศรษฐกิจ แผนกวัฒนธรรม สถานทูตรัสเซียเป็นสถานทูตที่มีเจ้าหน้าที่มากที่สุด ในเวียงจันทน์ เจ้าหน้าที่สถานทูตสหรัฐฯ ให้ความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของสถานทูตรัสเซียหลายคนทำงานด้านข่าวกรอง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่แผนกการค้ำอย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่สถานทูตอเมริกันและสถานทูตอื่นๆ ไม่เห็นว่าเจ้าหน้าที่สถานทูตรัสเซียในเวียงจันทน์ต้องทำงานข่าวกรองมากมาย ในเมื่อลาวก็เป็นประเทศสังคมนิยมไปแล้ว ถ้าเจ็บบ. จะทำงานก็เห็นจะเป็นไทย แต่ไทยนั้นมสถานทูตรัสเซียอยู่แล้วหากจะมีการทำข่าวกรองกันก็ทำจากกรุงเทพฯ ได้เลย ซึ่งเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่สถานทูตสหรัฐฯ

ศูนย์วัฒนธรรมรัสเซียในเวียงจันทน์ทำงานโฆษณาความสำเร็จของสังคมนิยมในรัสเซียและมีรายการสอนภาษารัสเซีย นักเรียนไม่ต้องจ่ายเงิน ซึ่งผิดกับเมื่อก่อนนี้ หากชาวลาต้องการเรียนภาษาอังกฤษจะต้องจ่ายเงินมากอยู่ รัฐบาลลาวปิดสมาคมอเมริกัน-ลาวเมื่อเดือนมกราคม ก่อนหน้านั้นมีการสอนภาษาอังกฤษที่สมาคม หลังการปิดสมาคมดังกล่าว นักเรียนสมัครเรียนภาษารัสเซียมากขึ้น เพราะความจริงมีว่าเด็กลาวคงหาโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้น้อยลง และการเรียนภาษารัสเซียเช่นนี้ทางที่จะได้ทุนไปเรียนต่อ

ศูนย์วัฒนธรรมรัสเซียในเวียงจันทน์หลายปีแล้วแต่รัฐบาลฝ่ายซ้ายยังไม่สนใจ แต่ไม่ค่อยเป็นที่สนใจของชาวเวียงจันทน์นัก ปัจจุบันนี้ทางศูนย์ฯ เสนอรายการบันเทิงต่างๆ เช่น มีคณะนักแสดงเต้นรำและร้องเพลงจากรัสเซียมาแสดง

กลุ่มชาวรัสเซีย นอกจากกลุ่มที่กล่าวไปแล้วนั้น ก็เป็นพวกเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการพัฒนาซึ่งมาช่วยลาวทำการบูรณะประเทศ รวมทั้งผู้ชำนาญการก่อสร้างสะพาน ตำรวจทางซ่อมเครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตรและอื่นๆ เขาเหล่านี้จะอยู่ในลาวจนกระทั่งภารกิจของตนเสร็จสิ้นก็จะออกไปเป็นงวดๆ ไป ไม่อยู่ตลอดเวลา

เมื่อเปรียบเทียบอิทธิพลของสหรัรัฐที่เคมีกับองค์กรต่างๆ ของรัฐบาลลาวแล้วกับอิทธิพลของรัสเซียต่อรัฐบาลใหม่ในลาวปัจจุบันนี้แทบเทียบกันไม่ได้ รัฐบาลใหม่ไม่ยอมให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น รัสเซียให้ความช่วยเหลือลาวก็จริง แต่รัสเซียไม่มีอำนาจที่จะบอกว่าความช่วยเหลือดังกล่าวจะต้องเอาไปทำอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งองค์การช่วยเหลือระหว่างประเทศอื่นๆ ก็ประสบกับหลัก

การรณรงค์กัน ซึ่งอันที่จริงก็ทำให้เกิด การปฏิบัติงานที่ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพในบางกรณี แต่ที่เป็นเช่นนั้น เพราะชาวลาวกำลังก้าวอนาคตของประเทศของตนเอง

ไม่เพียงแต่ว่ารัสเซียไม่ได้มีอิทธิพลกับรัฐบาลลาวอย่างที่เคยคิดกันเท่านั้น ยังเป็นไปได้ว่ารัสเซียมีความรู้เรื่องลาวน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าหน้าที่ของสหรัฐฯที่เขทำงานในลาวเป็นร้อยๆคนที่รู้ภาษาลาวดี และแทรกซึมไปทุกหัวระแหง เจ้าหน้าที่รัสเซียแทบจะไม่รู้ถึงวัฒนธรรม วิถีการดำเนินชีวิตของชาว ลาว ตัวอย่างง่ายๆ ก็คือในจำนวน ชาวรัสเซียสองร้อยกว่าคนที่อยู่ใน ลาวปัจจุบันนี้ จะหาสักคนเดียวที่รู้ ภาษาลาวได้ๆนั้นไม่มี รัฐมนตรีลาว คนหนึ่งรู้สึกรำคาญปัญหาเรื่องนี้ของ เจ้าหน้าที่รัสเซียมาก

ความไม่ค่อยจะรู้เรื่องภายใน ของลาวรวมไปจนถึงความจริงที่ว่า ทางสถานทูตรัสเซียนั้นไม่รู้เลยว่าใคร ในวงการรัฐบาลใหม่ของลาวมีฐานะทาง การเมืองและการบริหารตำแหน่ง อย่างไรแน่ เมื่อเร็วๆนี้สถานทูตของ ประเทศโลกตะวันตกแห่งหนึ่งต้อง ขอรายชื่อและฐานะในรัฐบาลของเจ้าหน้าที่พรรคปฏิวัติของลาว รายนาม ดังกล่าวสถานทูตต้องการใช้ในการ เชิญมาในงานของสถานทูต หลังจาก สถานทูตดังกล่าวได้รายชื่อไป ทาง สถานทูตรัสเซียก็มาขอรายชื่อนั้นไป ใบบ้าง ซึ่งก็แสดงว่า ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่รัฐบาลใหม่ของลาวจะเต็มไปด้วยเจ้าหน้าที่ของพรรคปฏิวัติลาว รัสเซียเองก็มีความรู้เกี่ยวกับบุคคล เหล่านั้นน้อยมาก

เพราะความเย็นชาต่อสังคมนลาว ชาวลาเองจึงไม่ค่อยจะชอบชาวรัสเซีย นัก ชาวรัสเซียที่เวียงจันทน์ไม่ ค่อยจะมีอิทธิพล ไม่ยอมเข้ม ขบน

น้อยครั้งนักที่พวกเขาจะพยายามพูด กับคนลาวธรรมดา ชาวรัสเซียที่มา เวียงจันทน์มักจะเดินหาสินค้าราคาถูก เป็นชวโมงๆ ท่าทางเช่นนั้น ดู ประหนึ่งว่าชาวรัสเซียรู้สึกเคอะเขิน ไม่รู้ว่าจะทำตัวอย่างไรในประเทศ เช่นลาว ยิ่งการที่จะให้ชาวรัสเซีย กินอาหารลาวนั้นเห็นจะเป็นไปไม่ได้ แน่ๆ

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าในระยะ

นี้ สองประเทศจะไม่สามารถทำให้ ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนต่อ ประชาชนกระชับแน่นเท่าที่ควรจะเป็น แต่รัฐบาลลาวกับรัฐบาลโซเวียตรัสเซียก็ยังมีความเห็นหลายเรื่อง คล้ายๆกัน

จอห์น เอฟเวอร์ริงแฮม
ผู้สื่อข่าวพิเศษประจำเวียงจันทน์

คุณพิชัยฝากความหวังไว้ที่กรุงเทพฯ ...

สำหรับคณะผู้แทนจากรัฐบาล ไทย เกียแลมป์ เป็นสนามบินที่เล็ก สั้นดี กล้วยสองสามตัวเดินเล่นอยู่ ข้างทางบินเกียแลมป์สำหรับผู้แทน จากสภาความมั่นคงไทย ไม่น่าจะ เป็นไปได้ว่าเป็นสนามบินของเมือง หลวงที่สามรถเอาชนะเครื่องบิน บี. ๕๒ ได้ ว่าเป็นแล้วสนามบินวัดไตใน เวียงจันทน์เมืองหลวงที่แหล่งข่าว พิชัย รัตกุล

กรองของไทยบอกว่า เป็นเมืองขึ้น ของฮานอยยิ่งโอ้อ่ากว่ามาก แต่ก็นั้น แหละ การเดินทางสู่นครฮานอยครั้ง นี้ ไม่ได้อยู่ที่ความรู้สึกของคณะผู้ แทนไทยกับสนามบินที่ซบเซาแห่งนี้ แต่เกิดจากความจริงที่ว่า การเดินทางสู่ฮานอยครั้งนี้ คณะผู้แทนจากรัฐบาลไทยจะสามารถทำอะไรกลับไป เพื่ออนาคตของไทย และความสงบ ของเอเชียอาคเนย์

ไม่เป็นเรื่องลับแต่อย่างใดที่
ก่อนการเดินทางไปเยือนนครฮานอย
กรุงน่าน ทางฝ่ายไทยโดยเฉพาะรัฐ
มนตรีต่างประเทศไทยหวั่นไหวว่า
การเดินทางครั้งนี้ ฝ่ายไทยจะ
สามารถกลับมาบอกกับประชาชน
และรัฐบาล โดยเฉพาะกลุ่มการเมือง
ที่ไม่ต้องการเปิดความสัมพันธ์กับ
เวียดนามว่า “การเดินทางครั้งนี้เป็น
ผลสำเร็จอย่างเป็นที่น่าพอใจ”

หลังจากที่ทางเวียดนาม ได้ส่ง
สารตอบสารของรัฐมนตรีต่างประเทศ
ไทยว่าเชิญไปเจรจาต่อในปัญหา
ที่ยังค้างกันอยู่เพื่อปรับความสัมพันธ์
ระหว่างสองประเทศ ฝ่ายไทย
หวั่นว่า ในการเจรจาครั้งนี้ ทางฝ่าย
เวียดนามจะยกเรื่องเครื่องบินของ
เวียดนามที่บินในเวียดนามใต้บินเข้า
ไทยก่อน ซึ่งอันแรกขนามาพบ เพราะ
ปัญหาทำให้การเจรจาครั้งแรกเมื่อ
พฤษภาคมที่แล้วล้มเหลวลง

จากการช่วยถามไถ่ของเจ้าหน้าที่
กระทรวงการต่างประเทศที่เป็น
มิตรกับไทย ซึ่งมีความสัมพันธ์ทาง
การทูตกับฮานอย ปรากฏว่า ทางนั้น
ส่งสัญญาณอย่างชัดเจนว่า “เวียดนาม
ไม่ต้องการยกปัญหาที่จะเป็นอุป
สรรคกับการปรับความสัมพันธ์ระ
หว่างประเทศทั้งสองแต่อย่างใด” สัญ
ญาณทางไทยได้รับสามวันก่อนกำ
หนดการเดินทางไปเจรจากับลาว ทำ
ความโล่งใจให้กับเจ้าหน้าที่กระทรวง
การต่างประเทศไทย

แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาหนัก
ออกกบปัญหาหนึ่งก็คือ ก่อนหน้าการ
เดินทางครั้งนี้ ได้เกิดการจับชาวเวียดนาม
ชนในกรุงเทพฯ โดยทางรัฐบาล
ไทยได้สั่งการให้ทางการตำรวจออก
ปฏิบัติการตรวจตราชาวเวียดนามอพยพ
ในไทย คณะผู้แทนไทยไม่มีอำนาจ
อย่างเต็มที่ในการเจรจากับเวียดนาม

เป็นที่แปลกใจของวงการทาง
การทูตในกรุงเทพฯ เป็นอย่างยิ่ง ที่

ทางรัฐบาลไทยไม่ได้ให้อำนาจอย่าง
เต็มที่และแน่นอนไปกับฝ่ายไทย ก่อน
การเดินทางของคณะ ไม่เพียงแต่
ไม่มีอำนาจในการเจรจาอย่างเต็มที่
กับเวียดนามเท่านั้น แม้แต่อำนาจ
ในการเจรจากับลาวก็ไม่มี เหตุผลสำ
คัญก็คือ ทางรัฐบาลเองไม่สามารถ
ตกลงกับกลุ่มอำนาจต่างๆ ในไทยได้
ว่าจะเอาอย่างไรกับนโยบาย ซึ่งทาง
ไทยได้เคยประกาศไว้ว่า นโยบายต่าง
ประเทศสำคัญของรัฐบาลก็คือการ
กระชับ หรือ ปรับความสัมพันธ์กับ
เพื่อนบ้าน

อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าเวียดนาม
มุ่งมั่นให้การเจรจาครั้งนี้เป็นผล
สำเร็จให้จงได้ ก่อนที่คณะผู้แทน
ของรัฐบาลเวียดนามจะเดินทางไป
ประชุมประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่กรุง
โคลัมโบประเทศศรีลังกา

ในการเดินทางครั้งนี้ ทางไทย
เพื่อความมั่นใจของฝ่ายที่ไม่ได้ไป
ด้วย ได้ส่งตัวแทนประกอบไปใน
คณะครั้งนี้ด้วย ไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่
กระทรวงการต่างประเทศเท่านั้น
แต่ยังมีผู้แทนราษฎรและนายทหาร
ประจำสภาความมั่นคง ในการเจรจา
ครั้งนี้ เป็นที่เชื่อกันว่า ทางเวียดนาม
จะยกปัญหาเรื่องเครื่องบินดังกล่าว
มาพูด แต่ก็จะผ่านไปโดยไม่ถือเป็น
เรื่องสำคัญในการเจรจาระหว่าง
สองประเทศ

ก่อนหน้าที่จะไปถึง
กรุงฮานอย ผู้นำในพรรคลาวต้อง
คนหนึ่งได้กล่าวกับแขกชาวต่างประเทศ
ว่า “การเชิญฝ่ายไทยมาเจรจา
ปรับความสัมพันธ์ระหว่างสองประ
เทศครั้งนี้ เป็นท่าทีที่สำคัญมากของ
เวียดนาม การเปิดความสัมพันธ์กัน
ระหว่างสองประเทศเป็นเรื่องสำคัญ
รายละเอียดนั้นเป็นเรื่องที่หลัง”

ท่าทีของเวียดนามต่อการเจรจา
ครั้งนี้ เชื่อกันว่ามุ่งมั่นที่จะเห็นความ
สำเร็จของการเจรจา นอกจากจะไม่

ลือเรื่องเครื่องบินที่เคยเป็นปัญหา
ใหญ่ระหว่างประเทศทั้งสอง แล้ว
หนังสือพิมพ์หนานดานฉบับเช้า หลัง
จากที่คณะผู้แทนของรัฐบาลไทยไป
ถึง ได้ตีพิมพ์ภาพและข่าวการไป
เยือนฮานอยของคณะผู้แทนไทยอย่าง
เอิกเกริก รัฐมนตรีต่างประเทศไทย
ได้รับการรับรองที่บ้านรับรองของ
แขกเมือง ซึ่งเคยเป็นที่อยู่ของผู้ว่า
การอินโดจีนชาวฝรั่งเศส และหลัง
จากขบวนการเวียดนามใต้ได้ทำการ
ปลดปล่อยฮานอย ก็เป็นที่พาดพิงเป็น
ทางการของประธานาธิบดีเวียดนาม
เหนืออยู่ทุกหน

เวียดนามบุกทางการทูตพร้อมๆ
กับลาวอย่างเต็มที่ เวียดนามแสดงท่า
ทีต่อประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะกับสห
รัฐฯ ว่า เวียดนามไม่ได้คุกคามไทย
อย่างที่คิดกัน (โดยเฉพาะนายคิสซิง
เจอร์ซึ่งเคยพูดว่า การปรับความสัมพันธ์
ระหว่างสหรัฐฯ กับเวียดนามขึ้น
อยู่กับ ท่าทีของเวียดนามต่อเพื่อน
บ้าน)

ดังนั้นการที่นายพิชัย รัตตกุล
สามารถนำคณะไปเจรจา จนเปิด
สัมพันธ์ทางการทูตได้ตั้งแต่วันที่ ๖
สค. เป็นต้นไป จึงเป็นการรับลูกเล่น
ทางการทูตลูกอย่างถูกต้องทันเวลา
ทีเดียว เพราะหากรัฐบาลจตุรพรรค
ชุดนี้ถูกอิทธิพลจากกลุ่มการเมืองภายใน
ผลักดันจนไม่สามารถกระทำการ
ดังกล่าวได้สำเร็จ ก็เท่ากับว่าเวียดนาม
เดินเต็มเหนี่ยวไทยอีกครั้งหนึ่ง

บทวิเคราะห์ของผู้เฝ้ามองเวียดนาม
มานานคนหนึ่ง กล่าวว่าการนี้
เป็นการจวนเจ็ทไทยจะถูกประณาม
จากทั่วโลกว่า “ไทยต่างหากที่ไม่
บริสุทธิ์ใจ” หากรัฐบาลไทยไม่สนอง
รับเจตนารมณ์ทางการทูตของฮานอย
กรุงน่าน

สัมภาษณ์

พลเอกเจริญ พงษ์พานิช เสนาธิการทหาร

ความตั้งใจจริงของนายทหารรุ่น แต่เดิมต้องการ
เป็นหมอหรือเป็นวิศวกร แต่ด้วยฐานะทางครอบครัว
ไม่อำนวย จึงหันมาจับวิชาทางทหารแทน และเริ่ม
สวมเครื่องแบบสีขามาเมื่ออายุได้เพียง ๑๘ ปี โดยมี
ดาวสีทองห้าแฉกอยู่บนบ่า ตำแหน่งเริ่มแรกคือผู้บังคับ
หมวดกองโรงเรียนทหารราบ

รับราชการทหารมาเป็นเวลา ๒๔ ปีเต็ม ได้รับ
พระราชทานยศนายพลตรี อีกสามปีต่อมาได้รับพระ
ราชทานยศนายพลโทเมื่ออายุ ๔๕ ปี นับเป็นนายพล
โทที่หนุ่มที่สุดในขณะนั้น

จากปี ๒๕๐๒ ด้วยตำแหน่งพลโท ก็หยุดอยู่
นั้นเป็นเวลา ๑๐ ปี และมาได้รับตำแหน่งพลเอกเมื่อ
ปี ๒๕๑๒ ปัจจุบันอายุ ๕๗ ปี เมื่อเกษียณอายุราชการ
แล้วก็เขียนหนังสือในเชิงวิเคราะห์ข่าว ซึ่ง
เป็นงานอดิเรกคลุกคลีอยู่นานในตำแหน่งเจ้ากรมข่าว
ทหาร การออกกำลังกายทุกวันนั้คือการเล่นกอล์ฟ
สัปดาห์ละครั้ง ที่สนามของกองทัพบก (ฉบับนี้ ๑๗/๗/๖๕)

จตุรัส: การแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ฝ่ายทหารมีหลักในการดำเนินงาน หรือมองปัญหาอย่างไร แตกต่างกับนักการเมืองอย่างไร

เจริญ: คำถามผมขอแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผม (ในฐานะที่เป็นเสนาธิการทหาร) ว่าการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้าน นั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสัมพันธ์ทางการทูต และสร้างบรรยากาศอันเป็นมิตรซึ่งกันและกัน ยังประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยด้วยแล้ว ยิ่งมีความจำเป็นทวีคูณ เพราะตามแนวพรมแดนที่ติดต่อกันเป็นระยะยาวหลายร้อยกิโลเมตรนั้น ย่อมมีปัญหาคกระทบกระทั่งกันเกิดขึ้นได้เสมอ และการแก้ปัญหาที่ตที่สุดก็คือการพบปะหารือร่วมกัน พิจารณาแก้ปัญหาในบรรยากาศอันเป็นมิตร จะช่วยให้สามารถแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี ถึงแม้ผมเป็นทหาร ผมก็ถือว่า การพบปะพูดคุยกันทางการทูต จะช่วยขจัดข้อสงสัยกันแห่งแคลงใจกันลงไปได้ จะเป็นการเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น แทนที่จะเป็นศัตรูกัน ฉะนั้น ผมคิดว่าการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างประเทศตามแนวความคิดของผมคงไม่แตกต่างกับนักการเมืองแต่อย่างใด

จตุรัส: แล้วห้ขัดแย้งกันล่ะครับ

เจริญ: อ้อ... ความขัดแย้งนั้นผมว่ามันมองกันคนละที่คนละมุมดูว่าอย่างนักการเมืองบางคนหรือประชาชนบางกลุ่มที่มองเห็นกันว่า การทหารต่างชาติเข้ามาอยู่ในประเทศไทย เป็นการเสียดสีไทย อันนั้นผมถือว่าเป็นการเข้าใจผิด เพราะการมีทหารต่างชาติเข้ามาอยู่ในประเทศไทยนั้นนะ

ถ้าเขาเข้ามาโดยข้อตกลงหรือเข้ามาโดยที่เป็นการผูกพันตามสนธิสัญญา อย่างนั้นไม่ได้ถือว่าเป็นการเสียอธิปไตย ยกตัวอย่างว่าประเทศในกลุ่มนาโต้ ยังมีทหารอเมริกันอยู่อีกมาก อย่างนั้นคุณจะถือว่าเบลเยียมหรือเยอรมันตะวันตกเสียอธิปไตย ผมว่าไม่จริงหรอกครับ เพราะเขาเข้ามาตามสนธิสัญญาข้อตกลง เพื่อประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย อันนั้นไม่ใช่การเสียอธิปไตย อย่างเยอรมันตะวันตกนั้น นอกจากจะเชิญให้ทหารต่างประเทศเข้ามาอยู่ในประเทศแล้ว บางโอกาสยังออกเงินค่าใช้จ่ายให้เขามาก (หัวเราะ) แล้วอย่างที่มีทหารอเมริกันเข้ามาหรือมีตำรวจสนามมาเลเซียอยู่ในประเทศไทย ก็เป็นไปตามข้อตกลงตามแผนปฏิบัติการร่วมกัน อย่างผมไม่ได้ถือว่าเป็นการเสียอธิปไตย นี่เราพูดกันในด้านหลักการ ส่วนใครเขาจะคิดยังไงผมไม่สามารถจะไปห้ามจิตใจเขาได้

จตุรัส: การติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งรัฐบาลประกาศนโยบายแล้วว่า จะคบกับมิตรประเทศเพื่อนบ้านทุกประเทศโดยไม่คำนึงถึงลัทธิการเมือง อยากทราบว่าทางทหารมีความเห็นอย่างไร

เจริญ: ก็อย่างที่ผมเรียนให้ทราบแล้ว แต่ผมถือว่าเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผม เพราะถ้าจะเป็นนโยบายของกระทรวงกลาโหม มันจะต้องผ่านสภากลาโหมไม่ใช่ของกระทรวงกลาโหมหรือเป็นของฝ่ายทหาร ก็ตามที่รัฐบาลประกาศออกมาว่าจะเป็นมิตรกับทุกประเทศที่เป็นมิตรกับเรา ไม่ว่าจะเป็นประเทศเพื่อนบ้านหรือประเทศที่ผลประโยชน์ผูกพันกัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน คือมันจะต้องมีการพูดจากันได้เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว เวลามีปัญหาเกิดขึ้นคุณจะทำอย่างไร ยกตัวอย่างชายแดนไทย-พม่า ไทย-มาเลเซีย ไทย-ลาว ไทย-เขมร ถ้าคุณไม่มีความสัมพันธ์ทางการทูต พรมแดนยาวตั้งพันกว่ากิโลเมตร มันต้องมีปัญหาเกิดขึ้นแน่นอน ปัญหาโจรสลัดชายข้ามแดน การค้าของเถื่อน ปัญหาการแทรกซึม ปัญหาคนสองสัญชาติ ปัญหาเรือเบ็ดที่จะต้องเกิดขึ้น คุณจะแก้กันยังไงถ้ามีปัญหาเกิดขึ้น ในเมื่อคุณไม่มีความสัมพันธ์กัน สมมติอย่างด่านเขมร มันมีปัญหาเกิดขึ้นหลายครั้งแล้ว เรื่องอ้างสิทธิพื้นที่ตามชายแดน ไทยก็บอกว่าพื้นที่นั้นเป็นของเรา เขาก็บอกว่าพื้นที่นั้นของเขา (หัวเราะ) คนของเราไปทำอะไรทำนามผลประโยชน์เขาก็จะมาเก็บเกี่ยว ไร่เราก็บอกว่ามันทำอยู่ที่ทำไมเธอเข้ามาขโมยของฉันไป ถ้าเราไม่มีความสัมพันธ์กัน เราเจรจากันไม่ได้ ผมก็เห็นเขาใช้กระสุนนัดตัดสินกัน มันไม่ถูกต้องใช้ไหมครับ ผมว่าเราต้องมีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันแล้วเจรจากัน การเจรจากันทางการทูตไม่ได้หมายความว่า

ว่าเราไปเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับเขาแล้ว เราจะต้องเป็นฝ่ายไปเอาอกเอาใจเขา ไม่ใช่อย่างนั้น ตามความเห็นของผม... การมีความสัมพันธ์กัน ทำให้เรามีโอกาสพบปะพูดคุยจากัน และการพบปะพูดคุยจากัน เขาก็ถือหลักผลประโยชน์ของประเทศเป็นต้นตั้ง ไม่มีชาติใดในโลกที่เห็นผลประโยชน์ของชาติอื่นเหนือผลประโยชน์ของชาติตน...

จตุรัส: เรื่องอุปกรณหัตถ์อาวุธนั้น ซึ่งทุกคนไปทลายเสียง คนนั้นว่าอย่าง คนนั้นว่าอีกอย่าง อยากทราบว่าความเป็นจริงอุปกรณต่างๆ ในคำรามสูตรเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยมากน้อยแค่ไหน

เจริญ: อันนั้นมันขึ้นกับหนึ่ง ใครเป็นผู้ใช้เครื่องมือนั้น (หัวเราะ) เรื่องนี้ผมเคยพูดว่า มันมีประโยชน์ต่อคุณหรือประโยชน์ต่อผม ถ้าคุณเป็นคนใช้มันมันก็เป็นประโยชน์ต่อคุณ ไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อผม ถ้าผมเป็นผู้ใช้มันมันก็เป็นประโยชน์ต่อผม เรื่องเท่านั้นเอง พูดกันคนละประเด็น... ผมเคยพูดไว้ชัด ถ้าคุณมี ท.ว. อยู่เครื่องหนึ่ง ถ้าคุณเบ็ดคุณเบ็ดเล่นของคุณอยู่คนเดียวมันก็เป็นประโยชน์ต่อคุณ แต่ถ้าคุณเบ็ดคุณเบ็ดแล้วให้ผมไปนั่งดูด้วย เออ...

มันก็เป็นประโยชน์ต่อผมด้วย และถ้าคุณยกเครื่องให้ผมเป็นคนเปิดคนปิด ให้ผมดู มันก็เป็นประโยชน์ต่อผม แล้วการที่ว่าเป็นประโยชน์ต่อใคร มันอยู่ที่ว่าใครเป็นผู้ใช้เครื่องอันนั้นนะครับ เมื่อได้ผลแล้วได้ผลการประสานผลประโยชน์ที่ได้จากนั้นหรือเปล่า มันก็ถูกทั้งสองฝ่ายถ้าจะพูดกันไป

จตุรัส : ที่ผ่านมาระหว่างเราได้ประสานกันมากน้อยแค่ไหน หรืออเมริกันเข็ลกับคคนเคียว

เจริญ : ไม่ครับ ในทางออฟเปอเรทเราก็ออมรับว่าเขาเป็นผู้ทำ ส่วนผลที่ได้จากนั้นเขาก็ได้มีการติดต่อประสานแจกจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ของฝ่ายเรา... บ้าง แต่ผมก็ไม่รู้ว่ามากน้อยแค่ไหน เพราะว่าการออฟเปอเรทนั้นเราไม่ได้ออฟเปอเรทพร้อม เขาออฟเปอเรทแต่ฝ่ายเดียว แต่การที่เขาให้ข่าวแก่เรานั้น... มี แต่จะมากน้อยแค่ไหนผมไม่ทราบ ก็เหมือนคุณ คุณตั้งบริษัททำคนเดียวได้กำไรเท่าไรผมไม่รู้ ถึงเวลาคุณก็แบ่งให้ผมเท่านั้นเท่านี้ ผมก็ไม่รู้ว่าที่คนแบ่งให้ผมมันเฉลยแล้วก็เปอร์เซ็นต์ นี่พูดกันตรงไปตรงมา... (หัวเราะ) ถูกหรือเปล่า

จตุรัส : แล้วทำไมเรื่องจึงบานปลายรวกกับว่ามีคนถือข้างกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

เจริญ : เกมไปเรียบร้อยแล้ว ผมว่ามันไม่เห็นมีอะไร ผมว่าที่มันนั้นมากก็เพราะเหตุว่า ผมไม่อยากจะโทษว่าสื่อมวลชน (หัวเราะ) พยายามที่จะคุยเขี่ย อย่างที่ผมว่า พูดอย่างก็พยายามแปรไปอีกอย่าง โอนก็ไม่ว่าจะว่าอย่างไร ซึ่งความจริงแล้วที่กระทรวงการต่างประเทศได้เจรจาไปเป็นขั้น

เป็นตอนก็ถูกต้องทุกอย่าง และจบไปด้วยความเรียบร้อยดี
จตุรัส : แล้วเรื่องกระสุนปืนที่เราต้องการ ตกกลงต้องขอเขาไปไหมครับ

เจริญ : ตามที่ทราบกันแล้วว่า กฎหมายเขาจะให้กระสุนสำรองแก่เราไม่ได้ เราจะต้องขอเขา มีทางเดียว เมื่อจะขอเขาก็ให้เวลาพิจารณา ถ้าผมจำไม่ผิดเห็นจะเป็นเวลา ๓ ปี ก็กระสุนนั้นเขาจะเก็บไว้ในประเทศไทยเป็นเวลาสามปี ขณะนี้ยังไม่มีการตกลงอะไรกัน เพียงแต่ว่าตอนนี้ยังไม่มีการขออนุญาต แล้วค่อยเจรจากันในเวลา ๓ ปีว่าจะขอหากันอย่างไร ซึ่งเราไม่จำเป็นต้องขอทั้งหมด ฝ่ายทหารก็ต้องสำรวจประเภท จำนวน สภาพ และก็จะต้องขออนุมัติเงินต่อรัฐบาลเสียก่อน เราจะขอเท่าที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น

จตุรัส : ความช่วยเหลือทางทหารที่อเมริกาให้แก่กองทัพไทยค่านอาวุธยุทธโปกรณ์เป็นไปในรูปใด

เจริญ : งบประมาณความช่วยเหลือทางทหารนี้ สภาองเกรสเขานุมัติเป็นเงินก่อนมาแล้วก็มาเบรคความว่าเป็นกระสุนเท่าไร เป็นอาวุธ เป็นเครื่องอะไหล่เท่าไร แล้วแต่ขอดเงิน ผมก็จำไม่ได้ว่าบ้ใหม่จะได้เท่าไร สมมติว่าเป็น ๒๐ ล้านเหรียญ ก็จะมีปรึกษากันว่า ๒๐ ล้านเหรียญนั้นควรเป็นอะไรบ้าง ไม่ใช่เอาเงินสดมานะครับ ทนบางคนเข้าใจผิดคิดว่าอเมริกันช่วยเหลือมาเป็นเงินสด แล้วก็เอาเงินเข้ากระเป๋ากัน, โอน... แหม... เป็นการวิเคราะห์ผิดอย่างมหาศาลเลย เพราะมันเป็นยอดเป็นตัวเลขของจำนวนเงินเท่านั้นเอง เราจะเอาอะไรก็ตกลงกันว่าจะ

เอากระสุนเท่านั้น ๆ ถานเหรียญ เอาเครื่องอะไหล่ของเรือรบ, ยานพาหนะเป็นเงินเท่านั้น ถานเหรียญ รวมกันแล้วก็เท่ากับยอดเงินที่เขาช่วยเหลือ เป็นอันลบก้นแค่นั้น ไม่เคยเห็นเงินแม้แต่หนึ่งดอลลาร์ (หัวเราะ) แล้วผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงสวดกันนัก ว่าเอาเงินมาเข้ากระเป๋าท่านท่าน

จตุรัส: ความช่วยเหลือเป็นรูปให้เปล่าใช่ใหมครับ

เจริญ: ใช่ครับ แต่เดิมเป็นรูปให้เปล่าทางสัน แต่มาในระยะหลังนมการเพิ่มการช่วยเหลือในวีรชนอก ผมก็จำไม่ได้หมด เช่นมีการขอแบบผ่อนส่ง เรียกว่า เอฟ.เอ็ม.เอส.

พ่อเรณูมีติดารเซล

จตุรัส: ต้องควักกระเป๋

เจริญ: ครับ ต้องควักกระเป๋ แต่เป็นการขอระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล อย่างกองทัพอากาศซอเครื่องบิน เอฟ. ๕ อ. หนึ่งฝูง ก็เป็นการขอระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล การจะมากินมากกินน้อยมันก็ไม่มี (หัวเราะ)

จตุรัส: ความช่วยเหลือทางกองทัพไทยจะยังได้รับอยู่หรือเปล่า

เจริญ: ได้รับครับ แต่ยอดเงินสำหรับต่อไปจะเป็น ๒๐ หรือ ๒๕ ถานเหรียญ ผมก็จำไม่ได้และเท่าที่รู้ความช่วยเหลือนั้นก็ลดลงไปตามลำดับ และผลจะยุติลงใน ๓-๔ ปีข้างหน้า แต่ผมมันก็ไม่แน่ ขนอยู่กับนโยบายของรัฐบาล เขาว่าจะเปลี่ยนแปลงนโยบายการช่วยเหลือต่างประเทศของเขาอย่างไร

จตุรัส: จากความช่วยเหลือที่จะลดลงนี้ ทางกองทัพไทยได้เตรียมรับสภาพการณ์อย่างไร

เจริญ: เรืองเราก็ดได้เตรียมการกันไว้แล้วอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ให้สัมภาษณ์สอมวลชนไปบ่อยๆ เรารู้นครึ้นว่า เวลาเราถูกลดอะไรลงไปบ้าง เราก็ต้องเตรียมจัดหาเองภายในประเทศหรือจากต่างประเทศ เตรียมของงบประมาณซดเซช อย่างเช่นน้ำมันเราก็ดได้รับความช่วยเหลือจากเขา ได้รับน้ำมันเพื่อการฝึกจากเขา พอเรารู้ว่าเราจะไม่ได้ เราก็ดต้องของงบประมาณจัดหาภายในประเทศทดแทนไป พวกเครื่องอะไหล่เฮลิคอปเตอร์ที่เราเคยได้ก็ไม่ได้ ซงจำเป็นมาก เราก็ดต้องจัดหาจากต่างประเทศมาซดเซชไป เรืองเราก็ดต้องเตรียมครึ้นไม่เตรียมไม่ได้ จะปล่อยให้กองทัพเบ่งง่อยไปได้อย่างไร

จตุรัส: การขอลาวของกองทัพไทยที่ผ่านมา เป็นการติดต่อบริหารระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล หรือเป็นการติดค้อโดยตรงระหว่างกองทัพไทยกับบริษัท

เจริญ: ก็ทำทางสองอย่าง อะไรที่ติดต่อบริหารระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาลได้ เราก็ดทำ แต่ที่บางแห่งเขา... ผมก็ไม่ทราบ

จตุรัส ๓๔

ระเบียบวิธีการค้าของบางประเทศเขา บางแห่งเขาถือว่ามีส่วนเอเยนต์แล้ว เขาก็ไม่ยอมติดต่อกัน ไม่เช่นนั้นเขาจะมีเอเยนต์ไว้ทำไม ส่วนมากแล้วถ้าติดต่อบริหารบาลกับรัฐบาลได้ เราจะถอยหนทางนั้นเป็นวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด

จตุรัส: การขยายตัวของคอมมิวนิสต์ในบ้านเราขณะนี้เป็นอย่างไรบ้าง

เจริญ: คงแต่หลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๑๖ เป็นต้นมา ผมก็ว่าสถานการณ์ทั่วไปอยู่ในขั้นไม่มั่นคง นี้โดยภาพส่วนรวมนะครับ ในบางจุดก็เห็นว่าเหตุการณ์รุนแรงอย่างที่เขาก็อ โครๆว่ามั่นคง ความจริงมันก็เคยมีเหตุการณ์รุนแรงๆอย่างมาตงหลายครั้งแล้ว ดังเช่นที่หน่องกล่าไม่ใช้เพิ่งจะมาแรงที่เขาก็อ ถ้ามันเป็นกร้าวก็ยิงกันๆ ลงๆ อยู่อย่างนี้ มันยังไม่ถึงขั้นนำวิกจนแก่ไขอะไรไม่ได้ การปฏิบัติการฝ่ายผู้ก่อการร้ายอยู่ในขั้นจรรยา ไม่ถึงขั้นยึดพื้นที่บักหลักเป็นเขตปลดปล่อยได้อย่างเด็ดขาด มันยังอยู่ในขั้น ฉันทมาแกไป ถ้าเกณฑ์กันก็หลบ

จตุรัส: บัญหาความขัดแย้งทางความคิดระหว่างขวากับซ้ายที่เบื้อนอยู่ในเมืองขณะนี้ ในความเห็นของท่านคิดว่าจะใช้วิธีการแก้ไขอย่างไร จะใช้วิธีรุนแรงหรือพหุจากันค

เจริญ: ถึงแม้ผมเป็นทหารผมก็เกลียดการใช้กำลัง (หัวเราะ) การพบปะพูดคุยกันเป็นหนทางที่ดีที่สุด

จตุรัส: คำนำวกรองของทหารเป็นยังงัยบ้างครับ เห็นว่าหลัง ๑๔ ตุลาฯ เป็นต้นมาไม่มีใครเชื่อว่ากรองค่านทหาร

เจริญ: ใครว่า... ผมเชื่อของผมเสมอ และของผมผิดพลาดน้อยมาก ข้าพคตินเด่นกันปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์บ่อยๆ ไม่ใช่ข้าวกรองทางทหาร ไม่รู้ข้าวอะไรมาจากไหน แล้วทำไมเมวว่าเป็นข้าวกรองทางทหาร ถ้าเป็นข้าวกรองทหารไม่ผิดหรอก แต่ถ้าเป็นนักข้าวสมัครเล่น แล้วเอาข้าวที่เขาเล่าว่ามาพูดกัน จึงก้อให้เกิดความคินคินกันบ่อยๆ

จตุรัส: การที่ความช่วยเหลือจากอเมริกาตกลง อันนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่เขาลดบทบาททางทหารในภูมิภาคนี้ลงหรือเปล่า

เจริญ: ถ้าคุณไปศึกษาเรื่องนิกสันค้อคทรีน คุณจะเห็นชัดในนโยบายของนิกสันที่เริ่มถอนทหารออกจากภูมิภาคนี้ เขาก็ดบอกชัดแล้วว่าประเทศต่างๆ ต้องเริ่มช่วยตัวเองในขั้นนี้มันก็พูดชัด

ไทยกับอินโดจีน : นโยบายความสัมพันธ์ ที่เปลี่ยนไป

รายงานพิเศษ

“ผมคิดว่านโยบายต่างประเทศของลาวทันท่อไทยนั้น เปลี่ยนไปตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน เป็นต้นมา”

นายสุทวิช สุพรรณผล ส.ส. อุดมราชธานีหนึ่งในคณะกรรมการการค้าต่างประเทศของสภาผู้แทนราษฎรลาวกับ จตุรัส เขหามายลิ่ง หลังจากที่เขาและคณะ ชงมนายไพฑูรย์ เกรือแก้ว เป็นหัวหน้า ได้เดินทางไปศึกษาปัญหาไทย-ลาว เมื่อกลางเดือนมิถุนายน

ข้อขัดแย้งใหญ่ระหว่างลาวและไทย เริ่มมาตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองในลาวไปสู่ระบอบใหม่ แม้ว่าก่อนหน้านั้น ข้อขัดแย้งย่อยดังเช่น เรื่องการส่งสินค้าผ่านแดน หรือ เรื่องการปักปันเขตแม่น้ำโขงก็ได้มีมาก่อนแล้ว ดังที่นักศึกษาลาวเคยประท้วงการกระทำของฝ่ายไทยว่าเป็น “จักรวรรดินิยม” ผู้คอยเอาวีดีเอาเปรียบประเทศซึ่งไม่มีหนทางออกทะเลเช่นลาว และขณะนั้นเวียดนามหรือเขมรก็กำลังวุ่นวายอยู่กับการรบเกินกว่าที่ลาวจะหวังเป็นทางเลือก นอกเหนือไปจากไทยได้ ลาวไม่รู้จะทำอย่างไรจึงต้องตกอยู่ในภาวะจำยอมเรื่อยมา ซึ่งฝ่ายไทยก็ควรจะพอใจอยู่

ສຽງປະຊາຊົນ

ປີທີ 2 ສະບັບທີ 303 (ລາກ 5 ກີບ) ວັນຈັນ 2 . 8 . 76
ສຳນັກງານ ເລກທີ 80 ຖະໜົນເສດຖາທິລາດ ວຽງຈັນ ໂທ: 3196 ຕື້ ບ.ບ. 1110

ຄ.ພ.ຜູ້ແທນລັດຖະບານລາວ ໄຫວເລີ່ມເລຂາ ເລີ່ມປັບປຸງສຳລັບທະພາບທຸກພັນພີ່ເລີ່ມງົບງຳໃຫ້ແທ້ແທ້ ເລີ່ມສຳຊຸມແຜນລາວໄຫວເປັນຊຸມແຜນລັດຖະບານ, ມິດຕະພາບ

ທ່ານພິໄຊ ລັດຖະມົນຕີຄ.ພ.ຜູ້ແທນລັດຖະບານໄຫວເຖິງວຽກ ທ່ານພູມ ສິປະເລີດ ແລະ ບຸກຄົນລຳດັບອົງກອນຮ່ວມຮູບຮ່າງຮ່ວມ

* ໂຄງຄອບຄຸມຂອງຕາມຄຳເຈັບ ໑໑໑ ໂຄງຄອບຄຸມສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວເຮົາ, ຄະນະພູແຜນລັດຖະບານມະລາຊະອານາຈັກໄທ, ໂຄງແຜນສາມັນໄຊ ລັດຖະກຳມະລັດຈະມີນິຕິທຳກະຊວງການ ຕ່າງປະເທດມະລາຊະອານາຈັກໄທ ເປັນຕົ້ນຕໍ,

ໂຄງຄອບຄຸມຢູ່ຢາມ ປະເທດລາວເຮົາ ແລະໂຄງຄອບຄຸມຂອງວຽກຈີນໃນເດຣາ ໑໔ ໂມງ ໓໐ ນາທີ ຂອງວັນທີ ໓໑/ກ ມ ໂຄງຄອບຄຸມພິເສດຂອງກອງທັບອາກາດໄທ.

ອອກໄປຄອບຄຸມຂອງພູແຜນ ລັດຖະບານໄທ ຢູ່ສະໜາມບິນວັດ ເດັມສາມພູສີປະເລີດ

ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ ອາກຸນກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ສາມລຸນເຈື່ອນພູມ (ເວນຕໍ່ໜ້າ ໔)

ການຈະລະຈາລະຫວ່າງ ລາວ ກັບ ໄທ

ການຕ້ອນຮັບຍັດຕິນຍົນລັດໄທ

ທ່ານພິໄຊພ້ອມຄະນະເຂົ້າຢູ່ຮ່ວມ ຄຳນັບທ່ານພູມ

* ຕອນຂອງວຽກ ວັນທີ ໓໑/ກ ເດຣາ ໑໗ ໂມງ ຄະນະພູແຜນລັດຖະບານມະລາຊະອານາຈັກໄທ ນຳໂດຍ (ເວນຕໍ່ໜ້າ ໔)

ທ່ານພູມສິປະເລີດອັດຕາມລຳດັບຮ່ວມຄ.ພ.ຜູ້ແທນໄຫວ

* ຕອນເຈົ້າ ວັນທີ ໑/໘ ມີ, ເລີ່ມລັດເດຣາ ໙ ໂມງ ໓໐ ນາທີ ຢູ່ຫ້ອງແຮກລັດຖະບານໂຄງຄອບຄຸມພິເສດປະຈະລະຈາ ກັບ ລະຫວ່າງຄະນະພູແຜນລັດຖະບານ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໂດຍແມ່ນສາມ ພູມ ສິປະເລີດ, ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີອາກຸນກະຊວງການຕ່າງປະເທດເປັນຕົ້ນຕໍ ກັບຄະນະພູແຜນລັດຖະບານມະລາຊະອານາຈັກໄທ ໂດຍແມ່ນ ສາມພິໄຊ ລັດຖະກຳມະລັດ ຈະມີນິຕິທຳກະຊວງການຕ່າງປະເທດເປັນຕົ້ນຕໍ ເປັນຕົ້ນຕໍ.

ເຮົາຮຽນການຈະລະຈາຄັ້ງນີ້ ຢ່າຍາວ ຍັງມີ ສາມລຸນເຈື່ອນພູມສະເລັດ, ລັດຖະມົນຕີອາກຸນກະຊວງໂຄສະນາ, ລະຖະກຳມະລັດ, ລັດຖະມົນຕີອາກຸນກະຊວງໂຄສະນາ, ລະຖະກຳມະລັດ ແລະ ຫວງຄຽດ, ສາມຈິມພູມອຸດົມໄວ, ສະມາຊິກ (ເວນຕໍ່ໜ້າ ໔)

ຄຳປາໄສຂອງທ່ານພູມສິປະເລີດ

(ກ່າວໃນການເລີ່ມເຈລະຈາ)

* ພູມສາມ ພິໄຊ ລັດຖະກຳມະລັດ ແລະ ບຸກຄົນສາມໃນຄະນະພູແຜນໂຄງຄອບຄຸມສາທາລະນະລັດ ສະແດງຄວາມຄຳນັບຢູ່ວຽກຊຸວ ແລະຄວາມອອບອົງໂຈມຍີ່ຫຼີດ ມາຍັງມະນະສາມ ແລະຄວາມຄຳນັບເມັດໃນລະບົບສະໜັບສະໜູນໂທລີໂຄດອຸດສະຫະ ເວນ

ແຕ່ເມື່ອຝ່າຍປະເທດລາວເຂົ້າມາມີອຳນາດເຕັມໃນການບໍາລິຫານປະເທດ ຄວາມຂັດແຍ້ງຄູ່ເມື່ອນຈະຫວັງຈັດຮຽນແລະຮຸນແຮງ ຈົນເກີດຄວາມຕັ້ງເຄີຍຕາມໝາຍແດນ ທີ່ຍິ່ງສັບື້ນຜູກແຕ່ນຄຽງແລ້ວກຽງເລົ່າ ເພາະຄວາມເປັນອາວຸກສຳຄັນທີ່ຝ່າຍລາວຕ້ອງຍິນຍອມ ອ້ອນຂ້ອງ ແມ່ນຈະເປັນລາວໃໝ່ທີ່ເປັນຕົວຂອງຕົວເອງມາກຂຶ້ນ ປະກາດຕົວເປັນສາທາລະນະລັດແລະດຳເນີນວິທີການປົກຄອງທີ່ຝ່າຍອຳນາດຈຳນານຈຳນານ ກຸ່ມຂອງໄທ ພົນເກຣວ່າຈະແຜ່ຮາຍອິທິຣິພລັຍໄປຍັງຜິ່ງຜາແມ່ນ້ຳໂຂງກໍຕາມ

ນອກຈາກນັ້ນ ການປັດທະນາແຮງກັບເກີດຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍປະການຕໍ່ບຸກຄົນບາງກຸ່ມ ປະການແກ້ໄຂເຫັນແດນຂັດ ຄືອຳນາດຈາກການລັກລອບຄ້າຂາຍເງິນ ທີ່ເຮັດແຕ່ອາຫານທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຊີວິດປະຈຳວັນ ໄປຈົນເຖິງ

ຂອງຮາກແພງຢ່າງນັ້ນ ຫຼຸດທະລົດຈາກຜິ່ງໄທເຂົ້າໄປຍັງລາວຢ່າງ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກຸຼມໝາຍ ເປັນສ່ວນຫນ້າເຈົ້າຫນ້າທີ່ໄທໄດ້ຫາກິນກັບການຮັບສິນທາທິກາດສິນບຸນ ດັ່ງແຕ່ຮຽນຮູ້ຮຸນຮູ້ ສູນອຍໄປເຖິງຮຸນຮູ້ໃຫຍ່

ປະການຕໍ່ມາ ສະຖານະການດັ່ງກ່າວ ຄຽດຕາມໝາຍແດນ ທີ່ເຮົາອຳນາດຫນ້າທີ່ຂອງຝ່າຍທາງແລະດຳລົງຮັບຜິດຊອບຍັງຄົງຄວາມສຳຄັນຢູ່ໄດ້ມາກຮຸ່ນແຮງອ້ອມຂ້ອງສົ່ງຜົນໄປເຖິງບປະຮາມາດແລະອິທິຣິພລັຍອື່ນໆ

ດັ່ງນັ້ນ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ເມື່ອນາຍພິພິ ວັດຕະກຸລ ວິຊຸມນັດຕ່າງປະເທດ ເລີ່ມເຕັມກິດຈະການທີ່ຈະເດີນທາງໄປລາວ ແລະເວີດນາມ ການຈັບຄຸມຄົນຜູກ ຢ່າງເປັນຮະລັກກໍເກີດຂຶ້ນ ສາມາດສະຖາປະນາ ຮາກຊຸມບາງຄົນອອກວິທະຍາສາດ ຂໍເສຍຂອງການປັດທະນາ

ແດນ ທັງນີ້ໂດຍບໍ່ສາມາດໃຫ້ເຫຼືອ ທີ່ແຈ້ງສັດຕະໄນໄດ້ ນອກຈາກຄວາມແດງແຈ້ງເຂົ້າມາພ້ອມໆກັບການປັດທະນາ ແຮງແຮມໄປໄດ້ຍາກເພາະຮະຍະນະ ຮຽນຮູ້ລາວກຳລັງຄວບຄຸມຮ່ວມກອນອອກ ນອກປະເທດ ແລະຄົນທາງພາຍໃນ ຕ້ອງຕະຫຼາຍອອກມາກໍມີກໍເປັນພວກທີ່ ບໍ່ນິຍົມສະບັບຮະບອບໃໝ່ ບໍ່ອອດຫນ້າ ທີ່ຈະປັບຕົວ ແລະຫວັງຈະໄປຕັ້ງຮາກຢູ່ຫນ້າ ມາກວ່າຈະເອົາ "ຄັດຕິ" ມາແຜ່ແຮງ ຢ່າງທີ່ຄົນບາງພວກຄວາມ

“ໂຄງຖືກຮູ້ວ່າ ເຮົາເຮົາເຮົາເຮົາ ສະບັບຂອງການມາຮຽນແບບໃຫ້ຄວາມ ເຂົ້າເຂົ້າເຂົ້າເຂົ້າ ມີກໍແຕ່ຈະໃຫ້ວິທີ ທາງການທຸກ ໃນການຕິດຕໍ່ກັບປະເທດອື່ນ ບໍ່ມີວ່າເຈົ້າຈະມີຮະບອບການປົກຄອງ ເໝືອນຫຼືແຕກຕ່າງໄປຈາກເຮົາຕໍ່ມາ” ເຈົ້າຫນ້າທີ່ສະຖານທຸກໄທໃນເວີຍຈັນທັນ

กล่าว พร้อมกับส่ายหน้าอย่างอ่อนใจ เมื่อเห็นข่าวหนังสือพิมพ์บางฉบับ ลงพาดหัวว่า คณะผู้แทนไทยไปลาว ได้รับการต้อนรับอย่างซาเย็น ทั้งๆ ที่การณ์เป็นไปตรงกันข้าม

“หากไม่นับประเทศสังคมนิยมอื่น ๆ ซึ่งเราถือเป็นบ้านพี่เมืองน้อง เพราะมีระบอบการปกครองเดียวกันแล้ว ไทยเป็นประเทศที่ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นที่สุดในบรรดาประเทศที่ไม่ใช่สังคมนิยมทั้งหลาย นับตั้งแต่เราเริ่มแขกเมืองมาภายหลังการเปลี่ยนแปลง” เจ้าหน้าที่กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ *เสียงประชาชน* ของลาวเล่าให้ฟัง พร้อมกับชี้ข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ทั้งหมด ๕ กรอบ ที่ว่าด้วยการมาเยือนของคณะผู้แทนไทยครั้งนี้ “ทางเราให้ความสำคัญมาก ไม่เคยมีเลยนะครับ รูปเต็มหน้าอย่างนี้ ท่านอธิบดีกระทรวงหนังสือพิมพ์พลกัมมาดูแลงานด้วยตนเอง”

บรรยากาศอันเป็นมิตรนั้น เริ่มต้นตั้งแต่ นายพิชัย เคนยัม รำลง มาตามแบบฉบับนักการทูตที่ดี จากเครื่องบินของกองทัพอากาศไทย และ นายพูน ศรีประเสริฐ เข้าไปต้อนรับ พร้อมกับทักทายปราศรัยกันอย่างคล่องแคล่วด้วยภาษาของแต่ละฝ่าย ซึ่งเข้าใจกันได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องเสียเวลาเจรจากันผ่านล่าม หรือใช้ภาษาที่สามอย่างที่เคยเป็นมากับประเทศอื่น ๆ

ค่ำวันที่ ๑๑ นายพูน ศรีประเสริฐ จัดงานเลี้ยงต้อนรับคณะผู้แทนไทยที่โรงแรมลานช้าง ก่อนลงมือรับประทานอาหาร ต่างฝ่ายก็แสดงสุนทรพจน์กันตามธรรมเนียม เน้นถึงความสัมพันธ์ประเพณี และความสัมพันธ์ที่ไม่แตกแยกกิจการภายในของกันและกัน ขณะนายพิชัยลุกขึ้นอ่านประโยคดังกล่าว นักข่าวบางคนก็ให้บังเอิญเหลือบไปเห็น พูน ศรีประเสริฐ รองนายกฯ และ รมต. ต่าง

ประเทศ แอบขยิบตาอย่างไม่ชอบเร้น ไม่มีใครรู้ว่า นั่นหมายถึงกองทัพลับของลาวฝ่ายขวาที่ตั้งมั่นอยู่ในไทย หรืออย่างไรกันแน่

อย่างไรก็ตาม การต้อนรับอันสนิทสนมนี้ เห็นจะไม่มิได้เกินรายการนาฏศิลป์ในคืนวันเดียวกัน ก็เป็นชุดเดียวกับที่เคยมาแสดงในไทยเสียเป็นส่วนใหญ่ คอมมิวนิสต์ทำร้ายรำบร่ำที่แสดงให้เห็นถึงน้ำใจสามัคคีอันแข็งขันของการผลิต การเก็บเกี่ยว การต่อสู้กับศัตรูราน จตุรัส ไม่มีโอกาสเห็นว่า ผู้ชมจากเมืองไทยคนใด เกิดอาการตัวสั่นกลัวบ้างหรือไม่ เมื่อเห็นธงแดงสะบัดพลิ้วพลิ้วไหวอยู่คู่กับธงชาติลาว (ใหม่) พร้อมกับเสียงเพลง “ปฏิวัติ”

ที่เป็นรายการพิเศษ และดูจะได้ผลในการกระชับสัมพันธ์กันได้แก่ วาระที่นาฏศิลป์หญิงของลาวออกมาโค้งคณะผู้แทนไทยขึ้นไปรำวงบนเวทีท่ามกลางเสียงปรบมืออย่างชอบอกชอบใจของพี่น้องชาวลาวที่นั่งและยืนดูกันอยู่แน่นขนัด พร้อมๆกับแสงไฟวาววับของบรรดาช่างภาพซึ่งทำงานกันอย่างสนุกมือ โดยเฉพาะตอน “สาดละวัน เตยลง เตยลง” จนต้องลงไปนั่งของๆนั้น สมาชิกวงรำชาวไทยทั้งหลายตหน้ากระอักกระอ่วนกันเป็นแถวๆ

แต่ก็ดูเหมือนว่า หลังจากรายการนี้แล้ว ทุกคนที่ที่ผ่านคลายมากจน และเมื่อเปิดประชุมเจรจาระหว่างกันในวันรุ่งขึ้น นายนิสสัย เวชชาชีวะ โฆษกประจำคณะก็แถลงสรุปการประชุมว่า “บรรยากาศดีมาก” นายไพฑูรย์ เครือแก้ว สส. ทั่วประเทศมาร่วมมาด้วยก็กล่าวว่า “ผมถือว่านี่เป็นความสำเร็จของคณะผู้แทนไทยในครั้งนี้ กรรมวิธีการต่างประเทศของสภามีความพอใจมาก ถือว่าส่วนหนึ่งเป็นผลงานของเรา(หมายถึงคณะ สส. ที่ไปลาวครั้งที่แล้ว)

เราเป็นคนเปิดทางให้ลาวเห็นว่าทางไทยก็ปรารถนาจะเปิดสัมพันธ์เหมือนกัน ท่าทีฝ่ายลาวหลังวันที่ ๑๑ มิถุนา เปลี่ยนไปมาก ไม่มีการโจมตีไทยออกเลย ที่เจรจากันเมื่อเช้า (๑ สิงหาคม) ลาวเสนอจะปล่อยคนไทยที่ถูกจับอยู่ในทั้งหมด คนเลยยังพลอยได้รับการปลดปล่อยไปด้วย”

การประชุมช่วงสองของวันแรก เริ่มเมื่อเวลาบ่ายสามโมง โดยแบ่งคณะทำงานออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกรับผิดชอบเรื่อง ข้อตกลงร่วมกัน หรือที่เรียกกันติดปากเป็นภาษาอังกฤษปนฝรั่งเศสว่า “จอยน์ท์ คอมมูนิตี้” มีนายสุบรรณ สฤทธิราช หัวหน้าห้องว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นหัวหน้าฝ่ายลาว และนายดำรง สุนทรสารทูล รองปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นหัวหน้าฝ่ายไทย ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งทำงานกันในเรื่องข้อสนธิสัญญาต่างๆเกี่ยวกับเส้นเขตแดนแม่น้ำโขง

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมในแต่ละกลุ่มไม่เป็นที่เปิดเผย แต่เท่าที่ปรากฏก็คือ สส. ไพฑูรย์ เครือแก้ว สุทวิช สุบรรณ และวระ มลิกพงษ์ รวมทั้งนายพิชัย รัตตกุล ไม่ได้เข้าร่วมในคณะทำงาน

นต. ประสงค์ สุนศิริ รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งกลายเป็น นายประสงค์ สุนศิริ จากสำนักนายกรัฐมนตรี ในรายชื่อที่ส่งให้แก่ทางลาวครั้งนี้ เดินออกมาเมื่อเสร็จการประชุมตอนห้าโมงครึ่ง และบอก จตุรัส อย่างขมขื่นว่า “แหม! ผมฟังภาษาฝรั่งเศสเสียเมื่อยหู”

คำอธิบายก็คือ ศัพท์เฉพาะบางคำต้องอาศัยภาษาฝรั่งเศส อันเป็นภาษาถิ่นหมายเข้าช่วย เพื่อความรัดกุม

กลางคืนของวันอาทิตย์ที่ ๑ สิงหาคม สถานทูตไทย เชิญบรรดาทูตานุทูต จตุรัส ๓๗

ประเทศต่างๆ ในเวียงจันทน์ มาร่วมงานเลี้ยงรับรองที่ฝ่ายไทยจัดขึ้น นอกจากทูตสหรัฐฯ ฝรั่งเศส เวียดนาม ฯลฯ แล้ว รัฐมนตรี และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของลาวก็มาร่วมงานกันหลายคน ตั้งแต่ พุน ศรีประเสริฐ ภูมิ วงษ์จิตร ศรีชนะ ศรีสาร อุนเรอน พุนสวัสดิ์ ฯลฯ

“ตอนน คุณกำลังทำอะไรอยู่” ชายกลางคนจากสถานทูตฝรั่งเศส ทักทายนายมนตรี ชาลีจันทร์ หัวหน้ากองสนธิสัญญาและกฎหมายของกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะคนเคยรู้จัก

“ก็แก้ปัญหาที่พวกคุณทำเอาไว้ นะ” นายมนตรีตอบที่เล่นที่จริงถึงปัญหาแม่น้ำโขงที่ฝ่ายไทย และลาว กำลังหาทางแก้ไข

ปรากฏว่า คืนวันนั้น หลังจากงานเลี้ยงแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยก็ได้ออกมาต้อนรับอย่างหนัก “ถึงตีหนึ่งนะ” คนหนึ่งบอกกับ จตุรัส

วันจันทร์ที่ ๒ สิงหาคม การประชุมดำเนินไปอย่างเคร่งเครียด เพราะตามหมายกำหนดการ แถลงการณ์ หรือข้อตกลงร่วมควรจะออกมาได้ภายในวันนั้น แต่ปรากฏว่าจนเย็นก็ยังไม่มีเรียบร้อย

๑๖.๓๐ น. เข้าพบโกสรว พรมวิหาร นายกรัฐมนตรี ซึ่งซักว่ากำหนดเดิมไปครึ่งชั่วโมง นักข่าวและช่างภาพได้รับอนุญาตให้เข้าไปเพียงถ่ายรูปไม่กี่นาทีเท่านั้น โกสรวในสตูตี่ไซ่ก็ดูเด่นกว่าทุกคนในที่นั้น นั่งสนทนาอยู่กับรัฐมนตรีพิชัยซึ่งยอมอยู่ตลอดเวลาหน้าเหนื่อยแทน

“ปัจจุบันนี้ไม่ว่ารัฐบาลของประเทศใด ก็ไม่อาจฝืนมติของประชาชนในประเทศนั้นได้”

เป็นบางประโยคที่ จตุรัส ได้ยินโกสรวกล่าวอย่างมั่นใจ

และนายกรัฐมนตรีลาว ยังพูดขำถึงมิตรภาพของพี่น้องไทย-ลาวว่า

แยกกันไม่ได้ หากมีอะไรก็จะช่วยกันแก้ไข “ไม่มีปัญหาอะไรใหญ่เกินความเป็นพี่น้องของ ลาว-ไทย”

เพียงแค่นั้น นักข่าวก็ถูกذنออกมานอกห้อง จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. จึงมีโอกาสเข้าไปพร้อมๆ กับเจ้าหน้าที่สาวซึ่งยกถาดบรรจุแก้วเหล้าสำหรับดื่มอวยพร

“ดื่มให้หมดจอกเลยนะ” นายกรัฐมนตรีลาวกล่าวเชิญชวนแขกจากเมืองไทย

“เมื่อท่านสั่งให้ผมดื่ม-ผมก็จะให้หมด” รัฐมนตรีพิชัยสนองตอบอย่างคนว่าง่าย พร้อมทั้งชูแก้วขึ้นหมายจะดื่ม แต่ไม่เร็วไปกว่าคำพูดอันคมคาย และความหมายลึกซึ้งของนักปฏิวัติลาวว่า

“ไม่ใช่สั่ง ลาวจะไปสั่งไทยได้ อย่างไร ไทยจะทำอะไรนั้นมันขึ้นอยู่กับไทยเอง”

เดินเอาหลายคนในที่นั้นต้องแอบยกนิ้วให้กับวาจาของอดีตนักศึกษากฎหมายจากซานอ-โกสรว พรมวิหาร

หลังจากนายพิชัยเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารเย็นแก่คณะผู้แทนของลาวเสร็จจึงเรียบร้อย การประชุมระหว่างคณะทำงานของทั้งสองฝ่ายก็

เริ่มขึ้นอีก หลังจากคร่ำเคร่งกันมาแล้วตลอดวัน

บรรยากาศที่ดูว่าอบอุ่นและแจ่มใสมาตั้งแต่ต้น ชักจะดูน่าสงสัยในสายตาของนักข่าวที่เฝ้ามองอยู่ข้างนอก โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ซักถามถึงรายละเอียดของการประชุมแต่อย่างใด

ห้าทุ่มครึ่ง นายอาสา สารสิน อธิบดีกรมเศรษฐกิจของกระทรวงการต่างประเทศลงมารับโทรศัพท์ที่ในชุดกางเกงแพร และถูกเรียกตัวด่วนให้ไปที่บ้านพักของนายพิชัย อธิบดีกรมเศรษฐกิจกลับลงมาจากห้องพักอีกครั้งด้วยเครื่องแต่งกายที่เรียบร้อย พร้อมกับแท้มใหม่ มือ นักข่าวได้รับคำแนะนำให้กลับไปนอน เพราะจะไม่มีการแถลงอะไรทั้งสิ้น จนกว่าจะถึงวันรุ่งขึ้น

เช้านี้ที่ ๓ สิงหาคม

หมายกำหนดการแถลงการณ์ต่อสื่อมวลชนตอนแปดโมง และเข้าพบประธานประเทศ สุภานุวงศ์ เวลาแปดโมงครึ่ง ถึงสนามบินเก้าโมงครึ่ง และสิบโมงออกเดินทางไปเวียงจันทน์

ปรากฏว่า การประชุมได้ดำเนินไปอย่างเคร่งเครียดตั้งแต่หลังอาหารเช้า จนกระทั่งเก้าโมง เลยหมาย

กำหนดการเข้าพบเจ้าสุภานุวงศ์เขา
ไปแล้วตั้งครึ่งชั่วโมง

“ไม่มีการเข้าพบเจ้าสุภานุวงศ์
ครับ” หนึ่งในคณะผู้แทนประกาศ
แก่นักข่าวที่รออยู่ด้วยความขงใจ
“ท่านไปต่างเมืองกลับมาไม่ทัน”

“เมื่อผมไม่ไปหาคำมา” ผู้สื่อ
ข่าวฟารอสเทิร์นโอโคโนมิคส์วิวประ
จำเวียงจันทน์ หมายถึงที่ท่านกษัตริย์
ประธานประเทศ “รู้ไหม สุภานุวงศ์
นั่งรอคณะผู้แทนไทยอยู่ ผมสงสัยว่า
ทำไมเขาไม่ไปกันสักที เลยกลับมา
ดูที่นี่”

เห็นได้ชัดว่าเกิดข้อยุ่งยากขึ้น
บางประการในการเจรจาตกลงขั้นสุด
ท้าย อันจะเป็นผลสรุปของการพบ
ปะกันระหว่างผู้แทนทั้งสองฝ่าย ประ
ศุห้องประชุมยังปิดเงียบ จนเลขกำ
หนดเครื่องบินออกไปเวียดนามแล้ว
ด้วยซ้ำ

“ปัญหาที่ตกลงกันไม่ได้ก็คือ
ฝ่ายไทยไม่สามารถพูดได้อย่างชัด
เจนในจุดที่เป็นรูปธรรม นอกเหนือ
ไปจากหลักการ เช่นเรื่องเบ็ดพรม
แดน ก็เพียงบอกว่า เห็นควรจะเปิด
เพื่อแสดงให้เห็นว่าปรารถนาจะเป็น
มิตรกับลาว แต่ที่แก่นั้น คณะผู้แทน
ไทยไม่สามารถลงไปได้ว่าจะเปิดจุด

ไหนบ้าง และอีกนานเท่าไร หรือจะ
มีขั้นตอนปฏิบัติอย่างไร ในขณะที่
ฝ่ายลาวก็ ‘ให้’ กับเรามากแล้วใน
เรื่องปล่อยคนไทยทั้งหมดที่ถูกจับกุม
อยู่ในลาว เขายอมเราเยอะแล้ว เข
ก็ต้องการขอผูกพันอะไรบางอย่างจาก
ทางฝ่ายไทยบ้าง เรื่องมันยุ่งยากก็ตรง
ความไม่มีเอกภาพของรัฐบาล และ
ลาวก็ยังสงสัยในความจริงจังของรัฐ
บาลไทย ขอให้ว่าคณะผู้แทนของตน
จะได้รับอาณัติมาอย่างเต็มที่ทำให้
ไม่สามารถตัดสินใจอะไรได้ หรือ
ตัดสินใจไปแล้วรัฐบาลจะไม่ยอมปฏิบัติ
ตาม ซึ่งคงยุ่งแน่เข้าไปใหญ่ เป็น
ห่วงว่ารัฐมนตรีพิชัยจะได้รับความ
กดดันจากกลุ่มฝ่ายขวาทั้งหลายด้วย”
ผู้ไม่ประสงค์จะออกนามคนหนึ่ง
ในคณะผู้แทนไทยแสดงความเห็นอย่าง
ชัดเจนต่อจุดนี้

“คุณกร ในคณะที่มานั้น มันก็มี
หลายพวกด้วยกัน บางพวกก็คอยทำ
ให้เรื่องมันยากเข้าไปอีก จนตกลง
อะไรกันไม่ได้ถนัด คุณคงนึกออก
นะว่าใครที่เขาส่งมากอยสอดส่องหรือ
ดิงเกมไว้ เพราะเกรงว่าความสัม
พันธิตชระหว่างไทยกับเพื่อนบ้าน
จะกระทบกระเทือนความมั่นคงของ
ประเทศ” อีกคนหนึ่งวิจารณ์อย่าง

ก่อนข้างหลังคิด
ดังนั้นเมื่อผลการเจรจาออกมา
ในรูปแถลงการณ์ร่วม สำหรับกรณี
ที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายไทย ไม่ว่าจะ
เรื่องการเบ็ดพรมแดน การขนส่งสิน
ค้า หรืออินโด จีนเพียงหลักการ
ลยๆ ที่ไม่ระบุการกระทำ มรว.
เสนีย์ ปราโมชเองก็ให้สัมภาษณ์แก่
สอมวลชน เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคมว่า
นายพิชัยไปครั้งนี้จะไม่ตัดสินใจเอง
เมื่อลาวเสนอข้อเสนอมาก็จะนำมา
ปรึกษาหารือกับคณะรัฐมนตรี

ยิ่งเมื่อได้เห็นท่าทางของนาย
พิชัย ซึ่งแถลงสรุปการเจรจาต่อ
สอมวลชนอย่างขมขื่นที่สนามบินวัดไ
เวียงจันทน์ ก่อนขึ้นเครื่องบินไป
ฮานอย แต่ขมขื่นหลบลงทันใดเมื่อ
ถูกถามว่ารัฐบาลจะรับหลักการนี้ไป
ปฏิบัติหรือไม่

“อันนี้ ผมไม่ตอบ... พอแล้ว
นะ” ว่าพลางก็เดินเลี้ยวออกไปจาก
กลุ่มนักข่าวที่รุมล้อมอยู่อย่างรวดเร็ว
เพื่อเป็นการดับบท พร้อมกับพูดแก่
เงินกับเจ้าหน้าที่ที่ขานอยู่ใกล้ๆ ว่า
“ห้องนายอยู่ไหน” แล้วหลบเข้าประ
ศุกระจกไป

ในการเจรจากรองนี้ สิ่งหนึ่งที่
ทั้งสองฝ่ายขอร้องหลายครั้งหลายครา
ก็คือ การไม่แทรกแซงกิจการภายใน
ของกันและกัน ทั้งที่น่าสังเกตว่า
ไม่มีการพูดถึงการที่ประเทศหนึ่งให้
ความช่วยเหลือฝ่ายต่อต้านรัฐบาล
ของอีกประเทศหนึ่งเลย ไม่ว่าจะ
เป็นกองบัญชาการ ๓๓๓ กองทัพลับ
แนวของซีไอเอ. การให้ความสนับ
สนุนแก่พรรคคอมมิวนิสต์ไทย หรือ
อินโดก็ตาม ทงๆ ที่ก่อนหน้านวทย
ทางการของลาวยังคงพูดถึงกองทัพ
ลาวฝ่ายขวาในไทยที่ได้รับความช่วยเหลือ
จากฝ่ายไทย-อเมริกัน

“มีพวกลาวฝ่ายขวาบางคน เขา
ไปขอความช่วยเหลือจากฝ่ายเจ้าหน้าที่
ของรัฐบาลไทย ให้สนับสนุนการ

กลับเข้าไปต่อต้านรัฐบาลซึ่งแต่ก่อน
 นมอวิง” ผู้เกี่ยวข้องในสำนักนายก
 รัฐมนตรีคนหนึ่งขแจ้ง “แต่เดิยวัน
 รัฐบาลเคลียร์คัทในเรื่องนี้แล้ว ว่า
 จะไม่ยุ่งเกยวอกต่อไป และผู้นำสำ
 คัญๆ ประเภทมโไฟทจะรบ ก็ออก
 จากเมืองไทยไปอยู่ฝั่งเศสหรืออเมริ
 กากันหมดแล้ว ที่เหลืออยู่ก็มแต่ตัว
 เล็ก ๆ ซึ่งทำอะไรไม่ค่อยได้ อีก
 อย่างหนึ่งพวกฝ่ายขวามันแบบอเมริ
 กันเป็นอย่งเดียว ทำสงครามกอง
 โจรแบบฝ่ายปะเทศลาวก็ไม่ได้ ยก
 ตัวอย่าง มีนายพันตราวคนสำคัญ
 คนหนึ่งมาหาผม เพื่อทาบถามขอ
 ความช่วยเหลือ ผมก็ลองแหยไปว่า
 เอาช จะเอาอะไรบ้างละ แหม! เขา
 ขอแต่ละอย่งนะ รดลั้ง อวรอย่าง
 ดี... แบบทออเมริกันเคยเห็นนั่นแหละ
 ไม่งั้นรบไม่ได้ โอ้ที่จะไปนอนกลาง
 ดินกินกลางทรายแบบพวกทำสงคราม
 กองโจรนะ มันลำบากเกินไป”

“สำหรับความเห็นของฝ่ายทหาร
 ผมจะขอแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม พวก
 แรก พวกเสนาริการ ซึ่งเข้าใจและ
 เห็นค้วยกับการดำเนินนโยบายต่าง
 ประเทศชนดินมณฑล คือเป็นมิตรกับ
 เพอนบ้านเพื่อลดความตึงเครียด มี
 ไขแก้ปัญหาค้วยการรบท่งกัน ส่วน
 ฝ่ายทหารประเภทปฏิบัติการ โดย
 เฉพาะท่มหน้าท โดยตรงกับการรบ
 ชายแดน มักจะไม่พอใจนโยบาย
 เซนเน ซึ่งก็ป็นเรองน่าเห็นใจ และ
 เข้าใจได้” เขอริบาย

ปัญหาเรองลาวอพยพในไทย
 มิได้ปรากฏออกมาในแถลงการณ้ร่วม
 ซึ่งนายพิชัยแถลงต่อผู้สื่อข่าวว่า ลาว
 พดว้ยินตจะรบกกลับ และทางไทย
 ก็ยินดีจะส่งคนหากผู้อพยพเหล่านัน
 เต็มใจ

“ผมเชื่อว่าตองมีการพดกัน
 ในเรองนี้ ไม่น้อยแน่ๆ” เจ้าหนาทสพ
 ประชาชาติซึ่งทำงานเกยวกับผู้ลภัย
 ในเวียงจันทนตงขอสง่เกต “เห็นได้
 จตุรัส ๔๐

จาก คำร่ง สุนทรสารทฐ รongปลัด
 กระทรวงมหาดไทย ซึ่งทำเรองนี้โดย
 ตรง ก็ร่วมคณมาค้วย และคงจะ
 ได้มีการตกลงอะไรกันอย่งลับๆกับฝ่าย
 ลาวค้วย แต่ผมเดาไม่ถูกว่าผลจะ
 ออกมาอย่งไร”

การเดินทางไปเยือนลาวและเวียต
 นามครงนี้ อย่งน้อยคงป็นเรองช
 บอคได้ว่า นโยบายปิดประตูดหน้า
 ยักษ์เข้าใส่กัน ได้กลายป็นวิถทาง
 การทุดที่ล้าสมัยไปเสียแล้ว สำหรับ
 ความลัมพันธ์ระหว่างปะเทศในเอ
 เซียอาคเนย นับตงแต่ทำที่เปลี่ยน
 ไปของเวียตนามตอกลมอาเซียน การ
 ลดความแข่งกร้าวซึ่งกันและกัน ผิด
 กันก็แต่ว่า ฝ่ายลาวและเวียตนาม
 สามารถปฏิบัติตามนโยบายใหม่ได้
 คล่องตัวมากกว่าไทย ซึ่งปรับตัวให้
 ทันแนวโน้มที่เปลี่ยนไปของความลัม
 พันธ์ระหว่างปะเทศได้เพียงบางส่ว
 เท่านั้น และดูเหมือนจะป็น “ส่วน”
 ที่ค่อนข้างจะโดดเดี่ยวจากฐานอำนาจ
 หรือขุมกำลังใดๆ ค้วยซ้ำไป

น.ต. ประสงค์ สุ่นศิริ
 ผู้คอยบันทึกภาพและ “ทำข่าว” นักข่าวที่ร่วมเดิน
 ทางไปในครงนี้

เรื่องของหล้า แก่นกระโทก

แยกจากลำตะคองออกไปไม่มากเกิน ๕๐ กิโลเมตรจะพบหมู่บ้านเล็กๆ มีร้านเรือนบ้านช่องไม้เกิน ๓๐ ครัวเรือนตั้งอยู่ แม้ว่าบ้านดอนทรายแดงจะอยู่ไกล แต่ชาวบ้านก็ไม่เคยที่จะไม่เสียด่าภาษาที่คนใ้กับเจ้าหน้าที่จะเข้ามาเก็บเป็นประจำทุกปี ใครที่ไม่เสียด่าก็ถูกฟ้องจับกันไปทุกราย เมื่อบุกอนนาลมกันเป็นทิวแล้ว จะขอผิดข้ออ่อนสักคำก็ไม่มีเจ้านายคนไหนเขาฟังกัน เขาพูดกันเพียงแต่ว่า คำภาษานิดหน่อยไม่น่าจะบิดเบี้ยว น่าจะเสียด่ากันได้ บันทังกี่ขว้างจะเก็บกันมากมายหลายครั้ง ไม่มีเจ้าหน้าที่สักคนที่จะใคร่ได้เข้าใจว่า นาคาตเรนซ่อนอยู่ในหลับตากร้านๆ ของชาวบ้านดอนทรายแดงนั้น ได้เก็บซุกเอาความเจ็บปวดอกองไว้เพียงใด แต่ก็ยังมีใครปริปากคำออกมา

ثناของ หล้า แก่นกระโทกทมิอยู่แปลงเดียววันนี้อยู่ติดกับฝนนาแปลงใหญ่ของ บุญเผื่อ ใครก็รู้ว่าบุญเผื่อ เป็นเศรษฐีอยู่ในอำเภอ แต่ก่อนร้อนชะโรนั้น บุญเผื่อเองก็เป็นคนทดอนทรายแดงนเหมือนกับหล้า เมื่อยู่ที่ดอนทรายแดง บุญเผื่อเคยเป็นผู้ใหญ่ มีที่ดินมาก และเคยเป็นนักเลงปล้นวัวมาก่อน ไม่ค่อยมีใครกล้ามีปากมีเสียงกับเขานัก เมื่อคราวที่เขาตั้งใจจะโง่ง ثناใครสักคนอย่างหน้าด้านๆ พักหลังเขาเข้าไปสร้างบ้านใหญ่โตอยู่ในอำเภอ แต่เขาก็

เข้ามาที่ดอนทรายแดงบ่อยเหมือนกัน โดยเฉพาะหน้าเขาเกือบจะเข้ามาปักหลักอยู่ในหมู่บ้านเพื่อที่จะควบคุมกิจการงานอาณานิคมของเขาดด้วยตัวเอง

“บนาน้อย” ใครต่อใครพูดกัน

“ลอกลำเหมืองแล้ว อีกสักพักนาทางเหนือก็งอกบ่ามา” ใครต่อใครก็พูดกันเช่นนั้น

บนาน้อยเสียด่าจริง ฝนฟ้าแม่จะย่างเขาเกือบเดือนแปดแล้วก็ตกลงมาไม่กี่ห้า คืนบ้านดอนทรายแดงที่ค่อนข้างเป็นทรายอยู่แล้วก็เกือบไม่สามารถขังน้ำอันน้อยนิดที่ฟ้าส่งมาให้นั้นได้สักเท่าใด

“เห็นว่าลำตะคองเขาจะขุดคุ้ส่งมาให้ พุดมาตงสองสามปี ก็ไม่เห็นมาสักที ไม่น่าโง่ให้คอย” ชาวบ้านจนๆ บ่นอกกันอย่างนั้น

“ถ้าบนล่มอก ก็ให้เห็นจะต้องเผ่นไปหางานแถวบางกอกละวะ สู้มันไม่ไหวแล้วไอ้ฝนที่นั่น รอดตามใจมันเราก้ออดตาย...” บางเสียด่าพูดกันอย่างนั้น

หล้า แก่นกระโทกนั้นมักคลุกเป็นคนที่พูดมาก ใครๆ ก็ว่ากันอย่างนั้น ไม่เอาเรื่องเอาราวอะไร อยู่สมดะกับเมื่อกับลูกที่บ้านท่าทุ่ง มันหากินเก่ง ผู้เฒ่าหลายคนว่ากัน จะหาองหาเขียดหาปลา มันก็คล่องกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน เสียด่าแต่ว่ามันรีบ

มเมย อายุเพิ่งจะยี่สิบสามก็ลูกเข้าไปตง ๓ มันจะเลี้ยงขังใจของมัน

“น้ำในเหมืองมาแล้ว” หล้ามาบอกเพื่อนบ้านในเย็นวันหนึ่ง ใครๆ ก็รู้ว่าเขาจอดอกบ่มันมากที่สุด เขาโรนามาหลายวันแล้ว พอฝนทำใหญ่ตก นาทางเหนือก็บ่าเขามาบ้าง ثناของหล้ามันน้อยริมเหมืองพอดี ดูเหมือนจะมี ثناของเขาแปลงเดียว กระมังที่แทรกอยู่เขตริมเหมือง เพราะนอกเหนือจากนั้นก็เป็นของนายบุญเผื่อไปเสียด่า เป็นของเดิมบ้าง และเป็นของที่ได้มาจากการขูดจากชาวบ้านบ้าง

“มาเยอะมัย” เพื่อนบ้านบางคนถาม

“ก็พอได้ทำกัน ถ้าแบ่งๆ กันให้ดู แต่ที่ดอนคองลำบากหน่อย เห็นจะต้องรอทำหน้า ไอ้ฟ้าเวรตะไลมันก็แปลก เขาว่าที่กรุงเทพฯ มันตกจนน้ำท่วม ที่บ้านเราที่ต้องกรรมมันกลับไม่ยอมตกให้ หรือเทวดาจะกระตบคนจนๆ อย่างเราให้ตายลงไปอีก ก็ไม่ได้ทำไปขงไปซาอะอะไร จะเอาไว้กินกับเมื่อกับลูกเท่านั้น ขากมีอยู่แปลงเดียว...” หล้าตอบเพื่อนบ้านพร้อมๆ กับระบายความที่อัดแน่นอยู่ในหัวใจให้ฟัง

รุ่งอรุณ หล้าไปนาแต่เช้ามดแล้วเขาก็ใจหายวาบ น้ำในลำเหมืองมีเหลือขอดคนน้อยเพียงเล็กน้อย ثناซึ่งสูงกว่ากันเหมืองนิดหน่อย ไม่สามารถจะทคนนั้นเข้ามาได้แน่ เพราะมันเป็นนาขอดไม่ใช่หน้าไหลนาหายไปในหมด

โน้น... สองฟาก ثناของหล้าซึ่งเป็นที่ของนายบุญเผื่อนั้น นาเจงนองไปทั่ว หล้าเริ่มเขาใจ แสดงว่า

นายบุญเผื่อส่งลูกน้องให้แอบชักน้ำ
เขานาหมดสนแล้วตั้งแต่เมื่อกัน
หลักัดแล้วก็ให้สันไปทั้งตัว กำ
หมัดแน่น แล้วก็เดินมุ่งสู่นบ้านเศรษฐี
ใหญ่

การเจรจาทุกอย่างล้มเหลว หล้า
เพียงขอร้องนายบุญเผื่อต่างๆว่า เขา
จะขอเจาะค้ำนนายบุญเผื่อเพื่อขอ
แบ่งนามาทำนาสักเพียงเล็กน้อย เขา
พยายามอธิบายว่านานันควรเป็นของ

เขาด้วย นายบุญเผื่อไม่มีสิทธิ์ที่จะ
ทคณาเขาที่นาอันมหาศาลของตัวเอง
ทั้งหมด หล้าบอกว่ที่นาของเขาม
เพียงแปลงเดียว ขอทคณาไปเพียง
นิดหน่อยก็พอ จะไม่เอามาก ขอให้
พอได้ทำด้วยเท่านั้น เพราะหากไม่
ได้ทำบ่นอก ครอบครั้วเขาทางครอบ
ครั้วก็เห็นจะต้องอดตาย
ถ้าตอบที่ใ้รับก็คือ นายบุญ
เผื่อไม่รับรู้อะไรทั้งสนกลับไล่เขา

ออกจากบ้านมาเหมือนหมเหมือนหมา
แถมท้ายด้วยการข่มขู่ว่าถ้าไปทคณา
จากนาเมื่อไหร่จะต้องเจอ

คินนหน้าลาคัดสินใจเด็ดขาดที่
จะหานาให้นาดตัวเอง และเตรียม
พร้อมทุกอย่างสำหรับวันรุ่งขึ้น

รุ่งแล้ว หล้าขยับบ่นชอบค้ำนา
ของตัวเอง ซ่องบ่นค้ำนาทเขาเล็ก
เจาะระหว่างที่นาของนายบุญเผื่อกับ
เขา ยังมีน้ำไหลอยู่เรื่อยๆ เขากำลัง
ถมซ่องอยู่พอดีขณะที่นายบุญเผื่อกับ
ลูกน้องเดินมาลง บุญเผื่อมีสหนาที่
โกรธจัด จนทำให้ลูกน้องทั้งหลาย
พลอยมีสหนาโกรธไปด้วย ทงๆที่
ทุกคนก็ไม่เคยมีเรื่องกับหล้ามาก่อน

หล้ารู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เมื่อ
นายบุญเผื่อค่าเขาได้สองสามประโยค
เขาปรีเข้าประชิดค้ำมัน เมอลูกน้อง
บางคนของมันยกบ่นลูกของขบประ
ทับ และพร้อมๆกับนายบุญเผื่อ
ส่งเสียง เรวเกินที่ใครจะคาดได้ทัน
หล้าชกมีดปลายแหลมออกมาแล้ว
จ้วงแทงลงทันที

เสียบนลูกของทค้งขบนั้นหล้า
จำไม่ได้ว่ามันสนดั่งสักเพียงใด เขา
รู้เพียงแต่ว่าเขารู้สึกหืออองไปหมด
พร้อมๆกับทมือชงกุ่มมดปลายแหลม
แน่นนั้นจ้วงแทงบร่างที่กำลังทรุด
ของนายบุญเผื่ออย่างไม่ขงมอ

หล้าทรุดลงพาดตัวอยู่กับขอบ
ค้ำนา เลือดไหลลงโลมนาที่เพิ่งทค
เข้ามานันแดงฉาน

นายบุญเผื่อสันใจก่อนหล้าด้วย
ดวงตาที่เบิกโพลง

ก่อนหมดสติหล้ารู้สึกเพียงว่าตัว
เองมีขมน้อยๆ ประคับอยู่ที่มุมปาก
สาทหนขาของเขาเองนั้น

สังข์ ด้านโลกสูง

สำนักงานใหญ่ “องค์การสืบความลับอังกฤษ” เลขที่ ๒๐ ควีน แอนน์ เกท, เซนต์ เจมส์ ลอนดอน

สำนักงานข่าวกรองแผนก ๕ ฝ่ายใต้จารกรรม ทักษิ ทัฬหิ เคยทำงานอยู่

องค์การสืบความลับของอังกฤษ

... พูดถึงองค์การสืบความลับของอังกฤษ หลายคนคงนึกไปถึง เอียน เฟลมมิ่ง เนื่องจากบุรุษลับบุหรีจวันละ ๕๐ ตัวผู้ทำให้เห็นก่อนเรื่องสายลับทั้งหลายมองเห็นภาพติดตา คิดใจ ทั้งพรรคและบทบู๊ของสายลับแผนก “สองสนธิ” ผู้มีนามว่า เจมส์ บอนด์ ออกท่องเมื่อนักกึ่งเจมส์ บอนด์ จิตใต้สำนึกของหลายคนคงอดไม่ได้ที่จะเห็นหน้าตาบอกบุญไม่รับของเจ้านักแสดงชาวไอริชคนหนึ่ง ลอยเด่นออกมาจนน่าหมั่นไส้ ...

เอียน เฟลมมิ่งทำให้คนหลงผิดจินตนาการเรื่องสายลับเกินความจริงไปมิใช่น้อย แต่ถึงอย่างไรก็ตามบุรุษผู้มรหศี ๐๐๗ และได้รับกรายกเว้นไม่ต้องเสียภษา ราชได้ให้แก่วรัฐถึงปละหน่งพ่นปอนด์ผูน ก็อาจจัดเป็น “แบบฉบับ” สายลับในโลกทุนนิยมโดยทั่วไป ซึ่งข้อมแน่อนว่าเมื่อบอนด์เบนชาวอังกฤษ อังกฤษก็ต้องเก่งในเรื่องจารกรรมหรือต่อต้าน

จารกรรม เช่นเดียวกับตัวละครประเภทต่อต้านจารกรรมใน *ลับพลาภา* ลี ของรณะ เขาวประภาษ หรือ *ไฟเหนือ* ของ ช. แสงเพ็ญ ต่างก็ข้อมแสดงชาตินิยมว่าตนเก่งกว่าชาติอื่นเป็นธรรมดา

อันที่จริง นิยายก็คงเอาแบบมาจากความจริงไม่มากก็น้อย บริษัทเอกชนที่มิชอบปรากฏแก่คนภายนอกว่า “ยูนิเวอร์ซัล เอกซ์พอร์ต” ตั้งอยู่ในบริเวณมิดซิดไกลๆกับ “รีเซนตพาร์ค” ของอังกฤษ ที่เอียน เฟลมมิ่งเขียนไว้ในชุด “เจมส์ บอนด์” ของเขานั้น อย่างน้อยก็แสดงถึงหนึ่งให้เรทราบว่ สถานที่ปฏิบัติการหน้าฉากขององค์การใต้ดินที่ทำงานให้กับรัฐบาลนั้น ความจริงที่อยู่หลังฉากก็คือกองบัญชาการของหน่วยต่อต้านจารกรรมและหน่วยสืบความลับของประเทศนั้นๆ ตามแต่จะกำหนดบทบาทของภารกิจ “การข่าว” ใ้ มากน้อยเพียงใด

ความเป็นจริงเท่าที่หลักฐานปรา

กฏ องค์การสืบความลับของอังกฤษเก่าแก่มาตั้งแต่สมัยดาเนยล เดโฟ (นักเขียนนวนิยายเรื่อง *โรบินสัน คริวโซ* นั้นแหละ) นักเขียนชอของผู้นั้น ตามประวัติได้ชื่อว่า เป็นสายลับให้แก่องค์กรมามาก่อนในสมัยพระนางอลิซซาเบทท์ ๑ และเป็นเรื่องจริงมิใช่เพียงเหลวเชอ เอาไว้ในเวลาครึ่งหลัง “เอ็ม” จะเล่าให้ฟัง ...

ครึ่งนี้ ... เรามาคุยเรื่องจริงเกี่ยวกับการจัดองค์การสืบความลับของอังกฤษเท่าที่มิตัวตนปรากฏกันก่อนดีกว่า

การจัดหน่วยงานสืบความลับของอังกฤษมีพัฒนาการมาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๕๕ และดำเนินเรื่อยมาจนถึง ค.ศ. ๑๘๖๕ หน่วยงานใหญ่ขององค์การจารกรรมอังกฤษในปัจจุบัน จึงมีชื่อเรียกปรากฏโดยแบ่งงานเป็น ๒ หน้าที่กล่าวคือ DI 5. มุ่งทางความมั่นคงภายในและการต่อต้านจารกรรมเป็นหลัก ส่วนหน่วยงานหลังคือ DI 6. มุ่งหน้าที่เฉพาะการจารกรรมภายนอกประเทศ

หน่วยงาน “ข่าวกรอง” และหน่วยจารกรรมของอังกฤษที่พัฒนา มาดังกล่าวมีชื่อเรียกในอดีตซึ่งเราอาจจัดแบ่งเพื่อทำความเข้าใจได้ดังนี้คือ

๑. *เอ็มไอ.ห้า* (MI 5.) เป็นหน่วยข่าวกรองรับผิดชอบเกี่ยวกับความมั่นคงภายใน และการต่อต้านจารกรรม ซึ่งมีนามปรากฏแก่สายตาคนทั่วไปในฐานะคล้ายกับ “สภาความมั่นคง” ของเรา อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ MI 5. จะปฏิบัติการเกินขอบเขตไม่ได้ กล่าวคือไม่มีอำนาจในการจับกุม เพราะการจับกุมและส่งฟ้องศาลเป็นเรื่องทางฝ่ายตำรวจสันติบาลโดยเฉพาะ ดังนั้นเจ้าหน้าที่

ที่ MI 5. ทุกคนจึงอยู่ในฐานะ "ลับ" ไม่ต้องเปิดเผยตัวต่อสาธารณชน การทำงานในอดีตที่ผ่านมาจึงมีประสิทธิภาพสูง

ผู้อำนวยการคนแรกของ MI 5. ระหว่างคศ. ๑๙๐๕ ถึง ๑๙๑๔ ซึ่งเป็นระยะจัดตั้งหน่วยงานในระยะแรกได้แก่ **ร้อยเอกเวอนอน เคลล์ (Vernon Kell)** เวอนอนตั้งหน่วยงานต่อต้านสายลับเยอรมันที่เข้ามาปฏิบัติการในอังกฤษครั้งแรก มีเจ้าหน้าที่เพียง ๑๔ คน เป็นนายทหาร ๔ คน นิกสืบ ๓ คน และเสมียนทำงานในสำนักงาน ๑ คน หากแต่ปฏิบัติการของเวอนอนมีประสิทธิภาพมากจนหน่วยงานนี้ได้ขยายต่อมาเป็นที่รู้จักกันในนาม MI5. ใช้เงินงบประมาณทำงานประมาณ ๑ ล้าน ๕ แสนปอนด์ต่อปีภายหลังสงคราม เวอนอนยังคงเป็นผู้อำนวยการต่อมา และได้รับเลื่อน

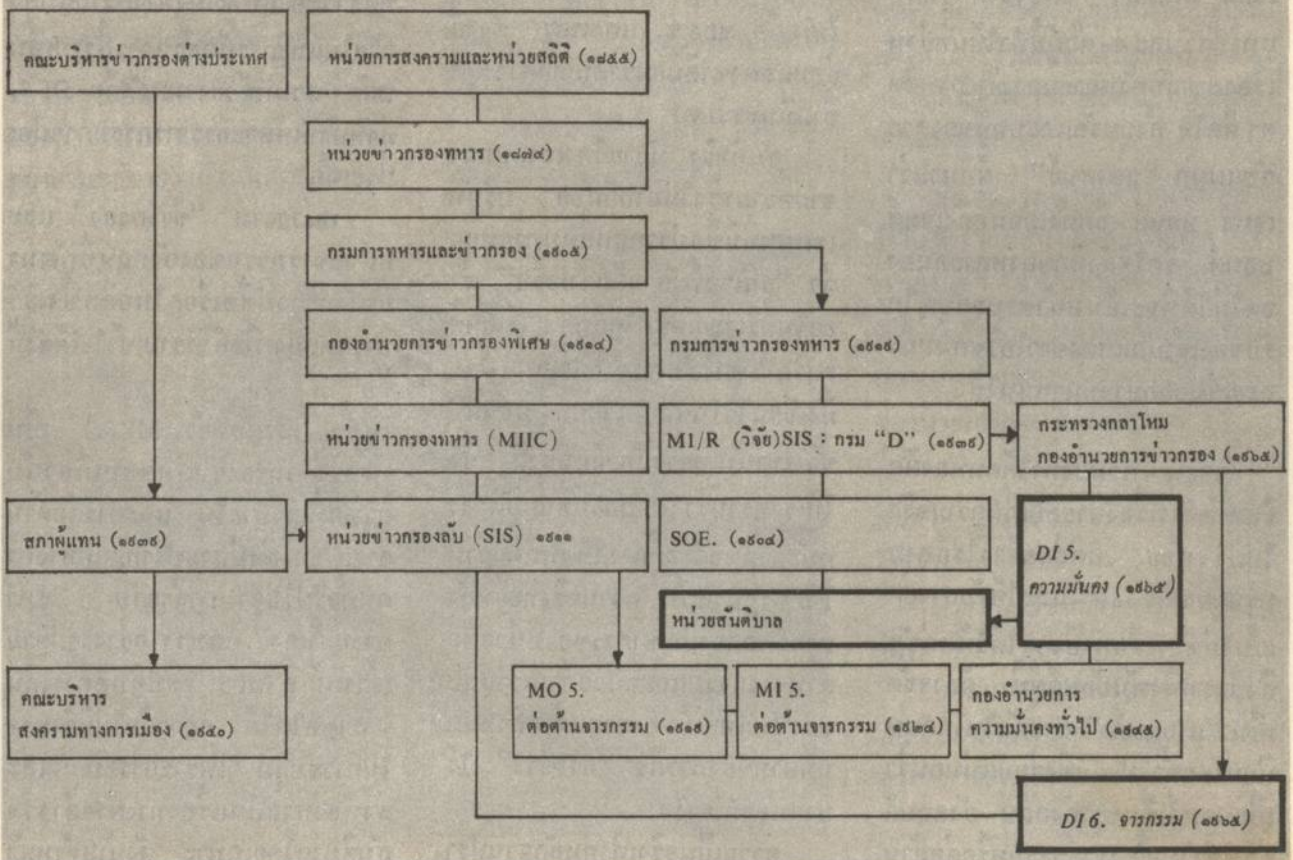
ยศขึ้นเป็นพลเอก จนกระทั่งปลดเกษียณในปี ๑๙๔๐ และผู้อำนวยการคนต่อมาของ MI 5. เป็นพลเรือนชื่อ **เซอร์ เปรอร์ซี ซิลลิทอร์ (Sir Percy Sillitoe)**

๒. **เอ็มไอ. หก (MI 6.)** เป็นหน่วยงานมีหน้าที่ทำจารกรรมภายนอกประเทศ โดยร่วมมือประสานงานกับทาง MI 5. สายลับของอังกฤษที่ออกปฏิบัติการนอกประเทศได้ชื่อว่า ลีกลับ และไม่ค่อยโผล่ต่างเหมือนอย่างซีไอเอ. หรือเคจีบี. มากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงบประมาณมีน้อย หรือทางจักรภพอังกฤษไม่ค่อยมีงานให้ทำมากนักก็เป็นได้ ปฏิบัติการส่วนใหญ่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ของ MI 6. จะอยู่บริเวณยุโรปตะวันออกมากที่สุด และถึงแม้สายลับอังกฤษจะได้ชื่อว่าเก่งในทาง "ต่อต้านจารกรรม" สามารถจับสาย

ลับรัสเซียและเยอรมันตะวันออกได้ไม่น้อย แต่บางครั้งจะต้องเสียให้แก่สายลับสองหน้าอย่าง **คิม ฟิลบ** ซึ่งเป็นคนระดับหัวหน้าของ MI6. หากต่อมาได้ถูกเปิดเผยว่าทำงานให้ทางโซเวียต หรืออย่างในกรณีสายลับอังกฤษ ๓ คนถูกจับได้ที่โปแลนด์เมื่อปี ๑๙๖๗ พร้อมกับพนักงานโทรเลขชาวโปแลนด์ชื่อ **อะดัม เฮนริก คัชมาร์ชก** ในการนำสายลับอังกฤษชาย ๒ หญิง ๑ ได้ถูกหน่วยต่อต้านจารกรรมของโปแลนด์จับได้พร้อมกับหลักฐานที่เข้ามาลวงความลับทางทหารเกี่ยวกับกองทัพโปแลนด์ แม้โปแลนด์จะปล่อยตัวสายลับอังกฤษทั้งสาม แต่รัฐบาลอังกฤษก็ถูกประท้วงทางการทูตอย่างหนัก และสายลับชาวโปแลนด์ที่ทำงานให้อังกฤษก็ถูกทางการโปแลนด์ตัดสินประหารชีวิต

ในสมัยสงครามโลกครั้งแรก มี

พัฒนาการตามลำดับขององค์กรสืบความลับอังกฤษ

เวรนอน เกลล์

เซอร์ สตีวต เมนซีส

เซอร์ จอห์น เรนน์

หลักฐานว่า เซอร์ สตีวต เมนซีส (Sir Stewart Menzies) คือผู้อำนวยการ MI 6. ภายหลังจากเซอร์ เมนซีสปลดเกษียณ ทางอังกฤษได้ปิดลับไม่ยอมบอกใครคือผู้อำนวยการคนใหม่ของ MI 6. จนกระทั่งปี ๑๙๓๓ หนังสือพิมพ์ในเยอรมันตะวันตกฉบับหนึ่งได้เปิดเผยว่า เซอร์ จอห์น เรนน์ (Sir John Rennie) คือผู้อำนวยการคนปัจจุบันของหน่วยจารกรรม และต่อมาทางการอังกฤษก็ได้ยอมรับว่า เซอร์ เรนน์ เป็นผู้อำนวยการของ MI 6. มาตั้งแต่ปี ๑๙๖๐

ความหละหลวมต่างๆ ตลอดจนการแทรกแซงอย่างหนักจากทางเคบี. และเอ็มซีไอเอ. ก็ใช้สายลับอังกฤษเป็น "ทางเดินข่าว" ของตนเสมอมา หน่วยงาน MI 5. และ MI 6. จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงให้รัดกุมขึ้นใหม่ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๖๕ เป็นต้นมา โดยใช้นามปรากฏดังกล่าวน่าขำขัน คือ DI 5. และ DI 6. ส่วนบทบาทของหน่วยงานทั้งสองยังคงลักษณะเป็นไปตามเดิม นอกจากนั้น สำนักงานใหญ่ได้ย้ายจากที่เดิมไปอยู่ที่ใหม่ แต่เดิมเชื่อกันว่าสำนักงานใหญ่ขององค์การสืบความลับอังกฤษอยู่ที่ ๒๑ Queen Anne's Gate, St. James's London SW1 อันเป็นตึกที่อยู่ตรงข้ามกับสวน

สาธารณะเซนต์ เจมส์ อีกทงเชื่อว่าในปัจจุบัน เซอร์ จอห์น เรนน์หาได้เป็นผู้อำนวยการ MI 6. (หรือ DI 6.) อีกต่อไปแล้ว หากแต่เป็นชายโสดอายุ ๕๓ ปี นามว่า มอร์ซ โอลฟิลด์ (Maurice Oldfield) ได้ขึ้นมาเป็นผู้อำนวยการแทน หนังสือพิมพ์อังกฤษได้รายงานข่าว และทางอังกฤษก็มีได้ปฏิเสธหรือยอมรับแต่อย่างใด

๓. หน่วยสันติบาล (Special Branch) ซึ่งสังกัดอยู่กับกรมตำรวจกรุงลอนดอน หน่วยงานแผนกนี้ถือว่าทำหน้าที่เปิดเผย โดยร่วมมือใกล้ชิดกับทาง MI 5. (หรือ DI 5. ในปัจจุบัน) ซึ่งมีหน้าที่เฉพาะในการ "ต่อต้านจารกรรม" หน่วยสันติบาลจะ

กิม ฟิลลิป

ทำหน้าที่ด้านการรับมือหลักฐานที่ MI 5. ส่งมาและนำคดีขึ้นสู่ศาล เป็นพยานต่อศาล โดยไม่ต้องให้เจ้าหน้าที่ของ MI 5. ไปปรากฏตัวว่าเป็นใคร

๔. หน่วยปฏิบัติการกิจพิเศษ หรือ Special Operation Execution ซึ่งมีชื่อย่อรู้จักกันในหมู่ "เสรีไทย" สายอังกฤษว่า SOE. หน่วยงานนี้ปัจจุบันได้ปรับองค์กรกลายเป็นส่วนหนึ่งของ MI 5. และ MI 6. ไปแล้ว อย่างไรก็ตามเมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่สอง SOE. มีบทบาทเด่นมากในการหาข่าว การวินาศกรรม และการฝึกฝนกองกำลังให้กับก๊กต่อต้านฟาสซิสต์ที่เป็นกองทัพใต้ดินอยู่ในประเทศต่างๆ ถ้าจะว่าไปแล้ว หน่วยงานนี้ก็เทียบได้กับ OSS. ของทางสหรัฐฯ ซึ่งต่อมาได้ปรับองค์กรเป็น CIA. ในปัจจุบันนั่นเอง

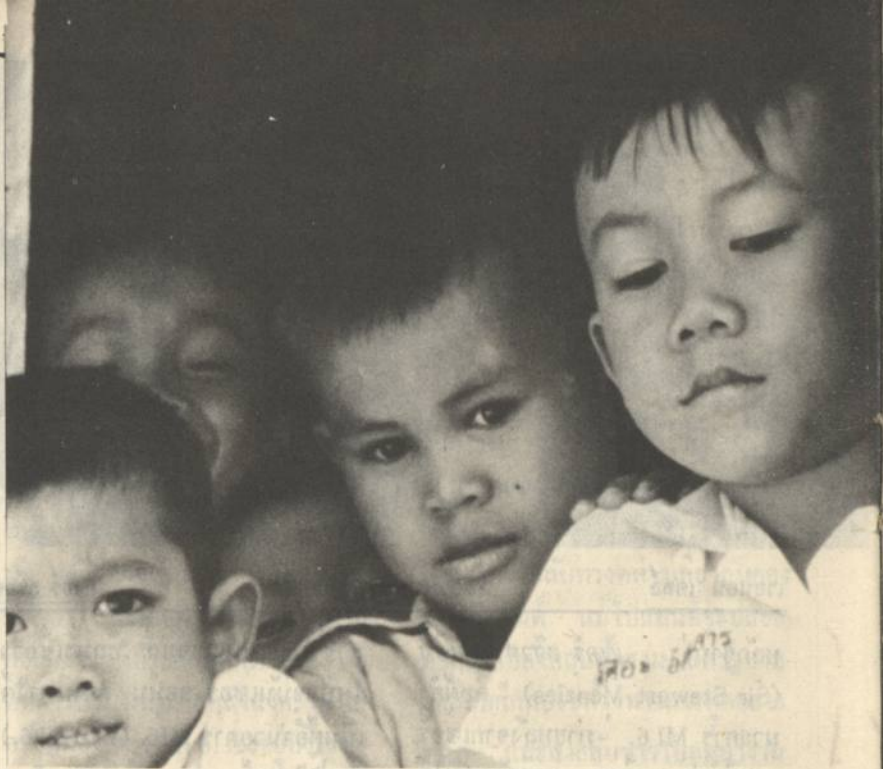
บทบาทของ SOE. เคยแข่งขันกับ OSS. มาไม่น้อย โดยเฉพาะก่อนหน้าที่จะอมพล. พิบูลสงครามจะประกาศสงครามกับฝ่ายสัมพันธมิตรนั้น SOE. ของอังกฤษและ OSS. ของอเมริกา ได้แข่งขันไม่ใช่น้อยเพื่อหาทางมาติดต่อกับคณะเสรีไทยของเรา จนเรื่องราวมากมายที่ "เอ็ม" จะเล่าให้ฟังเป็นต่างหากออกไป

"เอ็ม"

ข่าวลือ เรื่องแก๊งค์คุดเลือดเมื่อไม่นานมานี้ ทำให้คนตกใจอยู่มากเหมือนกัน ความกลัวในผู้ใหญ่อาจค้างอยู่ไม่นานนัก แต่สำหรับเด็กจะรับรู้และคิดไปด้วยความรู้สึกสับสนในสมองเล็กๆ แต่เกิดความกลัวอย่างใหญ่หลวงทีเดียว บางคนกลัวชนิดออกสนขวัญหายและบางรายอาจฝังลึกเป็น "บาดแผลใจ" (ทมองไม่เห็น) ซึ่งไม่อาจรักษาสมานแผลให้หายได้ในเร็ววัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า หลังจากเลือกตั้ง ๔ เมษายน สกนเป็นต้นมา ข่าวลือประเภทชวนให้อกสนขวัญแหวนแพร่สะพัดมาบ่อยๆ เช่น ข่าวรัฐประหาร ฅวณ, ลาวจะยึด ๑๖ จังหวัดภาคอีสาน และขบวนการจารกรรมแซปเปอร์ลอบเข้ามาอยู่ตามช่องในกรุงเทพฯ ซึ่งมักจัดรายการวิทยุบางคน และหนังสือพิมพ์บางฉบับช่วยกระพือข่าวลือที่แพร่ได้กว้างขวางขึ้นไปทุกตรอกซอกซอย หมู่บ้าน และตำบล เมื่ออภิปรายขยายต่อออกไปอีก ชนิดปากต่อปาก ความน่าสะพึงกลัวของข่าวลือที่ชวนตามลำดับ แต่ก็ข้างเถิด (เพราะข่าวมาจากคนขกกลัว) ยิ่งไกลๆ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ข่าวลือประหลาดๆ ก็ถูกโหมหนกมอขึ้นข่าวแผนบุกกรุงเทพฯ ในยามคำยังไม่ทันจาง ข่าวลือว่าเหมาตายก็สลับฉากแข่งขันมาอย่างกระชั้นชิดทันที แต่ก็ไม่ใช่เป็นไรเพราะนักปล่อยข่าวลือกองเปรียวปาก

ในเวลาใกล้กัน การปราบปรามผู้ก่อการร้ายขึ้นหนักหน่วง ดำเนินอยู่ทยุทธภูมิเขากอ ผู้ก่อการร้ายตายไปนับร้อย และคงบาดเจ็บอีกมาก ล่าอยู่เข้าป่าไปโดยไม่ทราบจำนวนเวลาเดียวกัน นิสิตนักศึกษาประชาชนกำลังจะทำการรณรงค์ขับไล่ฐานทัพอเมริกา กองข่าวลือพิจารณาแล้ว

จิตวิทยา

ข่าวลืออันตราย

ก็ทำการคาดคะเน (เอาเอง) ว่านักศึกษากจะก่อความวุ่นวาย แล้วก็ยกเมฆใหม่ันดูสมจริงจนว่าจะถึงขั้นปะทะกำลังกัน ชาวบ้านทั่วไปก็กลัวกันไม่ใช่น้อย ช่วงนี้เองข่าวแก๊งค์คุดเลือดก็แทรกเข้ามาพอดี นยว่า ผกก. มาสูบเลือดเด็กเอาไปช่วยผู้ก่อการร้ายในป่าด้วยกันเอง โดยลึมไปว่าการคุดและเก็บเลือดคนนั้นมันไม่ง่ายเหมือนคุดโอวเลี้ยง

เป็นข่าวที่ชวนตกใจพอควรและแพร่ออกไปค่อนข้างรวดเร็ว มีคนอ้างว่าพบเด็กตายตัวซัดไปหมด แก๊งค์คุดเลือดมาในรูปลักษณะต่างๆ กัน บางคนว่าขมอเตอร์ไซค์ บางก็ว่ารถแก๊งส่วนตัว ดูเหมือนจะผสมยาวๆ สะพายยามเสียด้วย เมอซกไซ้ได้ตามเอาความจริงก็มักจะเหลว เพราะผู้

พูดก็ไม่ได้เห็นมากับตาจริงๆ เพียงแต่ "เขาเล่ามา" "เข่ากััน" หรือ "คนนั้นบอก" อีกที่หนึ่ง (ดู จตุรัสฉบับที่แล้ว)

ประมวลพฤติกรรมของแก๊งค์คุดเลือดตามข่าว ทำให้เกิดหวาดกลัวแก่เด็กๆ อยู่มาก ขาทยอถูกหิน และแฟนๆ ตงเตประจําตรอกบางตาไปพอดกเข็นกรับไล่ให้เข้าบ้านใส่दानลงกลอนเลยทีเดียว ไอ้มดเขี้ยว ไอ้มดเอ็กชท์เคยกกระโดด โลดเตนอยู่นอกจอ ระยะนี้ดูจะซิมๆ ไปเหมือนกัน ไม่วุ่นเหมือนวันก่อนๆ

พ่อแม่บางคนก็กลัวมากหนอยถึงกับให้ลกดหยุดโรงเรียน พ่อแม่ยังตลกกลัวมากจนเท่าใด เด็กก็จะหว่นหวาดมากจนไปอึก พ่อแม่ที่มความรู้สึกมั่นคง มีเหตุผลค่อยๆ ปลอบโยน

ให้เด็กเข้าใจ เด็กก็กลัวน้อยลง ผู้ใหญ่ต้องหนักแน่นในเรื่องนี้ อย่าด่วน “เมาข่าวลือ” ไปเสียก่อน ในบรรยากาศของความตึงเครียดเด็กต้องพึ่งพาผู้ใหญ่อยู่มาก ถ้าผู้ใหญ่ตื่นไปเสียเองแล้ว เด็กจะตกใจกลัวตามไปด้วยในอัตราที่มากกว่าหลายเท่า

แก๊งค์ดูดเลือด เข่าขวัญเด็กค่อนข้างมากก็เพราะเป็นการเอาชีวิตที่เกี่ยวของกับการเสียเลือดเนอด้วย คือเสียทั้งเลือดและเนอ พังสัปดาห์เกิดการตายประเภทจมน้ำตาย หรือผูกคอตาย ข่าวประเภทนี้กำลัง “เรว” น้อยกว่าการตายประเภทหลงเลือดต่างๆ เช่น ถูกแทง หรือฟัน หรือถูกรถยนต์ทับตาย ข่าวว่าเด็กถูกดูดเลือดไปจนตัวซืดขาว ผู้ฟังจะจินตนาการไปถึงเข็มแหลมๆ แทงลงในเนอ หรือนักไปถึงการใช้ปากดูดแบบผลิตดูดเลือดในภาพยนตร์ ซึ่งเข็บปูดและน่าหวาดเสียว และเมื่อนักถึงว่า ถ้าเกิดกับตัวเองเข้าบ้างสักวัน ภาพนั้นจะกระตุ้นให้กลัวมากจนและเกิดหวาดระแวงตามมาด้วย

ถ้าภาพความกลัว เราใจเด็กมากๆ ไม่ว่าจะเป็นปรากฏการณ์จริงๆ หรือเด็กจินตนาการของตนเองก็ตาม มันจะฝังลึกลงไปเป็น “บาดแผลใจ” ที่ยากแก่การรักษาให้หายไปได้ง่าย ๆ

ความรู้สึกหวาดหวั่นจะติดตัวไปจนโตทำให้บุคลิกภาพบกพร่องไปด้วย

เด็กหญิงเล็กๆ รายหนึ่งเมื่ออายุประมาณ ๑๐ เดือน มีเหตุการณ์ที่ทำให้แม่หนักใจมาก คือเกิดไฟไหม้ใกล้ๆ บ้าน เสียงเอะอะโวยวายจากคนทนนไฟก่อนข้างชุดมณีนันทำให้เธอตกตระหนกสุดขีด ร้องไห้จนร้องไม่ออก เมื่อโตขึ้นเธอกลายเป็นเด็กที่หวนไหวง่าย และตกกลัวผู้คน วันหนึ่งขณะที่เธอเดินเพลินๆ อยู่คนเดียว เธอได้ยินเสียงสตาร์ทรถลก่อนข้างดังก่าธรรมดาเล็กน้อย เธอร้องหวดขิ้นสุดเสียงด้วยความตกใจ ตังแต่นั้นมาเธอไม่กล้าไปเล่นบริเวณนั้นอีกเลย เพราะเสียงดังนั้นได้ไปย้าเตือนความกลัวที่มอยุ่เดิมทำให้กลัวมากขึ้น เรื่องนี้คงไม่ต่างจากเด็กที่กลัว “แขก” หรือ “ตึกแก” ที่เราชอบวานมาจับคนขออนงอแง และเรียกมากินตบเด็กบ่อยๆ จนคนบางคนแม่โตแล้วยังไม่ค่อยชอบใจ สิ่งสองชนิดนั้นอยู่เลย

เมื่อเด็กกลัวอะไรอยู่แล้ว ผู้ใหญ่ก็ไม่ควรเอาสิ่งนั้นมาขู่ซ้ำเติมหรือนำมาใช้เป็นเครื่องมือตอรองกับเด็ก ซึ่งจะมีผลสกัดกั้นความเจริญและพัฒนาการทั้งร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

อีกอย่างหนึ่ง เด็กมักจะคิด (ด้วยสมองเล็กๆ) ในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นที่ผิดไปจากความจริงหรือเกินความจริงเสมอ ทำให้เกิดความรู้สึกกลัวกับตนเองมากเกินไป เด็กหญิงรายหนึ่งถึงกับร้องไห้เมื่อได้ยินหมอบุ๊คว่า คุณแม่ของเธอสมควรจะต้อง “ผ่าตัดขา” เนื่องจากอุบัติเหตุ เธอร้องไห้ก็เพราะไม่เข้าใจความหมายของคำว่า ผ่าตัด เธอเข้าใจแต่เพียงคำเดียวว่า “ตัด” ซึ่งหมายถึงทำให้

ขาด คุณแม่ของเธอจะกลายเป็นคนขาดวินัย เธอสงสารคุณแม่ว่าจะไม่มีขาเหมือนคนอื่นจึงร้องไห้เสียใจมาก ฉะนั้นข่าวลือเรื่องแก๊งค์ดูดเลือดที่แพร่หลายนั้นทำให้เด็กแต่ละคนคิดเกินจริงไปต่างๆ จนเกิดความหวาดหวั่นในใจพวกเขาอย่างมากมายแน่นอน ท่านจึงห้ามมิให้นานาไม่ให้อุ๊แม่แม่เกลียดกันให้เด็กเห็น ไม่ใช่กลัวว่าเด็กจะใจแตก แต่กลัวว่าจะเข้าใจผิดคิดว่า พ่อหนัโหดร้ายทารุณแม่

อีกประการหนึ่ง เรื่องของการถูกตัด ถูกดูดเลือด อันเป็นการกระทำที่ข้งไปข้างทำลายล้าง ทำลายชีวิต แม้จะเป็นเรื่องพูดเล่นๆ เด็กก็จะหวนกลัวมากกว่าธรรมดาโดยเฉพาะกับเด็กผู้ชายที่อาจเรียกว่าเป็น คาสเตอร์ช่น เพอร์ กิตได้ เป็นความกลัวสูญเสียความเป็นผู้ชาย และสูญเสียความสามารถในการสืบเผ่าพงศ์ส่วงสวาน ซึ่งกลัวมากกว่าปรกติธรรมดาโดยธรรมชาติ

เราไม่อยากจะยินข่าวลือที่รุกรานเราให้เกิดความตึงเครียดตกใจไปถึงเด็กเล็กๆ ที่บริสุทธิ์เพราะเป็นการบั่นทอนความเจริญเติบโตทางจิตใจของเขาอย่างไม่อาจประมาณได้ ผลแห่งการเพาะความหวาดกลัว นำขนพองสยองเกล้าเข้าไปในจิตใจอันเยาว์วัยและไร้เดียงสานั้นอาจผลักดันให้เกิดเป็นความเกลียดชัง ความหวาดระแวงและความหวาดโหดบับันในโอกาสข้างหน้าได้

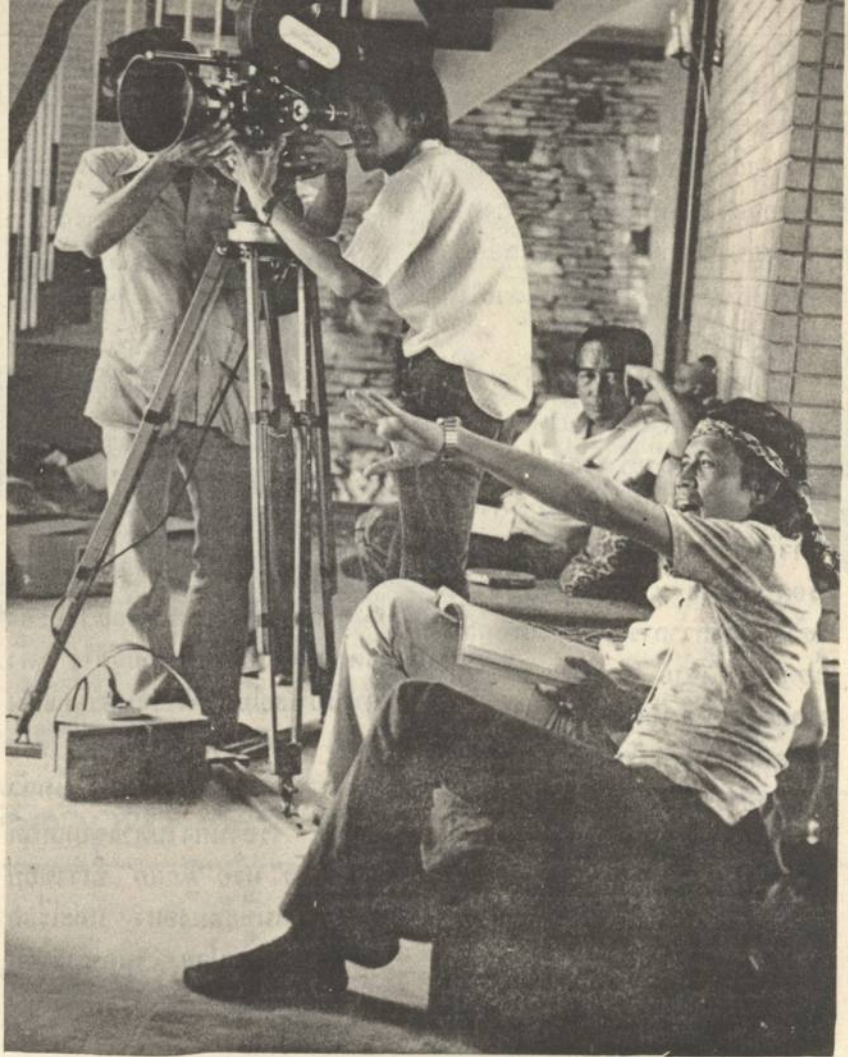
ใครจะสร้างข่าวลือใดๆ ขึ้นมารัดคอตัวเอง มาขู่เข็ญในผู้อื่นหวาดกลัว หรือบิดเบือนความสนใจผู้คนเพื่อผลประโยชน์ของตนและพวกตนอย่างไรก็เชิญเถิด แต่อย่าให้เดือดร้อนเป็นผลร้ายถึงเด็กเล็กๆ ซึ่งบริสุทธิ์เหล่านั้นเลย

กิติกร

ด้วยวัยยังหนุ่มเพียง ๔๔ ปีพร้อม
กับความกระตือรือร้นในการสร้าง
สรรคงาน และแม้ว่าบางครั้งความล้ม
เหลวในบางสิ่งบางอย่างจะเกาะกิน
ความรู้สึกอย่างขมขื่นก็ตาม สำหรับ
คนที่เคยล้มลุกคลุกคลานมามากมาย
อย่างเขามหรือจะยอมแพ้ชีวิต

เป็ยก โปสเตอร์ หันหน้าสู่กับ
วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบของ
อาชีพช่างเขียนไปสู่รูปแบบของภาพ
ยนตร์ที่เต็มไปด้วยชีวิตหลาย ๆ ชีวิต
ที่แตกต่างกันไป ที่จะต้องถ่ายทอด
เพื่อสื่อความหมายให้สังคมได้รับรู้
และในความสับสนอลหม่านของสัง
คมทุกวันนี้ ในความรู้สึกของผู้กำกับ
การแสดงหนุ่ม เขาได้ถ่ายทอดออก
มาเป็นคำพูดก่อนข้างยาวว่า

“ทุกอย่างมัน ต้องเปลี่ยนทั้งนั้น
แหละครับ เพราะว่าสังคมนี้ไม่เคย
หยุดนิ่ง . . . หมายถึงทุกอย่างต้อง
เปลี่ยนไปตามสภาพของสังคม . . .
ทน มันอยู่แต่ว่า เราจะยอมรับหรือ
ปฏิเสธสิ่งที่ดีหรือไม่ดี สำหรับสิ่ง
ที่มันเกิดขึ้น ช่งแน่นอนเลยว่าทุกคน

ผู้ชาย

ต้องการแต่สิ่งดีทั้งนั้น แต่บางทีสิ่ง
ที่ดีที่สุดสำหรับคนพวกหนึ่ง อาจจะไม่
ดีสำหรับอีกพวกหนึ่งก็ได้นะครับ
ยิ่งในทงวันนี้ คุณการแบ่งชาย
แบ่งขวา ต่างกัน . . . อะไรละ . . .
เออ ลัทธิอดุมการ . . . ผมไม่เข้าใจ
อะไรมากนักหรอกครับเกี่ยวกับลัทธิ
อดุมการทั้งสองฝ่าย . . . แต่ใจผมนะ
ครับ . . . อยากให้ทุกคนอยู่อย่างสันติ
มากกว่า . . .”

รอยยิ้มที่ผุดขึ้นบนใบหน้าเหมือน
จะบอกออกอย่างหนึ่งว่า เขากำลังพูด
อย่างจริงใจและด้วยความบริสุทธิ์
มากกว่าการเสแสร้ง และเป็นกา
สร้างบรรยากาศในการสนทนาให้ดี
ยิ่งขึ้น แม้ว่าเริ่มต้นของการสนทนา
จตุรัส ๔๔

เป็ยก โปสเตอร์ : อีกแบบของการกำกับตัวเอง

จะเริ่มด้วยเรื่องราวที่ไม่เกี่ยวกับ
ลักษณะงานของเขาก็ตาม แต่อย่างไร
กิด ทั้งตัวเขาและงานของเขา ก็คือ
ส่วนประกอบหนึ่งของสังคมที่ต้อง
เกี่ยวข้องกันอยู่นั่นเอง

“จริงที่ देख ครับ ทว่าหนัง
อิทธิพลต่อสังคมมาก แต่ทำหนัง
ครับ ส่วนหนึ่งก็เป็นเรื่องของธุรกิจ
ด้วย คือเกี่ยวกับการมีชีวิตอยู่ในสัง
คมของคนทำหนังด้วย . . . ผมว่า อยู่
ที่ประชาชนมากกว่าเกี่ยวกับการถ่าย
ทอดสภาพสังคมออกมาเป็นหนัง เมอ

เห็นว่า เนื้อหาของหนังมีประโยชน์
ต่อสังคมบ้างก็ยอมรับ แต่เมื่อเห็นว่า
มันไม่ไหว ก็ไม่รับมัน . . . ผมว่าน่า
จะเลือกได้ครับ”

ด้วยเสียงอันแจ่มชัด บ่งบอกถึง
ความมั่นใจในคำพูด บนใบหน้ากร้าน
ชีวิตและเป็นรอยยิ้มอยู่เสมอ แสดง
ให้เห็นถึงการเป็นคนอารมณ์ดี หนา
เกรงใจและน่ารักแฟนบับลือของคน
ในทีมงานและลูกหญิงลูกชายของเขา
“อย่างสมัยผมเขียนรูป ผมก็มี
ลูกศิษย์ลูกหือและลูก ๆ ของผมที่ผม

ต้องรับผิดชอบ พอมาถึงสมัยผมทำ
หนังสือพิมพ์ก็รับผิดชอบนั้นก็ตามผม
มาด้วย ผมจะหมายถึงว่า บางทีการ
ถ่ายทอดสภาพสังคมที่แท้จริงของคน
ส่วนใหญ่กับธุรกิจของผมที่จะยังให้
ผมอยู่รอด มันก็ไปด้วยกันไม่ได้...
มันจริงนะครับ... ทีมงานผมก็หลาย
คน ลูกๆ ผมก็ตั้ง ๔ คน จริงมั๊ยครับ”

กับการที่ต้องเป็นพ่อของลูกชาย
หนึ่งและลูกสาวสามของเขา แม้ว่า
สถานะการดำรงชีพของเขาจะวันวาย
และสับสนเพียงใด เขาบอกถึงความ
ตระหนักถึงสภาพสังคมภายในครอบครัว
เกี่ยวข้องกับปัญหาช่องว่างระหว่าง
วัย ซึ่งสามารถก่อให้เกิดรอยร้าวชน
ภายในครอบครัวได้ ด้วยการตระ
หนักถึงข้อนี้ เขาจึงใช้เวลาว่างถ้าพอ
จะมีอยู่ ให้ความเป็นพ่อด้วยความ
อบอุ่นแก่ลูกๆ ทั้ง ๔ ทขาดและไกล
จากความอบอุ่นจากแม่บังเกิดเกล้า
ของพวกเขา

“ไม่รวยหรอกครับ ผมคนร่น
ตลอดมานักเพื่อจะให้ตัวเองและคน
ในความรับผิดชอบ มีชีวิตอยู่รอดเท่า
นั้นไม่เห็นว่าจะรวยสักครั้ง”

“คนจนเหรอกครับ... อย่างไงจะ
เรียกว่าจน อย่างผมละ ก็จน แต่ต่าง
กันตรงสภาพความจนของแต่ละคน

ไอ้ช่องว่างความจนกับความรวย...
ผมก็ว่ามัน... แต่บางทีคนที่จนบาง
คนนะ ก็น่าที่จะจนเพราะนอกจาก
ไม่มีความรับผิดชอบต่อตัวเองแล้ว
ยังมาเรียกให้สังคมรับผิดชอบตัวเอง
เสียอีก แต่สำหรับคนที่จนจริงๆนะ
ก็มีอยู่ไม่น้อย ซึ่งก็พอๆ กับคนที่รวย
มากๆ นั่นแหละครับ”

“ผมว่า ทุกคน... ผมหมายถึง
ทุกคนที่มีสติและร่างกายครบถ้วน
สามารถไต่เต้าไปหาความเจริญของ
ชีวิตได้ ถ้าหากว่ามีความอดสาหะ
และซื่อสัตย์สุจริตในการทำงาน
อย่างในทีมงานของผม มีบางคน เริ่ม
เข้าทำงานด้วยเงินเดือนเพียง ๔๐๐
บาท ความรู้ก็แค่ ป. ๔ แต่เขาก็มี
ความพยายามและซื่อสัตย์ ทุกๆ วัน
เขามารายได้และมีบ้านอยู่เป็นของ
ตนเอง มีทุกอย่างอย่างที่ผมมีเขาก็มีได้”

เขาจบกำพุดไว้ขณะหนึ่ง ก่อน
ที่จะหยิบแว่นสายตา ที่มีสายสร้อย
ห้อยอยู่ระหว่างขาทั้งสองของตัวแว่น
สำหรับคล้องกับคอขุ่นสวม พร้อม
กับหยิบหนังสือพิมพ์รายวันฉบับหนึ่ง
ในจำนวนหลายๆ ฉบับที่วางซ้อนกัน
อยู่บนโต๊ะทำงาน ซึ่งหลังจากเขา
พิจารณาดูอะไรสักครู่หนึ่ง เขาก็เงย

หน้าขึ้นพร้อมๆ กับถอดแว่น
“อย่างพวกที่รวยเพราะคอร์รัป
ชั่น... ครับ... ครับ... มันมีอยู่
มาก แล้วก็อันตรายต่อประเทศชาติ
มากด้วย มันมีมานานเหลือเกิน แล้ว
ก็เบียดเบียนกันไป... เหมือนปลา
ใหญ่กินปลาเล็ก ปลาเล็กก็กินปลาที่
เล็กกว่าแล้วก็เล็กที่สุด... และไอ้เล็ก
ที่สุดที่ผมว่าเปรียบเหมือนประชาชน
ครับ... มันมีแบบอย่าง... มี
ส่วนครับ สังคม สภาพการเปลี่ยนแปลง
ของวัตถุ วัฒนธรรมตะวันตก
มีส่วนทำให้จิตใจคนเรานี้มีกิเลสหนา
จริงนะคุณ

“ตลอดชีวิตผม ไอ้จะโกงจะ
คอร์รัปชั่นอะไรใน บางทีมองทางที่
จะได้ ผมก็ไม่เคย... มันอายใจตัว
เองจริงๆ คุณ เรื่องอย่างนั้นสำคัญมาก
อย่างในทีมงานของผม เราต้องพร้อม
และรู้จักการรับผิดชอบต่อสังคมส่วน
ย่อยในงานที่ทำอยู่ ซึ่งเป็นการเสริม
สร้างให้รู้จักรับผิดชอบต่อสังคมที่
ใหญ่และกว้างต่อไปในวันข้างหน้า”

คนหนุ่มๆ หลายคนที่อยู่ในที่ทำ
งานของเขาเท่าที่เห็น ทุกคนต่างมี
ลักษณะที่พร้อมที่จะทำงาน หลายคน
หยิบโน้ตหีบนั้น และหลายคนกำลัง
คุยถึงเรื่องราวของการประชุมสภา
อย่างน่าสนใจ

“ตอนนั้นวันวายหน่อย กำลัง
เตรียมตัวออกไปถ่ายข้างนอก...
แถวนี้ละครับ... โกลี่”

หลังจากนั้นไม่นาน วาระสุดท้าย
ของการพบปะกับ เปียก ไปสเตอร์
และการกำกับตัวเองของเขาในความ
เป็นจริงก็มาถึง หลังจากนั้นอีกไม่นาน
เขาก็จะเริ่มกำกับผู้อื่น อันเป็นงาน
ประจำของชีวิต ส่วนอีกชีวิตหนึ่งที่พบ
ปะกับเขาเมื่อครั้งที่ผ่านมาก็ได้เริ่มต้น
ของการกำกับตัวเองต่อไปอย่างไม่มี
สิ้นสุด จนกว่าจะถึงสุดท้ายของชีวิต

แฟชั่น

การแต่งมาแล้ว

หาหน้าไปชั่วคราว สำหรับ
คอลัมน์แฟชั่นจอร์ดี มาคราวนี้ขอ
เริ่มด้วยชุดสำหรับสาวปาร์ตี้ใน
ฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งอาจพอสนใจให้
สาวกรุงเทพฯสวมใส่ในบางโอกาสที่
มั่นใจว่า ปลอดภัยจากสายฝนที่พรำ
โปรยปรายอยู่ภายนอก โดยเฉพาะ
ในคืนที่เพื่อนหนุ่มชวนคุณไปจิบไวน์
ที่คาเฟ่ เดอ ปารีส หรือฟังก์ชั่นที่
ปาลกะวงศ์ ๓ สีซอสสามสายเจอยแจว
ไพเราะหวานที่ปี่ อีโน่ อิมพีเรียล
หรือกระทั่ง คุณหมั้นเงินมาๆ อาจจะ
ชวนกันไปงานเลี้ยงหัวค่ำที่ค่อนข้าง
หรูของวงธุรกิจชั้นสูงของกรุงเทพฯ

จอร์ดี ไม่อยากจะเปลี่ยนที่
แอร์ การแต่ง เรียกชุดของเขาเอา
ไว้ว่า "ฟลาวเวอร์ เดรส" เขาบอกว่า
มันเป็นชุดที่เหมาะสมมากแก่การ
สวิงกับชายหนุ่มที่คุณสนใจ

ชุดที่เหมาะสมแก่การสวิงที่การแต่ง
ว่าไว้นั้น อยู่ในภาพเดียว สดุดอก
โยเจอร์ซัสตาสนิทจากหัวถึงเท้า สวม

ทับไว้ด้วยกระโปรงจับสามชั้น ตัด
จากผ้าไหมสีแดงสด กุหลาบดอก
ใหญ่เนื้อชนิดเดียวกับกระโปรงที่กลัด
ไว้ตรงไหล่ซ้าย จะเต็มสีแดงไว้นั้น
ร่วงคำของคุณ ทอนความหนักเข้ม
ของสีดำให้สดใสนหลายชุด

สีดำ-แดงของสดุดอกกับกระ
โปรง อาจเปลี่ยนสลับเป็นสีอื่น ๆ ได้
ตามความชอบของคุณ และตามโอ
กาศของงานที่ คุณจะไป ข้อสำคัญม
นิตเดียว คุณต้องเลือกคู่สีให้ดูอย่าให้
ใครว่า "เสลด" ได้เสีย

และในทันทีที่ลมมรสุมพัดฝน
ผ่านจากฟ้ากรุงเทพฯไป อากาศกำลัง
จะเริ่มเย็นลง ท้องฟ้าสีเข้มใสนอก
ครั้ง ถึงตอนนั้นก็เวลาสำหรับชุด
มืดสองส่วนอย่างที่คุณปรากฏอยู่ในอ
ภาพหนึ่ง

ทั้งสองชุดนี้ เหมาะตั้งแต่ใช้
สวมใส่ไปทำงานตลอดวันไปจนถึง

ใส่ไปร่วมงานเลี้ยงตอนหัวค่ำได้
สบาย ทรงหลวมของชุดชายมือ กับ
เสลดคลุมทมิฬต่อคลุมขึ้นไปบนศีรษะ
คลุมแนวของสาวอาหรับ นั้นเป็นไปตาม
อิทธิพลแฟชั่นจากตะวันออกกลางที่
กำลังนิยมกันอยู่ในประเทศตะวันตก
ส่วนชุดทางขวานั้น เขายังคงแบบ
เป็นฝรั่งเต็มขั้น

กระเป๋านางไบเล็ก ๆ แคตตรง
เอว ใช้ประโยชน์ได้ดี หญิงสาว
สมัยใหม่จะเอาไว้ใส่ปากกา กระดาษ
รวมทั้งสลับแบงก์เล็ก ๆ ก็ได้ ไม่มีใคร
ขัดข้อง แฟชั่นหนุ่มของคุณก็สังเกตเห็น
ด้วย

ทั้งสองชุดนี้ คุณอาจจะตัด
แปลงให้เป็นชุดไม่มีแขน ก็ย่อมได้
เจ้าของแบบ เขาคงไม่มาต่อว่า และ
น่าจะดูเข้าท่าดีสำหรับบรรยากาศ
บ้านเราที่เย็นยิ่ง ๆ ก็ไม่หนาวจริง
สักที

โจอัน เบซ กับ ม็อบ ไคแลน

จาก โจฮิลล์
ถึง กระทม์เบน

เพลง

เมื่อคนฉันฝันเห็น โจฮิลล์
เขายังมีชีวิตอยู่เช่นเดียวกับฉัน
และเธอ

ฉันบอกว่า "แต่ใจ... คุณตาย
มาตงสิบแฉกแล้ว"

"ผมยังไม่ตาย" เขาบอก

"ผมยังไม่ตาย" เขาบอก

คราก่อนเนิ่นนานมาแล้ว...

เนิ่นนานมาตั้งแต่เรายังนั่งหยอด
เหรียญใส่ตู้เพลงกรงนั้น... เรานั่ง
อ่าวว่างฟังเพลง โจฮิลล์ ด้วยความรู้
สึกทึ่งมองไม่เห็นความจริงจึ่ง ภาพ
การต่อสู้ประท้วงของกรรมกรเพียง
แค่เสียงอันหวานเศร้าสร้อยของ โจอัน
เบซ ที่คลอเคล้ากับดาร์ฟพรพรรณนาง
ชายคนหนึ่งซึ่งถูกอำนาจเถื่อนลง
โทษประหารชีวิตเพราะข้อหาฆาต
กรรม ครั้งนั้นอทธิพลอันหวานเศร้า
คงสืบเนื่องมาจากหนังเรื่อง วิสตัดอก
มากกว่าอันใด หากแต่ต่อมาชาย
ที่ถูกเอี้ยนามคนเดียวกันนั้นได้มีบุรุษ
เกรางาม เพท เชเกอร์ นักร้องเพลง
"ต่อสู้และประท้วง" มาครวญบอก
เราอย่างเรงเร้าอีกครั้งว่า

เขายืนอยู่ตรงนั้น ยิ่งใหญ่ปาน
ดุจดวงชีวิต

และข้มให้ด้วยดวงตา

โจพูดว่า "พวกมันไม่มีวันฆ่า
พวกเราได้หรอก

จงรวมพลังต่อสู้กันต่อไป

จงรวมพลังต่อสู้กันต่อไป"

ก็ชายคนเดียวกันนั้นเองที่ใครๆ
เรียกเขาว่า "โจฮิลล์" นามของเขา
ทั้งความอ่าวว่างของเราไว้เบื้องหลัง
ห่างออกไปไกล ไกลลิบออกไปเบื้อง
หน้า เพื่อชีวิตที่ดีกว่าตามเนื้อเพลงที่
บอกกับเราว่า

ฉัน ที่ซึ่งเหล่าคนงานได้ลุกขึ้นต่อ
สู้เพื่อปกป้องสิทธิของเขา

ที่นั่นแหละ คุณจะได้พบ โจ
ฮิลล์

ที่นั่นแหละ คุณจะได้พบ โจ
ฮิลล์

ร่างที่ปราศจากวิญญาณของ
"โจฮิลล์" ได้พรางจากเราไป ๖๑ ปี
แล้ว แต่อมตะจากกวีพจน์ของเขา
ยังติดอยู่ในความทรงจำของหนุ่มสาว
ผู้เป็นแฟน "บทเพลงแห่งการต่อสู้"
ไม่ว่าวิญญาณที่เรงเร้าต่อสู้นี้จะมา
จากน้ำเสียงของใครก็ตาม... เจ้า
นั้น... คนผมหยิก ตัวเล็กแต่ทำท่า
ใหญ่ เขาซอวุดด กุนทรี่ เจ้า...
ตัวเล็กเหมือนกัน อยากรจะไว้เครา
ทั้งๆที่ไม่ค่อยจะมี เวลาร้องเพลงทำ

Memoriam
Joe Hill

MURDERED BY THE
AUTHORITIES OF THE STATE
OF UTAH, NOV. 19, 1915

โจฮิลล์

ท่าเหมือนจะบ่นอะไรสักอย่าง ใครๆ เรียกหมอนว่า บ๊อบ ไดแลน เจ้าโน่น... ตัวสูงโง่งไว้เคราดกสีเทา ชอบสวมหมวกแก่ปีเวลาร้องเพลง กีตาร์ของเขาถืออาวุธในการ “ต่อสู้และประท้วง” เมื่อครั้งสงครามเวียดนาม กำลังเดือด ใครๆ ในอเมริกาก็พากันกล่าวว่า “มันเป็นพวกชาย มันเป็นคนคอมมิวนิสต์...” แต่เมื่อฟังเสียงโน้แหละ เราจึงรู้ว่าเขาคือเพท ซเกอร์ ผู้สรรเสริญนามของโจเซฟ ฮิลล์ สตอม ว่าเป็นหนึ่งของยอดนักแต่งเพลง นักร้องและนักต่อสู้เพื่อประท้วง “ชีวิตที่เป็นธรรม” ให้แก่บรรดากรรมกรทั่วโลก

“เขาเป็นคนแปลก กล้าหาญ ใจดี อ่อนไหว มีจิตใจเรียบง่าย มุ่งอุทิศตนให้แก่ผู้อื่น และเป็นนักจัดตั้ง...” เพท ซเกอร์ เคยกล่าวเช่นนั้น

“โจเซฟ ฮิลล์ สตอม” คือชื่อจริง และ “โจฮิลล์” คือนามแฝง เวลาเขาแต่งเพลงและขับร้องนำหน้าเวลาทำการเดินขบวน เนื้อเพลงที่ใจแต่ง ไม่ว่าจะเขียน ขนมหายบนท้องฟ้า หรือ เคซีย์ โจนส์ บัจจุบันยังเป็นเพลงที่ดุดเดือดเวลาทำการเดินขบวน สไตรค์ของกรรมกรอเมริกัน

โจฮิลล์ เป็นชาวสวีเดน อพยพมาอยู่อเมริกาเมื่อปี ๑๙๐๐ ตั้งแต่อายุ ๑๕ ช่วงชีวิต ๑๑ ปีแรกของเขาในอเมริกาคือความคับแค้นที่ต้องเร่ทำงานใช้แรงทุกประเภท รับจ้างเกี่ยวข้าวสาลี เป็นลูกเรือไปฮอนโนลูลู และตราบนานเมื่อ โจเข้ามาเกี่ยวข้องกับ “สหภาพกรรมกรสากลแห่งโลก” เขาจึงเริ่มแต่งเพลงให้กับทางสหภาพเมื่อปี ๑๙๑๒ และกลายเป็นตำนานอยู่ในหมู่นักขับแค้นทางมวล เมื่อโจถูกตำรวจข้างนายทุนจับที่ซอลท์เลคซิตี

เพท ซเกอร์

ตำราญ คำกลั่น

ในปี ๑๙๖๕ โดยถูกกล่าวหาว่าทำการฆาตกรรมเจ้าของร้านขายของชำ โจถูกศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิต ทั้งๆ ที่ผู้ประท้วงไปทั่วโลกว่าไม่ยุติธรรม เพราะข้อกล่าวหาอันโจถูกยึดเย็บ และถูกกลั่นแกล้งใส่ความจากฝ่ายตรงข้ามที่เสียผลประโยชน์ โทษประหารของ โจมีคนประท้วงให้ตั้งแต่ประธานาธิบดีวู้ดสัน และรัฐบาลสวีเดน เพราะต่างเชื่อว่าเขาบริสุทธิ์ แต่ศาลแห่งเมืองซอลท์เลคซิตี ซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลนายทุนกลับไม่สนใจ ชีวิตของโจจึงพร่าจากร่างของเขาไปเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๑๙๖๕ และต่อมาภายหลังตำนานของโจฮิลล์ ก็กลายเป็นตัวอย่างของความไม่ยุติธรรมในสังคม

จากซอลท์เลคซิตี เมื่อ ๖๑ ปีก่อน ข้ามฟ้า ข้ามมา มาสู่แผ่นดินทองนามว่า “กระท่อมแบน”

วันนั้นเวลาประมาณ ๑.๓๐ น. ของเช้าวันเสาร์ที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๑๘ ผู้หญิงเล็กๆ คนหนึ่งอายุ ๑๕ ปี เป็นลูกชาวนายากจน เรียนหนังสือ

แค่ชั้น ป. ๔ ได้ถูกอดีตเจ้านายสืบตำรวจจากกองปราบปรามคนหนึ่งขังถึงแก่ความตาย เพราะเธอได้ร่วมนัดหยุดงานเพื่อขอความเป็นธรรมจากนายจ้างโรงงานกระเบื้องเคลือบวัตสันาวินิลไทย

ใช่... เราหมายถึงผู้หญิงไทยตัวเล็กๆ ที่ชื่อ ตำราญ คำกลั่น คนนั้น...

เมื่อความเลวความร้ายเข้าครองโลก

ความวิโยคจะเขื่อนทุกหย่อมหญ้า คนกับคนที่เคยอยู่คู่กันมา คนกับคนที่หันหน้ามาฆ่ากัน

ตำราญ คำกลั่น เป็นคนจังหวัดสมุทรสาคร เคยแต่ช่วยพ่อแม่ทำนา และเคยทำงานในสวนแห่งหนึ่ง ได้ค่าจ้างวันละ ๑๖ บาท เมื่องานทำสวนหมดจึงเข้ามาเป็นกรรมกรที่โรงงานกระเบื้องเคลือบวัตสันาวินิลไทย อ.กระท่อมแบน สมุทรสาคร ซึ่งเธอทำงานมาได้ประมาณ ๑ ปี ครั้งแรกได้ค่าจ้างวันละ ๑๐ บาท รายได้ของเธอต้องช่วยเหลือครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่

และน้องอีก ๒ คน

ในโรงงานที่สำราญทำอยู่เคยมีการนัดหยุดงาน ๓ ครั้ง ๒ ครั้งแรกล้มเหลว แต่ครั้งที่ ๓ เป็นผลสำเร็จทำให้เธอและเพื่อนๆ รายได้เพิ่มขึ้น แต่ปัญหาของกรรมกรก็ยังไม่หมดไป ขณะนั้นกรรมกรต่างเดือดร้อนเพราะการกดขี่รังแกจากนายจำเนียร จิตเที่ยง อดีตจ่านายสิบตำรวจจากกองปราบปราม ซึ่งนายทนจำงมาเป็นขามรักษาผลประโยชน์ นายจำเนียรผูกมิตรผูกพันกับนายทน นอกเหนือหน้าที่ของตนตลอดเวลา ดังนั้นคนงานประมาณ ๒๐๐ คน จึงได้ "นัดหยุดงาน" ครั้งที่ ๔ เพื่อนขอเสนอให้นายจำงปลดนายจำเนียรออกไป ฝ่ายนายจำงไม่ยินยอม ทำให้เกิดการนัดหยุดงานยืดเยื้อมาเป็นเวลาเดือนเศษ และนายจำเนียรก็กล่าวคำอาฆาตกรรมกรไว้

เช้าวันเสาร์ที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๑๘ เวลาประมาณ ๓.๓๐ น. คนงาน ๖๐ คน ซึ่งมีสำราญ กำถันและเพื่อนหญิงถือพระบรมฉายาลักษณ์นำ

โจฮิลล์ ขณะปราศรัยกลางที่ชุมนุมชน

หน้า ได้เปิดประตูโรงงานเข้ามาอยู่ภายใน แล้วปิดประตูโรงงานไว้เพื่อต่อรองกลับเข้าทำงานกับนายจำง นายจำเนียรและสมุนได้จับประตูดังนั้น นายจำเนียรและสมุนได้จับประตูดังนั้น เข้ามา ตะโกนด่าคนงาน พร้อมกับชักปืนยิงเข้ากลางกลุ่มคนงานทันที สำราญถูกกระสุนที่ทอด้านหลังและหัวไหล่ขวา กระชกพระบรมฉายาลักษณ์ถูกระสุนแตกละเอียด เธอวิ่งออกไปตายนอกโรงงาน และเพื่อนกรรมกรคนอื่นในทันทีถูกยิงสาหัสอีก ๘ คน

อำนาจความเลวร้ายในวันนั้น
อภัยสคคช และข่มเหง
เหมือนยักษ์มารไม่เคยกลัวไม้
เคยเกรง
คอยแต่เร่งให้ร้อนรุ่มทรมานให้แบน

เพลง "กระทุ่มแบน" ซึ่งนัก
แต่งเพลงนิรนามแต่งอุทิศแด่สำราญ
กำถันยังคงแว่วดังมาจากวงต่าง ๆ
หลายทิศทาง ต้นกล้า กรรมชน
กูรูชน โคมฉาย และอีกมากมาย
แต่นั้นใครกันหนอ ใครทำเสียดัง

โววายดังมาแต่ไกล...

"... ถ้าพวกคุณเห็นนายจำงมันชั่วร้าย จะมาทนทำงานกับเขาทำไม ถ้าเป็นผมนะหรือ ผมออกไปนานแล้ว ไปซีลาออกไปให้หมด... ผมขอเรียกร้องของพวกคุณแล้วไม่เห็นจะเป็นเรื่อง ผมไม่เห็นจะมีความหมายอะไรกับชีวิตของพวกคุณ มันทำให้คุณดีขึ้นไหม ปัญหาของกรรมกรก็การทำงานให้ได้เงินพอเลี้ยงชีพก็พอแล้ว ถ้านายจำงเขาให้อย่างนั้น ก็ควรจะพอใจแล้ว..."

ใครกันหนอ ใครกันเอ๊ยที่กล่าวเช่นนั้นเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม เวลาบ่ายสามโมง ที่กระทรวงมหาดไทย ภายหลังจากที่ชีวิตได้ละจากร่างสำราญ กำถันไปเพียงชั่วเวลา ๑๑ เดือน

เธอตายเพื่อจะปลุกให้คนตื่น
เธอตายเพื่อคนนอนอกหมอนแสน
เธอคือดินก้อนเดียวในดินแดน
แต่จะหนักและจะแน่นเต็มแผ่นดิน

คืน

สี่กัน บ้านทุ่ง

วงดนตรีคนกล้า

คุยเพื่อเรื่องราวหนังสือ

“เสาร์ ๕” : นั้แหละหนังไทย

แม้ว่าผลงานที่สำเร็จออกมาของวินิจ ภักดีวิจิตร ไม่ว่าจะเป็นอย่าง ๘ หัวใจร้อยห้อง สาวแรงสูง และ สัตว์มนุษย์ เรื่องล่าสุด จะยังไม่ถึงกับจะถูกจัดให้เป็นผลงานที่ถึงขั้นในกระบวนหนังไทยด้วยกันก็ตาม แต่ประเด็นสำคัญที่วินิจพอจะพิสูจน์ได้ว่าทำหน้าที่ในแนวอย่างไรถึงจะถูกต้องความต้องการของตลาดหนังไทย ได้ทำให้ *เสาร์ ๕* ผลงานชิ้นใหม่ของเขาก็งอกออกมาท่ามกลางความพอใจของแฟนหนังไทยทั่วไป ที่ไม่ค่อยคำนึงถึงสาระเท่าไรนัก

เสาร์ ๕ เน้นหนักไปในทางสนุกหยอกล้อและขันในอารมณ์ เนื้อหาจุดเด่น ๕๔

เป็นเรื่องราวของชายห้าคนที่เกิดวันเสาร์ ขน ๕ คา เดือน ๕ บิมะโรง ซึ่งต่างมีอาจารย์ทอมบวิชาความเหนียวแน่นของเนอหนัง และเก่งฉกาจในการสังหารคนมาให้ และนามทั้ง ๕ คนก็ล้วนเป็นนามของพระสมเด็จแต่ละองค์ที่มีความขลังและศักดิ์สิทธิ์อย่างเหลือคณา

ในแง่มุมมองความคิดยังไม่สามารถตีประเด็นออกมาได้ว่า “*ดาเรสต์*” ผู้เขียนเรื่อง *เสาร์ ๕* ซึ่งเคยเป็นนิยายฮิตในหนังสือ *บางกอก* มาก่อน งามายอยู่กับความคิดของเขาตั้งแต่ได้กำหนดตัวละครและवादเนื้อหาของ

เรื่อง โดยดึงเอาพุทธศาสนามาแสดงอิทธิฤทธิ์เป็นไปไม่ได้ หรือเพียงแต่ว่า “*ดาเรสต์*” เขียนขึ้นเพื่อให้ถูกใจค้าของคนอ่านเท่านั้น แต่ถึงแม้ประเด็นของ “*ดาเรสต์*” จะเป็นที่ไปตามนั้น คนดูก็ยังไม่สามารถที่จะความหาสาระของเนอหนังได้พบ และถ้าจะไปตามแต่ละจุดของหนังแล้ว ทั้งผู้แต่งเรื่อง ผู้เขียนบท และผู้กำกับต่างก็ยังไม่ให้รายละเอียดได้ไม่เพียงพอ

เราจะไม่กล่าวถึงแง่ความอัศจรรย์อันเหลือเชื่อของ *เสาร์ ๕* เพราะผู้แต่งเรื่องและผู้สร้างหนังอาจคำนึงถึงแต่ความสนุกเท่านั้น แต่ในแง่ของความสมจริงในการทำหนังย่อมเป็นสิ่งที่จะต้องมองข้ามไปมิได้ เพราะเนื้อหาของเรื่องจะห่างไกลจากความน่าเชื่อถือเพียงใดก็ตาม แต่หนังก็อาจจะดูขมมาได้ตามผู้กำกับมอถองและมัทมงานที่แข็งแกรง

เสาร์ ๕ ชั้บภพร้องในองค์ประ
กอบของแต่ละส่วนอยู่มากโข นับ
แต่เรื่องอาภรณ์ทสวมใส่กันเสมือน
แสดงแฟชั่นโชว์ โดยเฉพาะชุดแต่
ละชุดของหน่วย "เสาร์ ๕" ทดง
พสุธาตุมากกลางป่าลึก ก็พอจะใส่
เดินอวดโฉมแถวอาเขตได้สบาย

อารมณ์
"ขีปนาวุธ" อาวุธยุทธศาสตร์
ที่มีขีดการทำลายแรงสูงชนิดหนึ่ง
ของโลก ที่พวกก่อการร้ายจะยิงเข้า
สู่กรุงเทพฯ หากไม่รับข้อเรียกร้อง
ในการขออาวุธและเงินอีกสองพัน
ล้านบาทเป็นส่งแลกเปลี่ยน ก็ถูก
จำลองขนในหนัง ชนิดเห็นแล้วจัก
(กะ) จีหัวใจสันต์

การเปิดตัวละครของทม เสาร์ ๕
แต่ละคนทำได้ดีพอที่จะชมเชยกันได้
แต่ก็ดูเป็นของเก่าชนิดเห็นกันจนใจ
แล้วจากหนังหลายเรื่องด้วยกันทั้ง
ไทยและฝรั่ง

ดาราในหนังที่นำมาประกบกัน
นับว่าเป็นแม่เหล็กพลังสูงดึงดูดคนดู
ได้อย่างฉ่ำไหลไม่ว่าจะป็นกรง
สรพษ์ ไพโรจน์ นริศต์ และสิงหา
ต่างก็สวมบทบาทตามแนวฉลัดของ
แต่ละคนได้ดีพอใช้

กรง ศรีวิไลในบทของ เทิด
ยอดตรง ไม่มีสิ่งไหนในฉลัดที่จะชวน
สะกิดหัวใจของคนดูได้ เช่นเดียวกับ
สรพษ์ ชาตรี (กริ่ง กลองตะ
เคียน) หรือ สิงหา สุริยา (ยอด นาง
พญา)

แต่บทและฉลัดของนริศต์ ศรี
จรรยา ซึ่งแสดงเป็นตอน ทำการ

दानนั้น นับว่าน่าสนใจมากที่เดี่ยว
นริศต์ทำท่าว่าจะมีไฟในวงการค่าเงา
รอนแรงจนเป็นลำดับ นับแต่ใน
แผ่นดินของเรา ซึ่งเป็นหนังเรื่อง
แรกทมมองเห็นว่านริศต์แสดงบทบาท
ได้ดีที่สุดในกระบวนหนังทุกเรื่อง
ที่เขาแสดงมา ส่วนไพโรจน์ ใจสิงห์
ในบทของเดี่ยว สมเด็จพระที่จะติด
ตามหลังนริศต์ไปได้อย่างไม่ขัดเขิน
อะไรนัก

ทางด้านดาราทหญิง วินิจก็นำมา
ประชันกันอย่างชนิดสนใจแฟนหนัง
ไทย อาทิ ทศน์วรรณ ปิยะมาศ
ดวงใจ ศศิมา เบ็ญทิพย์ คุ้มวงษ์ แต่
ในบทที่ได้รับแล้วไม่มีอะไรเด่นเลย
ถ้าวินิจไม่คำนึงถึงความต้องการของ
แฟนหนังแล้ว ก็สามารถจะใช้ดารา
คนอื่นที่ไม่ค่อยจะมีชื่อเสียงแสดงได้
อย่างสบาย เพราะตลอดทั้งเรื่องดารา
สาวสวยพราวเสน่ห์ทั้ง ๕-๖ สาว
ไม่ได้ใช้ฝีมือในการแสดงเลยแม้แต
น้อย ยิ่งคุณเธอเหล่านั้นเขียนคิว ทา
ปาก พอกหน้ากันอย่างไรพร้งพราย
ทั้งๆที่อยู่กลางป่าดงดิบก็ยิ่งตะขวง
ใจเพิ่มขึ้น

ข้อที่น่าสังเกตประการหนึ่งคือ
เบ็ญทิพย์ คุ้มวงษ์ ซึ่งนับเป็นดารา
ที่มีขีดความสามารถในการแสดงสูง
คนหนึ่ง ได้รับบทที่แทบจะไม่ต้อง
ถึงมือเบ็ญทิพย์เลย เรียกว่าดั่งมาประ
กบเพื่องูใจคนดูมากกว่าส่งอนใด

ถ้าจะกล่าวอย่างสรุปแล้วก็นับ
ว่า เสาร์ ๕ เป็นหนังไทยที่แท้จริง
ตามแบบฉบับของหนังไทยรุ่นเก่าที่
ยังจมปลักอยู่กับความน่าพิะของ
ความคิดในทางสร้างสรรค์ ที่ผู้สร้าง
ยังความหาแสงสว่างไม่พบ นอกจาก
จะได้สัมผัสกับเงินตราที่หลังไหลมา
จากคนดูที่ต้องการแต่ความสนุก
อารมณ์เท่านั้น แต่หาใช้ความสนุก
ของคนที่มีหัวใจรักหนังไม่

นามนดี อยู่สุก
จตุรัส ๕๕

เกร็ดหนัง

The Great Saturday / วินิจ
ภักดีวิจิตร กำกับการแสดง/บท
ประพันธ์ของ ดาเรสส์/ธรร
ลำดับภาพ/สัณฑ์ ศรีสัมพันธ์
ถ่ายภาพ/อโรวรรณ ภักดีวิจิตร
อำนวยการสร้าง/กรง ศรีวิไล,
สรพษ์ ชาตรี, นริศต์ ศรีจรรยา,
ไพโรจน์ ใจสิงห์, สิงหา สุริยา,
ทศน์วรรณ เสน่ห์ศ ฌ อุษรยา,
ปิยะมาศ โมณะกุล, ดวงใจ
หทัยกาญจน์, เบ็ญทิพย์ คุ้มวงษ์,
มยุรฉัตร เหมือนประสิทธิ์เวช
และศศิมา สิงห์ศิริ นำแสดง/ฉาย
ที่ศาลาเฉลิมไทย และสามย่าน

เสียนานาตุรัส

รายงานลับ

จาก เกือบ ถึง ซีไอเอ.

เรื่องลับวันที่เราต้องร่วมมือกัน

ปัญหา เราสับสนมาได้ว่า ปัจจุบันน้องค์การของ ลอไม่สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ทางการเมืองของไทย ได้ถูกต้องเท่าที่ควร ถึงขนาดที่ว่า คนขององค์การของลอ โทว่าต้องถูกย้ายออกจากที่ เราเองไม่ต้องการปิดบังการ ปฏิบัติงานของเรา เพราะเรารู้ว่าทางลอร์ดคิดว่า เราเองก็ วิเคราะห์สถานการณ์ทางการเมืองของไทยไม่ค่อยออกเช่นกัน

เราควรร่วมมือกัน จะสังเกตได้ว่า จีนนั้นเพิ่งย้าย สถานทูตของพวกเขาออกจากโรงแรมแอมบาสซาเดออร์ โดยให้เหตุผลข้างๆ คูๆ ว่า โรงแรมนั้นหนวกหู เราทั้งสองรู้ว่านั่นเป็นเหตุผลที่ไม่เอาไหน ในเมื่อพวกเขาของ ลอ กับพวกเขาของอิว พยายามดักฟังสถานทูตของมันก็ปรากฏว่า ไม่ได้ผลแต่อย่างใด อีกทั้งใครบ้างอยากจะทำให้ออกจาก โรงแรมที่อาหารอร่อย มีโรงอาบอบนวดเสร็จเรียบร้อย

เราเชื่อว่า เหตุผลเดียวที่จะย้ายออกจากที่นั่น ก็คือ สถานการณ์ทางการเมืองของไทย ดูได้จากที่สถานทูต ใหม่ของพวกเขา อยู่ใกล้ทางไปสนามบินดอนเมืองที่สุด ไม่มีสถานทูตไหน อยู่ใกล้ดอนเมืองเท่าสถานทูตของจีน จตุรัส ๕๖

โดยเฉพาะของลอร์ดกับของอิว กว่าที่จะถึงดอนเมือง พวกเขา บ้าคนไทยมันคงกระแทบเราแบนแน่ๆ การที่ทางการไทย ยินยอมให้สถานทูตของจีนย้าย ไปตั้งใกล้สนามบินเช่นนี้ เราควรจะเรียกร้องกับกระทรวงการต่างประเทศของไทย ที่ ไม่ได้อนโยบายเป็นมิตรกับทุกประเทศอย่างเที่ยงธรรม

อย่างไรก็ตาม การย้ายสถานทูตของพวกเขาครั้งนี้ ช ให้เห็นว่าเอเจนต์ของเราคงจะส่ายของพวกจีนไม่ได้พอ

เมื่อวันสองวันนั้น สายการบินไทยซึ่งเป็นองค์การของ รัฐบาลไทยเกิดสไตรค์ต่อต้านรัฐบาลซึ่งเป็นเจ้าของสาย การบินดังกล่าวเอง เหตุการณ์เช่นนี้ไม่มีทางเกิดขึ้นใน บ้านเราหรือของเราทั้งสอง พวกที่สไตรค์นั้นไม่ใช่ สายของลอ หรือของอิว ทางสายงานของอิววิเคราะห์ แล้ว ดูเหมือนว่าไม่ใช่สายของจีนเช่นกันที่สไตรค์

เราได้ยินมาว่าพวกที่ก่อการสไตรค์เป็นพวกนายทหาร ในกองทัพไทยเอง ไม่ใช่ชนกรรมาชีพ สถานการณ์เช่นนี้ ไม่ใช่กับหลักการทางเศรษฐกิจของอิวหรือของลอ ทางอิว ไม่สามารถส่งรายงานไปมอสโคว์ได้ ทางลอ อิวก็เชื่อว่า คงส่งรายงานไปวอชิงตันไม่ได้เช่นกัน เราาร่วมมือกัน เกิด ไม่ยุ่งกันอิวเชื่อว่าพวกเขาคนใดคนหนึ่งจะต้องถูกย้าย อีกแน่ๆ

ถ้าสนใจ อย่าลืมไปพบกันที่ เทอร์เมย์เซียน ของอิว เบอร์ ๕ ของลอร์ดเบอร์ ๖

ออสตินอฟ

แจกันลายครามอันล้ำค่าเช่นนี้ หาได้ไม่มากนัก ธนาคารฮ่องกงก็เช่นกัน

เราเริ่มกิจการในกรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. 2431 ขณะนั้นยังไม่มีธนาคาร
เราจึงเป็นธนาคารแรก . . . และแม้กระทั่งปัจจุบันนี้เรากียังเป็นธนาคาร
ที่ดีที่สุด ความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่เราได้สร้างสมตลอดเวลา
ที่ผ่านมา อาทิ ด้านการค้าขาย การเงิน การตั้งสินค้าเข้า ส่งสินค้าออกนั้น
เราเก็บไว้เพื่อให้ท่านได้ติดตาม ผู้เชี่ยวชาญทั้งชาวไทยและชาวอังกฤษ
ของเราพร้อมที่จะช่วยท่านเสมอ

ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้

ตอรอกกับตันบุช ถนนสีพระยา-304 ถนนเสือป่า-ธนาคารเมอร์แคนไทล์ จำกัด 64 ถนนสีลม และ 42 ซอยอโศก (สุขุมวิท 21)

ทุกฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า เรา

มุ่งสืบพิสดารความจริง